

Thánh Quốc Thần Thú Hệ Liệt - Bộ 3

Contents

Thánh Quốc Thần Thú Hệ Liệt - Bộ 3	1
1. Bộ 3 - Chương 1	1
2. Bộ 3 - Chương 2	5
3. Bộ 3 - Chương 3	9
4. Bộ 3 - Chương 4	15
5. Bộ 3 - Chương 5	21
6. Bộ 3 - Chương 6	30
7. Bộ 3 - Chương 7	37
8. Bộ 3 - Chương 8	42
9. Bộ 3 - Chương 9	50
10. Bộ 3 - Chương 10	54
11. Bộ 3 - Chương 11	60
12. Bộ 3 - Chương 12	63

Thánh Quốc Thần Thú Hệ Liệt - Bộ 3

Giới thiệu

Editor: Thủy Linh LongBeta-reader: Hầu lão bà bà, Tiểu Hi aka Hà Ảnh, LynnThể loại: Đam mỹ, hiện đại, nhất công n

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/thanh-quoc-than-thu-he-liet-bo-3>

1. Bộ 3 - Chương 1

Hoàng cung Cao Già Thánh quốc một bầu không khí vui mừng.

‘Tứ công tử Thánh quốc’ khó có dịp tề tựu tất cả thành viên.

Định Vân vương tử thích gây rối nhất hôm nay ăn mặc đặc biệt khoa trương, cũng như trước kia trở thành tiêu điểm ánh mắt mọi người.

“Mẹ ơi!” Tử Lãm vương tử thích cùng hắc đầu vô mồm nhất làm bộ rùng mình, chế nhạo nói, “Định Vân, hôm nay là phải làm tiệc rượu tiễn Na Lam, người cho là phải lên sân khấu làm đẹp sao? Mặc một thân đỏ chói, muốn hù chết người à?”

“Không không, Tử Lãm, này người lại nói sai rồi”. Tử Thần vương tử biểu tình nghiêm túc lắc lắc đầu. “Định Vân không phải muốn lên sân khấu làm đẹp, hắn là muốn làm cô dâu đi lấy chồng!”

Lời này vừa nói ra, toàn hội trường cười ầm lên!

Ngay cả Thánh sứ luôn luôn lãnh đạm cũng nhin không được phì cười.

Lâm Đạm Chi càng cười đến mức co quắp vào lòng hai ông chồng yêu dấu.

“Ồ... Xú đại hùng! Người là cầm điếc a? Bản vương tử bị người ức hiếp, người vì sao không kêu một tiếng a?”. Định Vân vương tử thở hồng hộc mà chộc lên ngực người đàn ông bên cạnh.

Tử Thần nói cũng không sai a, tiểu hồ ly của ta hôm nay ăn mặc thật giống cô dâu. Đới Nhạc cúi đầu bên tai Định Vân nói lời *** loạn “Ta thật hận không thể đem cô dâu lăng lợ người thao ngay tại chỗ, sớm qua đêm động phòng hoa chúc của chúng ta”.

Định Vân nghe được cả người run lên, xương cốt nhất thời mềm phân nửa. “Xú đại hùng, xấu xa...”

Đới Nhạc nhìn thấy tiểu hồ ly yêu dấu của mình như nũng nịu trườn hẳn một cái, thiếu chút nữa cứng lên tại chỗ. “Theo ta đến hoa viên đi”.

“Không được nhá”. Định Vân thẹn thùng nhìn bốn phía, “Na Lam tùy thời sẽ tới, chúng ta làm sao có thể chạy mất”.

Hơn nữa vạn nhất bị Tử Thần cùng Tử Lãm bọn họ bắt gặp bộ dạng mình bị xú đại hùng làm đến chết đi sống lại, thỏa thích phóng túng, vương tử đẹp trai siêu cấp số một vũ trụ hẳn đại mất mặt rồi!

“Một chút thôi mà, tiểu bảo bối, ta đều không nhịn được nữa rồi”. Đới Nhạc ôm lấy vòng eo mảnh khảnh, ghé vào lỗ tai hân khổ sở van nài.

“Rõ ràng tối hôm qua mới đem bản vương chà đạp đến hùng đông, nhịn cái đầu người! Không được, không được!”

Ngay lúc hai người lôi lôi kéo kéo, một chàng trai tóc vàng xán lạn anh tuấn, khí chất lãnh liệt, ngũ quan tuấn mỹ, từ ngoài cửa đi vào.

Ha hả, trời cũng giúp ta!

“Na Lam, người đã đến rồi!” Định Vân vội vàng chạy qua.

Đới Nhạc bắt đắc dĩ đảo cặp mắt trắng dã, cũng đi theo tới bên cạnh hắn. “Này, Na Lam, người đến muộn”.

“Xin lỗi, để các vị đợi lâu”.

Na Lam nhàn nhạt nói.

“Không sao, có đến là tốt rồi, nếu không chúng ta còn tưởng là người sợ đến mức chạy mất rồi chứ”. Tử Thần trêu ghẹo nói.

“Đúng vậy, nếu như đổi thành bản vương tử phải đi câu dẫn hạm trưởng ma quỷ đáng sợ kia, đại khái cũng sẽ sợ đến bỏ trốn mất dạng”. Tử Lãm tình nghịch lè lưỡi.

“Đúng, vẫn là Tiểu Chi Chi nhà chúng ta tốt”

“Không sai, không sai, bình thường ôn nhu lại quan tâm, ở trên giường phóng túng lên lại lăng lợ đến khiến người ta phun máu mũi a!”

“Nói hay lắm! Bà xã yêu dấu của chúng ta quả thực là vào được phòng khách, lại lên giường được”. (ý của anh ấy: ra đường là phu nhân, lên giường là *** phụ a =)))

“Các người có dễ yên hay không a?” Nghe thấy hai con báo háo sắc nói lời hạ lưu, Lâm Đạm Chi xấu hổ đến thiếu chút nữa tông cửa xông ra. “Các người còn nói bấy bạ nữa, ta sẽ đi ngủ với bọn nhỏ!”.

“Ngủ với bọn nhỏ? Hắc hắc...” Không nghĩ tới nghe được uy hiếp của bà xã, Tử Thần cùng Tử Lãm hai anh em chẳng những không sợ hãi, còn cười tà tà nham hiểm. “Có con nít bên cạnh nhìn, lúc làm còn thật đúng là kích thích, còn nhớ đêm đó không? Tiểu Chi Chi...”

“Các người... Các người ” Thấy dáng tươi cười *** tà trên mặt hai người, Lâm Đạm Chi vừa thẹn vừa giận, tức giận đến mức cả người phát run, ngay cả nói cũng nói không nên lời.

Hắn làm sao có thể quên được đêm hôm đó.

Lúc hắn đang dỗ bọn nhỏ ngủ, không cẩn thận cũng ngủ theo.

Không nghĩ tới hai tên hõn đản cũng không quan tâm đứa nhỏ ngay bên cạnh, lột quần hần liền trực tiếp thượng.

Làm cho hần vừa đau vừa sướng, muốn kêu lại không dám kêu.

Loại chuyện nhà mất mặt này, bọn họ cư nhiên dám nói sang sảng trước công chúng, quả thực chính là cầm thú!

Hai người nhìn thấy bà xã tức giận không ít, biết đùa quá trớn, vội vàng luống cuống tay chân vỗ về.

“Bà xã, xin lỗi, xin lỗi”.

“Bà xã, người đánh chúng ta, mắng chúng ta đi, có giận gì thì phát ra đi, đừng để phá hư thân mình”.

Lâm Đạm Chi tức giận ngoảnh đầu đi luôn, ngay cả nhìn cũng không nhìn bọn họ một cái.

“Chờ chờ chúng ta a, bà xã!” Tử Thần cùng Tử Lãm vội vàng lật đật đuổi theo!

“Ha ha, báo ứng! Báo ứng”. Định Vân ở một bên thấy lại vui vẻ, cười trên nỗi đau của người khác mà vỗ tay cười sảng sặc. “Đáng đời hai tên gia hỏa xấu xa bị bà xã vút bỏ”.

“Định Vân, đừng náo loạn”. Thánh sứ chuyển hướng Na Lam quan tâm hỏi, “Mọi thứ đều chuẩn bị tốt chưa?”

“Vâng, Thánh sứ”. Na Lam gật đầu.

“Na Lam, hết thấy trông cậy vào người. Chỉ còn một bước cuối cùng, vận mệnh Thánh quốc cùng Tham Thiên đại thần sẽ thay đổi. Người phải không ngại hết thấy đại giới, đem Xà chi hoàn trở về!”.

Con vật kia, có đôi mắt vàng.

Băng lãnh, từ tốn, tha thiết, quần lấy mình.

Hần nên vùng vẫy.

Lý trí Mesel nói với hần.

Nhưng hần lại tuyệt không muốn động.

Thân thể bình thường luôn luôn duy trì cảnh giác cao độ lúc này lại gần như lười biếng.

Hần thậm chí nở nụ cười.

Thấy hần cười, ở nơi sâu trong đôi mắt vàng kia thoáng chốc cháy lên hai đám lửa không biết tên.

Mắt đẹp quá.

Mesel mê muội vươn tay.

‘Hần’ vươn đầu lưỡi quần lấy ngón tay hần.

Nóng quá.

Cũng chỉ là bị liếm ngón tay, toàn thân trên dưới lại tràn ra luồng nhiệt chưa từng có.

Mesel khó nhịn vặn vẹo thân thể, quên cả hình tượng phát ra tiếng rên rỉ.

Dường như bị hành động lớn mật của hần khuyến khích, ‘hần’ điên cuồng.

Đầu lưỡi thật dài quần lấy tính khí của hần, *** loạn liếm láp.

Cái đuôi nhón nhọn ra vào giữa hai chân hần, giống như đang tìm cái gì.

Mesel toàn thân run rẩy.

Hần biết ‘hần’ muốn là cái gì.

Tim đập điên cuồng.

Trước khi lý trí hắn còn chưa kịp nói “Không”, hắn đã phóng đăng mà mở chân ra.

‘Hắn’ thoáng cái đã tìm được mục tiêu.

Giữa lúc không muốn thừa nhận chờ mong, thánh địa chưa từng có người đặt chân trong nháy mắt bị cưỡng chế xâm lược.

Xổ xuyên qua như đâm thẳng vào nội tạng khiến Mesel phát ra tiếng thét thật dài.

Máu tươi cùng dịch thể hầu như đồng thời phun ra!

Đau đớn bị chiếm hữu cùng vui mừng khôn xiết làm cho sĩ quan từng chịu huấn luyện nghiêm ngặt bất chấp thể diện mà cao giọng kêu khóc.

Tràng nhục không biết xấu hổ gắt gao kẹp chặt hung khí trong cơ thể, cuồng loạn mà quần quýt co giật.

‘Hắn’ lại không chút lưu tình càng đâm sâu hơn.

Linh hồn dường như cũng bị sợ hãi cùng hưng phấn giao tạp xuyên thấu, Mesel vươn cánh tay run rẩy cùng ‘hắn’ gắt gao quần lấy nhau. Liều chết triền miên...

Liên tục ba buổi sáng cuối tuần, sĩ quan chỉ huy tối cao của hải phận Atlances, hạm trưởng Articulatio No.-Mesel Iris Norton tướng quân, cũng từ trong cực kỳ biếng nhác cùng thỏa mãn tỉnh lại.

Tuy rằng mỗi lần đều thâm mắng mình điên cuồng cùng phóng đăng, nhưng mỗi khi đêm đến, thân thể vẫn là không tự chủ mà khát khao.

Khát khao lại mơ thấy ‘hắn’ lần nữa.

Ta tám phần là điên rồi!

Đứng trong phòng tắm tẩy sạch thân thể cùng ra giường dính đầy dịch thể, Mesel bắt đầu nghiêm túc suy xét phải chăng nên đi gặp bác sĩ trên chiến hạm.

Không, vẫn là không ổn.

Mặc dù lão bác sĩ rất kín miệng, nhưng loại chuyện này không phải chuyện đùa, vẫn là chờ về tới nhà mới tìm bác sĩ gia đình từ nhỏ chăm sóc hắn đi.

Hạm trưởng luôn luôn suy nghĩ kỹ càng thận trọng hạ quyết định.

Dù sao chẳng qua là lâu rồi không có phụ nữ.

Nghe đâu mơ thấy rắn tượng trưng cho dục vọng không được thỏa mãn.

Từ năm ngoái kết thúc mười năm hôn nhân chung đụng thì ít mà xa cách thì nhiều, hắn đã không sinh hoạt *** nữa.

Bất quá cho dù trước khi ly hôn, hắn và vợ lâu lâu mới thấy mặt một lần, hắn cũng không khoác lác như đồng nghiệp khác, có thể điên cuồng mà làm ba ngày ba đêm.

‘Tình dục’ với hắn mà nói, chưa bao giờ là lý do khiến người ta chìm đắm.

Sau đó hắn cũng vĩnh viễn sẽ không cho phép.

Mặc quân phục trắng vào, cài huân chương vàng tượng trưng cho sĩ quan chỉ huy tối cao hải phận Atlances.

Mây kiếm mắt sáng, lãnh tuần bức nhân Mesel Iris Norton tướng quân tiến vào phòng hạm trưởng Articulatio No..

‘Articulatio No.’ là thống lĩnh liên quân trên biển của ba nước ‘Cao Già Thánh quốc’, ‘Erogus’, ‘Manlia’, chiến hạm chỉ huy tối cao tiến hành phòng vệ tấn công ở vùng tranh chấp quân sự hải phận Atlances.

Tàu trang bị ‘Ngư lôi phòng ngư thanh học vũ khí’ tân tiến nhất, có thể dùng sóng âm cực lớn phá hủy thủy lôi của quân địch.

Chiến hạm này là năm năm trước, do Mesel một tay thiết kế chế tạo, là niềm kiêu hãnh của cả đời hắn.

“Chào hạm trưởng!”. Lam Y trợ lý hạm trưởng vừa nhìn thấy cấp trên hân thích phục vụ nhất, lập tức hưng phấn mà chào theo nghi thức quân đội.

Mesel cũng giơ tay đáp lại. “Tư lệnh tới chưa?”

“Tư lệnh đã tới rồi, đang ở bên trong chờ hạm trưởng”.

“Ừ”. Mesel khẽ gật đầu, trong lúc hân không chút cảm thấy ánh mắt ngưỡng mộ, bước vào phòng làm việc chuyên biệt của hân.

“Mesel”. Một mái đầu bạc, cụ già cao to khuôn mặt mang vẻ tươi cười vừa nhìn thấy hân, đã mở rộng hai tay chuẩn bị ôm chầm lấy hân.

“Tư lệnh!”

Chỉ thấy Mesel kêu khẽ một tiếng, mày kiếm nhướng lên, tư lệnh Lôi Tư thân là cấp trên tức khắc làm mặt quỷ, ngoan ngoãn rụt tay lại.

“Thật là, Mesel lâu như vậy không gặp, người cũng không nhớ bác Lôi sao?” Lôi Tư tư lệnh làm bộ thương tâm mếu mếu.

Đối với ông bác từ nhỏ nhìn hân lớn lên, giống như một lão ngoan đồng, Mesel bất đắc dĩ thở dài. “Tư lệnh, xin thứ lỗi bản tướng quân hiện tại đang ở cương vị thi hành công vụ, không cách nào làm theo”.

“Thật là, hồi nhỏ rõ ràng bộ dạng đáng yêu như thế, vì sao lớn lên lại biến thành không thú vị như vậy chứ? Nói tới nói lui cũng là xú lão đầu ăn không tiêu kia làm hại”.

Đối với oán giận của ông cụ đã nghe không dưới mấy trăm lần Mesel không chút dao động hỏi, “Tư lệnh, ngài hôm nay đặc biệt lên Articulatio No., chính là muốn cùng thuộc hạ oán giận cha ta sao?”

“Hắc hắc, đương nhiên không phải rồi, ai quan tâm xú lão đầu kia a”. Lôi Tư tư lệnh xoa xoa tay, “Ta là muốn giao cho người một nhiệm vụ thần bí mà thần thánh!”

Mesel vừa nghe đến nhiệm vụ lập tức thẳng lưng, trịnh trọng nói, “Thuộc hạ dốc hết khả năng cũng nhất định thành công mà hoàn thành sứ mệnh!”.

“Đừng nghiêm túc như vậy mà, hại ta cũng hồi hộp theo” Lôi Tư tư lệnh tinh nghịch vuốt vuốt mũi. “Cũng không phải kêu người đi mạo hiểm tính mệnh gì, thật ra nhiệm vụ này rất đơn giản”.

“Mời tư lệnh nói”. Mesel vẫn là vẻ mặt nghiêm túc.

2. Bộ 3 - Chương 2

Giống như bị cái gì hung hăng đâm vào tim, Mesel toàn thân chấn động — ánh mắt kia, đôi mắt vàng đêm đêm ngưng mắt nhìn mình, dường như từ trong mơ đột nhiên bước vào hiện thực, cảm giác cảnh trong mơ cùng hiện thực đan xen không chân thật khiến cho sĩ quan luôn luôn quả cảm kiên nghị trong nháy mắt dao động. Lê nào... ‘Hân’ trong mơ thực sự tồn tại? Nếu như thật sự là ‘Hân’...

Nhớ tới hai người đêm đêm triền miên, Mesel nhin không được tâm thần rung động — không! Mesel Iris Norton! Bình tĩnh một chút, ‘Hân’ trong mơ là con rắn, làm sao có thể cùng hiện thực nhập làm một mà nói? Đó là mơ, một giấc mơ hoang đường, như vậy mà thôi.

Mesel thầm hít sâu một hơi, ép buộc mình tỉnh táo lại.

Hoàn toàn không phát hiện bất cứ dị trạng gì, Lôi Tư tư lệnh kính cẩn nói: “Na Lam vương tử, cho phép tại hạ giới thiệu với ngài hạm trưởng chiến hạm Articulatio No. — Mesel Iris Norton tướng quân”.

“Tham kiến Na Lam vương tử”. Mesel thực hiện kiểu chào cao nhất theo nghi thức quân đội diện kiến hoàng thất.

Na Lam vương tử không đáp lại.

Trên khuôn mặt tuấn mỹ không có bất cứ biểu tình gì.

Một đôi mắt thâm thúy nhìn thẳng vào sĩ quan trước mặt, lâu thật lâu sau mới chậm rãi mở miệng: “Ngưỡng mộ đã lâu, hạm trưởng của ta...”

Hạm trưởng của ‘ta’?

Giọng nói trầm thấp của vương tử tràn ngập từ tính, trong lời nói ẩn hàm thâm mật thoát đầu khiến tim Mesel nhảy lên, nhưng chỉ chốc lát đã chuyển thành cực kỳ phần nộ.

Lần đầu gặp mặt đã nói chuyện ngả ngớn như vậy, đúng là một tên công tử bột không biết liêm sỉ!

Trong cuộc đời tòng quân, Mesel không phải chưa được nói qua về đồng tính, nhưng có một ngày lĩnh giáo thủ đoạn lãnh khốc giết một người răn trăm người của hắn, sẽ không ai dám tới gây rối.

Huống chi bây giờ hắn thân là sĩ quan chỉ huy tối cao của hải phận Atlances, được kính trọng gấp bội, càng không ai dám nói lời vô lễ với hắn.

Nghe đồn trong ‘Tứ công tử Thánh quốc’ đời tư của Na Lam vương tử nghiêm cẩn nhất, bản thân yêu cầu rất cao, bây giờ vừa nhìn cũng bắt quả là một kẻ ăn chơi trác táng.

Hôm nay lọt vào tay bản hạm trưởng, coi như người xui xẻo.

Mesel lạnh lùng cười.

Nhảy bén phát hiện bức tức của nam nhân, ánh mắt Na Lam vương tử chợt hiện một tia tiếu ý.

‘Người đẹp băng giá’ trước mặt so với trong hình càng thêm băng giá, cũng càng thêm tràn ngập thách thức.

Sau khi bề mặt khối băng tan chảy, có thể tiềm ẩn sâu bên trong sẽ là nhiệt tình như dung nham?

Vương tử cá tính lãnh đạm lần đầu tiên đối với người khác có hứng thú thăm dò.

Nhìn nhau đánh giá đối phương, hai người nam nhân nổi tiếng như nhau, Lôi Tư tư lệnh rút cuộc ngửa ra mùi thuốc súng, hắn thích thú nói: “Na Lam vương tử, phụng mệnh Thánh sứ Cao Già thánh quốc, từ nay về sau đặc huấn bí mật của ngài ở Articulation No. sẽ do chính hạm trưởng tự thân xuất mã”.

“Vậy sau này xin hạm trưởng chỉ giáo nhiều hơn”. Na Lam mỉm cười.

“Không cần khách sáo, Na Lam vương tử, tại hạ từ trước đến nay công tư phân minh, sẽ không mảy may khách sáo với đối tượng huấn luyện của ta”. Mesel biểu cảm không giả dối nói.

Tổng cộng có trên ba trăm khoang phòng, có thể chứa hơn một nghìn nhân viên.

Thân là sĩ quan chỉ huy tối cao trên chiến hạm, khoang phòng của hạm trưởng đương nhiên nằm ở tầng cao nhất, chẳng những không gian rộng rãi, mà còn có tầm nhìn mênh mông, có thể đem cảnh đẹp trên biển thu vào tầm mắt.

“Oa, vương tử, người xem, tầm nhìn này thật tuyệt a”. Một thiếu niên nhỏ nhắn xinh xắn, tóc đen mắt xanh, tuổi chừng mười sáu, mười bảy vừa chạy tới khoang phòng của hạm trưởng, lập tức vọt tới như tên bắn, hưng phấn lên tiếng xuyết xoa.

“Àn, không tệ”. Na Lam nhàn nhạt nói.

Rõ ràng chính là rất đẹp, có đúng hay không? Bỉ Á bất mãn dẩu môi.

Gia tộc hết đời này đến đời khác đều phục vụ trong hoàng cung Cao Già thánh quốc, thiếu niên từ mười tuổi đã hầu hạ Na Lam vương tử mặc dù biết rõ tính cách lãnh đạm của cậu chủ, nhưng vẫn là thường xuyên phát ra tiếng phàn nàn bất mãn.

Vì sao cậu chủ không thể giống như ba vị vương tử khác trong ‘Tứ vương tử Thánh quốc’, luôn thoải mái cười to chứ?

Bộ dạng vương tử đẹp như vậy, nếu có thể cười nhiều một chút, bảo đảm phụ nữ nhào tới tuyệt đối còn nhiều hơn so với các vương tử khác.

Đáng tiếc a, đáng tiếc, quá sức lãng phí khuôn mặt anh tuấn như vậy, ai.

“Bỉ Á, tuổi người còn nhỏ xíu, học người ta than thở cái gì?” Na Lam vương tử gõ nhẹ vào đầu hắn. “Dem hành lý sắp xếp xong, thì quay về khoang phòng mình đi. Quy củ trong quân đội rất nhiều, người phải cẩn thận ghi nhớ. Nếu như phạm vào bất quân kỷ nào, bản vương tử sẽ không bao che người, nhớ kỹ”.

“Nhớ kỹ, nhớ kỹ”. Bỉ Á làm mặt quỷ.

Đối với thái độ không biết lớn nhỏ của người hầu, Na Lam vương tử cũng không để ý, từ nhỏ cùng hắn lớn lên, thiếu niên chỉ nhỏ hơn mình vài tuổi cả tính hoạt bát, thông minh hiếu động, cùng cá tính lạnh lùng của mình mặc dù hoàn toàn tương phản, lại hoà hợp đến không ngờ.

“Được rồi, vương tử, Norton tướng quân được xưng là hạm trưởng ma quỷ số một thế giới rồi cuộc có bộ dạng gì a?” Bỉ Á vừa sắp xếp hành lý, vừa hiếu kỳ hỏi.

Mesel Norton tướng quân chưa tới bốn mươi tuổi đã là sĩ quan chỉ huy tối cao của hải phận Atlances, có thể nói là phá kỷ lục sĩ quan chỉ huy tuổi trẻ nhất từ trước tới nay của lịch sử hải quân. Nghe đồn hắn là một nam tử máu lạnh thiết diện vô tư, cá tính nghiêm lệ, không nói cười tùy tiện, chỉ cần phạm vào quân kỷ, dù là thiên hoàng lão tử cũng không khoan dung.

“Bộ dạng gì a...Người thử đoán xem”. Nhớ tới khuôn mặt xinh đẹp băng lãnh như tuyết của nam nhân, ánh mắt Na Lam không khỏi nhu hòa lên.

“Ta đoán a, hắn hắn là bộ dạng cao to trắng kiện, tiếng nói như chuông lớn, da đen như than, hung ác lên có thể hù chết một đồng người”.

Nghe được miêu tả của thiếu niên, Na Lam không khỏi cảm thấy buồn cười.

“Chỉ có câu cuối cùng người miễn cưỡng đoán đúng thôi”.

“A? Bộ dạng hạm trưởng không phải như vậy? Thế nhưng cha hắn Norton lão tướng quân đến hoàng cung thánh quốc. Ta gặp qua hắn a. Lẽ nào bộ dạng hắn còn thô lỗ hơn?”.

“Người tới rồi, người tự mình nhìn đi...”

Nam tử từ ngoài cửa đi vào mặc quân phục trắng, vóc dáng thon dài đỉnh bật, tuổi chừng ba mươi lăm.

Mái tóc ngắn màu vàng kim nhạt chải gọn về phía sau, lộ ra ngũ quan lãnh liệt tinh tế.

Da thịt trắng nõn dù phơi dưới ánh mặt trời cũng không đen, được một đôi mắt xanh thẳm như biển cả tôn lên càng thêm hoàn mỹ động lòng người.

Bỉ Á nhìn không chuyển mắt, kinh ngạc há to miệng.

Oa... Không nghĩ tới hạm trưởng ma quỷ số một thế giới trong lời đồn cư nhiên bộ dạng đẹp như vậy!

“Gian phòng sao lại lộn xộn như vậy, xin lập tức sắp xếp lại”. Sắc mặt Mesel vô cùng khó coi.

Tên công tử bột lười biếng này! Ngay cả vào thụ huấn trong quân đội cũng phải mang theo người hầu, đúng là hết thuốc chữa.

Nhìn thấy vẻ khinh thường trên mặt nam nhân, Na Lam vương tử cũng không tức giận, ngược lại còn nở nụ cười nhân nhật. “Bỉ Á, gặp hạm trưởng Articulation No. Mesel Norton tướng quân nổi tiếng thế giới, còn không mau tiến lên hành lễ”.

“Nga, vâng, vâng”. Bỉ Á vội vàng phục hồi tinh thần lại, kích động hừng hực mà đi lên trước. “Hạm trưởng, xin chào, ta là Bỉ Á, là người hầu bên cạnh Na Lam vương tử, từ hôm nay trở đi cũng phải theo vương tử phục vụ trong quân đội, xin hạm trưởng chỉ giáo nhiều hơn”.

Thấy thiếu niên hành một quân lễ xiêu xiêu vẹo vẹo, chẳng ra cái gì Mesel tuấn mi chau lại. “Bỉ Á phải không? Người hôm nay mới vừa vào quân đội có rất nhiều chuyện không rõ ràng, ta không trách người. Thế nhưng từ ngày mai trở đi, bản hạm trưởng không cho phép người vào phòng ngủ của ta nữa”.

Mesel luôn luôn chán ghét có người ra ra vào vào nơi mình muốn giữ riêng tư nhất. Nếu như không phải mệnh lệnh của thượng cấp, đánh chết hần cũng sẽ không để tên vương tử đáng ghét kia ở chung một phòng ngủ với mình.

“A?” Nghe được hạm trưởng nói, Bỉ Á không khỏi ngẩn người. “Nhưng mà vương tử cần phải có người giúp y thay quần áo, sửa sang giường chiếu, bảo ta không vào phòng làm sao làm? A, ta biết rồi, có phải hạm trưởng muốn làm giúp vương tử hay không? Đúng đúng, thật tốt quá, hiện tại các người cũng coi là người ở chung!”

“Cái gì người ở chung? Không được phép nói bậy!” Mesel nghe thấy chói tai vô cùng, lạnh lùng quát lớn tên tiểu quỷ khẩu vô già lan (ăn nói bạt mạng) này.

Bỉ Á bị giọng điệu gay gắt của nam nhân làm cho sợ đến mức run lẩy bẩy, vội vàng trốn sau lưng vương tử.

Ngô... Thật đáng sợ nga, hạm trưởng ma quỷ này quả nhiên danh bất hư truyền, hung dữ lên thật đủ khủng bố a.

Thấy bộ dạng sợ hãi của thiếu niên, trong bụng Na Lam cảm thấy có chút buồn cười, nhưng trên mặt một bộ biểu tình lãnh đạm như cũ.

“Hạm trưởng mắng đúng lắm, coi người về sau nói chuyện còn dám không biết lớn nhỏ như vậy hay không, nghe lời hạm trưởng, người đi xuống đi, cái khác ta tự mình làm là được”.

“Vậy sao được, mọi thứ của vương tử từ nhỏ chính là ta thu xếp, ta không yên tâm”. Bỉ Á tuổi tuy nhỏ, nhưng vì từ bé đã đi theo bên cạnh vương tử, đối với y rất trung thành.

“Đừng để ta nói lần thứ hai, đi xuống”. Na Lam rất khó nghiêm mặt với thiếu niên.

“Được rồi, đi xuống thì đi xuống”. Bỉ Á lại quen thói làm mặt quỷ, nhưng sau khi nhìn đến ánh mắt băng lãnh của hạm trưởng sợ tới mức bỏ trốn mất dạng. “Vương tử, vậy ta đi xuống, ngày mai gặp!”.

“Chủ tớ các người tình cảm không tồi nhĩ”. Giọng điệu Mesel có một loại châm chọc.

Không hiểu vì sao, khi nhìn thấy vương tử trẻ đối diện nói loại thân mật không chút giấu giếm này, ngực Mesel chính là một trận phiền muộn. “Bỉ Á là đứa bé ngoan”. Na Lam không nhiều lời, chỉ là nở nụ cười nhàn nhạt.

Nghĩ đến trong hoàng thất, để tránh huyết mạch hoàng thất hỗn tạp, có người quen từ nhỏ quyền dưỡng luyện đồng để giải quyết nhu cầu sinh lý của nam nhân, Mesel càng thêm buồn bực. “Ta mặc kệ quan hệ giữa các người như thế nào, vào trong quân đội, các người chính là hai cá thể độc lập, phải có trách nhiệm với hành vi của chính mình. Từ nay về sau hết thảy mọi chuyện, xin tự mình làm, không cần mượn tay người khác, đây cũng là một trong những nội dung huấn luyện”.

“Ta biết rồi”.

“Tốt lắm, xin vương tử tự mình sắp xếp hành lý cho xong. Người có thể sử dụng nửa tủ quần áo bên phải, nửa bên trái là đồ đạc cá nhân của ta, xin đừng tùy ý lục lọi”.

“Ta biết rồi”.

“Giường bên phải vừa mới chuyển tới cho vương tử, còn lại bên trái là giường riêng của ta, xin đừng tùy ý dụng vào”.

“Ta biết rồi”.

“Ngoài ra, giờ ngủ là chín giờ tối, trước đó xin vương tử đem việc riêng giải quyết cho xong, đúng chín giờ ta lập tức tắt đèn”.

“Ta biết rồi”.

“Vương tử có bất cứ câu hỏi gì xin lập tức đưa ra, ta sẽ — người... Người làm cái gì?!”

Mesel nhìn thấy vương tử đột nhiên cởi áo, sợ đến mức phát ra một tiếng kêu tức giận.

“Làm cái gì? Cởi quần áo ngủ a”. Na Lam dùng một loại ngữ điệu bình thản không kinh ngạc nói. “Lẽ nào hạm trưởng ngủ không cởi quần áo?”.

“Xin ít nhất là mặc áo ngủ vào”. Mesel ép buộc mình dời tầm mắt khỏi vòm ngực xích lõa kia.

“Xin lỗi, vừa rồi mỗi một điều hạm trưởng nói, bản vương tử đều có thể tuân thủ, chỉ duy nhất điều này không được —”. Na Lam tiếp tục cởi hết đồ nửa bên dưới. “Bản vương tử quen ngủ trần truồng”.

Mesel nhìn vương tử lõa thể không mảnh vải che thân, hoàn toàn không rời được tầm mắt. Thanh niên gần hai mươi tuổi, có mái tóc vàng rực rỡ, ngũ quan đường nét hoàn mỹ. Thân hình so với mình cao hơn một chút, khuôn ngực rắn chắc cùng tứ chi thon dài, bắp thịt nhỏ dài ưu mỹ đều khắp cơ thể.

Na Lam vương tử đứng ở nơi đó, sống động như thần mặt trời Apollo chuyển thế.

Mesel Iris Norton tướng quân ở quân ngũ nhìn qua vô số người cùng giới lõa thể, trong lòng đột nhiên rối loạn. Loại khát vọng quen thuộc trong mơ từ bụng dưới bỗng chốc tuôn ra toàn thân.

Mesel bỗng xoay người lại, nắm chặt hai tay, kiềm nén tình triều cuộn cuộn kia. Mesel Iris Norton! Người điên rồi sao? Đó là một người nam!

“Ta còn có chút việc phải giải quyết, vương tử ngủ trước đi”.

Tướng quân luôn luôn đứng mãi tiến lên, tuyệt không lùi bước, hiện tại lại chỉ muốn thoát khỏi nam nhân nhiều loạn tâm tư của mình.

“Được, ngủ ngon!” Hạm trưởng của ta.

Nhìn bóng lưng nam nhân gần như chạy trốn chết, khuôn mặt vương tử lộ ra nụ cười nhẹ ôn nhu không gì sánh được.

3. Bộ 3 - Chương 3

Căn tin sáng sớm đông nghẹt binh sĩ Articulatio No., mọi người lui tới như mọi ngày, vừa ăn sáng vừa nhao nhao lên. Chỉ bất quá bầu không khí hôm nay hình như so với thường ngày càng thêm sôi nổi, đề tài câu chuyện cũng càng thêm làm người khác chú ý.

“Uy, nghe gì chưa? Na Lam vương tử trong Tứ công tử Thánh quốc tới Articulatio No. của chúng ta”.

“Y tới thị sát sao?”

“Chắc vậy, không lẽ y còn có thể theo chúng ta làm lính a?”.

“Nói cũng đúng. Nghe nói Na Lam vương tử cá tính vô cùng lạnh lùng quái dị, không quá dễ tiếp cận, chúng ta nếu muốn nhìn thấy y, có lẽ hơi khó”.

“Đồ ngu! Na Lam vương tử cũng không phải là vương tử của nước râu ria linh tinh gì, mà là vương tử Cao Già Thánh quốc tài phú kinh người, thế lực to lớn. Thân phận của y không thể coi thường, người muốn tiếp cận y, nằm mơ đi!”.

“Hừ hừ, vậy người sai rồi. Thật ra ta cùng vương tử từng có gặp mặt một lần nga”.

“Khoác lác!”

“Đúng vậy, khoác lác! Khoác lác!”.

Trong căn tin bỗng chốc tiếng xùy nổi lên bốn phía.

“Ta xin thề đây là sự thật! Mọi người cũng biết, lúc ta còn đi học, là trường đấu kiếm phương Tây, hai năm trước ta tham gia một trận đấu, ta gặp được Na Lam vương tử”.

“Y đi xem thi đấu?”

“Lúc đầu đúng, lúc sau không phải”.

“Đây là lời nhảm nhí gì a? Cái gì mà lúc đầu đúng, lúc sau không phải?”.

“Ai nha, đừng nóng vội, hãy nghe ta nói hết. Ban đầu Na Lam vương tử là tới xem thi đấu, nhưng tên hội trưởng thối kia của chúng ta, sau khi đạt giải quán quân, cũng không biết chạm trúng dây nào, cứ nhiên thừa dịp lên đài lãnh thưởng, hướng Na Lam vương tử hạ chiến thư, yêu cầu cùng y quyết đấu”.

“Na Lam vương tử biết kiếm Tây?” (1)

“Đâu chỉ biết, quả thực là thiên tài a! Hội trưởng kia của chúng ta đánh bại vô số cao thủ mới lên sàn chưa tới ba phút đã bị Na Lam vương tử hất kiếm, quăng kiếm đầu hàng rồi!”

“Oa! Lợi hại như vậy!”

“Đúng vậy, nếu ta không tận mắt nhìn thấy, cũng không thể tin được. Na Lam vương tử đích thật là một thiên tài kiếm phương Tây!”

“Hạ trưởng chúng ta cũng được xưng là thiên tài kiếm phương Tây nga. Các người nói, là kiếm phương Tây của hạ trưởng lợi hại, hay là kiếm thuật của Na Lam vương tử lợi hại?”

“Thành thật mà nói, ta cảm thấy hẳn là Na Lam vương tử. Các người chưa từng tận mắt nhìn thấy khí thế cầm kiếm của vương tử, tốc độ đó, quả thực rất đẹp”.

“Hạ trưởng chúng ta mới đẹp chứ! Loại con cháu hoàng thất như Na Lam vương tử sao có thể so với Norton tướng quân của chúng ta đã trải qua huấn luyện nghiêm ngặt a?”

“Vậy cũng rất khó nói, bên ngoài danh tiếng Na Lam vương tử không tệ, hình như là một người rất nghiêm khắc với bản thân, có lẽ y thật có công phu khá”.

“Hừ, ta mới không tin mấy tên công tử bột hoàng gia kia có bao nhiêu lợi hại. Bằng không thì chúng ta đánh cuộc! Nếu như hạ trưởng cùng Na Lam vương tử đấu kiếm phương Tây, nhất định sẽ thắng”.

“Được, cược thì cược! Ta cược một trăm vương tử thắng”.

“Ta cược hai trăm hạ trưởng thắng!”

“Ta cũng cược hạ trưởng!”

“Ta cược vương tử!”

Căn tin nhất thời âm ỉ thành một đồng, âm thanh cá cược vang lên...

Sĩ quan phụ tá của hạ trưởng Lam Y nghe thấy có người cứ nhiên dám cược vương tử thắng, tức giận đến mức ngay cả bữa sáng cũng không ăn, vội vã chạy về phòng hạ trưởng —

“Hạ trưởng! Thuộc hạ thực sự nhìn không nổi nữa, người nhất định phải làm y mất mặt!” Lam Y cảm phần trào dâng xông tới trước mặt thần tượng hẳn sùng bái nhất.

“Người không đầu không đuôi nói cái gì?”

Mesel nhíu mày, đặt tài liệu trong tay xuống.

“Chính là Na Lam vương tử a!”

Nghe đến cái tên ấy, tim Mesel nhảy lên một cái. “Na Lam vương tử thế nào?”

“Vừa rồi ở căn tin, có người nói tới Na Lam vương tử, nói hẳn là thiên tài kiếm phương Tây, có thể so với hạ trưởng lợi hại hơn, ta nghe xong đương nhiên không phục! Mao đầu tiểu tử kia làm sao có thể thắng được hạ trưởng vĩ đại của chúng ta chứ? Cho nên, hạ trưởng, để tẩy sạch lời đồn, ngài nhất định phải công khai cùng vương tử giao đấu, đánh bại y trước mặt mọi người!” Lam Y nói đồng dục hùng hồn.

Kiếm phương Tây ... Vóc dáng tên kia quả thực là người luyện kiếm, nhớ tới tối hôm qua nhìn thấy loa thể, Mesel không khỏi một thoáng ngần ngại.

“Hạ trưởng? Hạ trưởng!” Thấy thần tượng hiếm thấy có chút thất thần, Lam Y không khỏi phóng đại âm lượng.

Mesel lúc này mới phục hồi tinh thần lại, che giấu mà thanh thanh yết hầu.

Đáng chết, chính mình rốt cuộc đang suy nghĩ cái gì trước mặt thuộc hạ?

Mesel, người không thể tiếp tục như vậy nữa. Đêm qua chạy trốn chết đã đủ xấu hổ rồi, chỉ có đánh bại bóng ma người kia người mới có thể thoát khỏi ỹ.

“Trợ lý Lam Y, người ngay lập tức báo cho Na Lam vương tử, đồng thời thông báo với các binh sĩ, bản hạm trưởng cùng Na Lam vương tử lúc một giờ chiều muốn công khai tiến hành đấu kiếm phương Tây”.

“Tham kiến Na Lam vương tử”.

“Miễn lễ”. Na Lam vương tử ngồi trong phòng làm việc được bố trí riêng cho ỹ, nhàn nhạt nói.

“Thuộc hạ Lam Y nhận lệnh hạm trưởng, đặc biệt báo tin thi đấu”.

“Thi đấu?” Bỉ Á đứng ở một bên hiếu kỳ trừng lớn mắt. “Thi đấu cái gì a?”

“Là trận đấu kiếm phương Tây. Dự tính tiến hành lúc một giờ chiều. Hạm trưởng lệnh thuộc hạ báo cho vương tử, đây cũng là một phần của huấn luyện, hẳn muốn xem xem thể lực và năng lực phản ứng của vương tử như thế nào, để nội dung huấn luyện sau này”.

“Kiếm phương Tây? Ha ha...” Bỉ Á đột nhiên cười ha ha lên. “Khỏi cần đấu, hạm trưởng các người thua chắc rồi. Vương tử chúng ta từ nhỏ đến lớn vẫn chưa từng thua một lần nào, nga, không, ngay cả nửa lần cũng chưa từng”.

“Hạm trưởng chúng ta cũng vậy a!” Lam Y không phục nói. “Hạm trưởng chính là quán quân kiếm phương Tây mười lần liên tiếp của Manlia chúng ta, người bại dưới tay hẳn không biết nhiều bao nhiêu, quần ba vòng trái đất cũng không đếm hết”.

“Hừ, khoác lác! Người bại dưới tay vương tử chúng ta mới là quần ba vòng quanh vũ trụ cũng không đếm hết chứ!” Bỉ Á cũng không chịu yếu thế vạch lại.

“Người — ”

“Không được tranh cãi nữa”. Na Lam vương tử cắt ngang hai người cãi vã, “Người về nói với hạm trưởng các người, bản vương tử vui vẻ chấp nhận lời thách đấu của hẳn”.

“Vâng, vương tử. Vậy xin đi đến sân kiếm Tây đúng giờ một chút, hạm trưởng cung kính chờ đại giá”.

“Ân, người đi xuống đi”.

“Vâng, vương tử, thuộc hạ xin cáo lui”. Sau khi Lam Y hướng vương tử hành lễ liền lui xuống.

Bỉ Á làm mặt quỷ sau lưng sĩ quan phụ tá, “Cái tên rắm thối, căn bản là sâu bọ vo ve bên cạnh hạm trưởng, đồ chó giữ nhà! Người muốn nhìn thấy hạm trưởng các người thắng vương tử chúng ta hả, kiếp sau đi!”.

“Bỉ Á, đừng nói sớm như vậy, nói không chừng người thua chính là bản vương tử đấy...”

Na Lam vương tử lộ ra một nụ cười ý vị thâm trường.

Để huấn luyện thể lực và năng lực tác chiến của các binh sĩ, trên chiến hạm Articulation No. thiết lập nhiều kiểu sân vận động. Sân kiếm phương Tây chỉ là một hạng mục trong đó, sân tập hiển nhiên không quá lớn, nhưng lúc này biển người đông nghìn nghịt lại làm nơi nhỏ xíu chen chúc đến mức chật như nêm cối.

Kiếm phương Tây chia làm ba loại: hoa kiếm, trọng kiếm và bội kiếm (2). Trận đấu tiến hành hôm nay chính là trận đấu trọng kiếm biến hoá lớn nhất, cũng kích thích nhất. Trận đấu trọng kiếm không yêu cầu ‘quyền công kích’, giống như kiểu đấu kiếm thật, chỉ cần đâm trúng đối thủ là được.

Do hiệu quả công kích của trọng kiếm bao gồm tay, cẳng tay, đầu gối và chân, đối thủ có thể tiếp xúc với tay, đâm vào chân, thậm chí là đâm mặt nạ bảo hộ, khiến cho trận đấu trọng kiếm chẳng những biến hoá nhiều hơn, mà khoảng cách đường kiếm cũng tương đối dài. Những đặc điểm là trọng kiếm càng thêm kích thích, kiếm thủ phải song song chú ý tấn công cùng phòng thủ, suy nghĩ cách thức tấn công trên dưới biến hoá, càng phải đề phòng đối thủ công kích toàn thân từ đầu đến chân, yêu cầu cực cao đối với việc vận dụng chiến thuật.

Một cao thủ trọng kiếm nhất thiết phải đồng thời có đủ cảm giác về thời gian, tính chính xác cùng lực phản công, mà hai vị kỳ tài vào sân hôm nay đều là nhân tài kiệt xuất trong đó. Ai thắng ai, vẫn còn chưa biết. Trận đấu này cũng là càng thêm có sức hấp dẫn.

Lúc trọng tài tuyên bố chuẩn bị thi đấu, Na Lam và hạm trưởng Mesel mặc đồ đấu kiếm màu trắng cùng mặt nạ bảo hộ vào chỗ cách trung tâm hai thước. Kiếm trong tay bọn họ hướng về đối phương hành lễ, tay không cầm kiếm ở sát sau lưng.

Bởi vì trọng kiếm là vũ khí kích thích, chỉ có mũi kiếm đâm trúng đối phương mới có thể được điểm, thân kiếm đâm ngang lại vô hiệu. Sở dĩ, thi đấu trọng kiếm đòi hỏi tính cực kỳ chính xác, cơ hội tốt để tấn công đối phương thường thường là lúc đối phương bắt đầu phản kích.

Trận đấu chính thức bắt đầu rồi.

Trong tay Mesel rút ra là thanh hoa kiếm, nhanh như tia chớp, đâm về phía vương tử.

Dưới chân Na Lam tiến bước kỳ diệu, giữa lúc nghìn cân treo sợi tóc chẳng những tránh thoát công kích của Mesel, mà còn xoay kiếm trong tay bằng một góc độ khó tin đâm hướng đối thủ.

Mọi người ở một bên đều nhin không được phát ra tiếng kinh hô.

Bản thân Mesel cũng là giật nảy người. Hắn trăm triệu không nghĩ tới tên ăn chơi trác táng trong mắt hắn, lại có kiếm pháp tinh diệu như thế.

Thu hồi tư tưởng khinh thường, Mesel lần thứ hai triển khai công kích.

Bởi vì đôi bên giao chiến thực lực ngang nhau, đủ loại chiêu thức hoa lệ đặc sắc khiến người không nỡ dời mắt, tựa như hóa thân trong chiến trường thời trung cổ, xem hai kỳ sĩ dùng tốc độ nhanh như chớp giao chiến tóe ra hoa lửa loạn vũ!

Na Lam và Mesel cũng không biết, trận quyết đấu thế kỷ này lâu thật lâu sau lại được thế nhân tán thưởng.

Lúc mọi người ở đây xem đến hoa cả mắt, Na Lam đột nhiên bước chân loạn choạng, tay trái không biết sống chết ngênh hướng mũi kiếm của hạm trưởng.

“Norton tướng quân ghi điểm!”

Tay Mesel vừa đâm trúng vương tử thì sững sờ. Kỳ thật lúc này có vài lần hắn đều gần như bị vương tử đâm trúng. Nhưng dù sao cứ vào phút cuối cùng, đối phương lại đột nhiên thay đổi chiêu thức.

Lẽ nào y đang nhường? Trong lòng Mesel có chút tức giận.

“Tạm dừng! Tạm dừng trận đấu!”. Theo cậu chủ lâu như vậy, Bỉ Á vẫn là lần đầu tiên thấy vương tử bị đối thủ đâm trúng! “Vương tử, ngươi không sao chứ?”.

“Trên người ta có đồ bảo hộ, ngươi đừng lo lắng”. Thấy thiếu niên viên mặt phiếm hồng, Na Lam dùng ngữ khí an ủi nói.

“Không được, không nên đấu, quá nguy hiểm rồi”. Bỉ Á thân là thiếp thân thị vệ của vương tử, đối với an nguy của y tự nhiên có trách nhiệm cực đại.

“Ngươi suy nghĩ nhiều quá, lui ra, bản vương tử muốn tiếp tục hoàn thành trận đấu này”.

“Ta mới không phải là nghĩ quá nhiều, nếu như vạn nhất vương tử có chuyện gì, ta làm sao sống a?”.

Đối thoại ám muội của thiếu niên và vương tử, khiến cho Mesel nghe được trong lòng bức tức. Hắn vốn dĩ cực kỳ phiền toái vì hoài nghi bị nhường, giờ đây chẳng khác nào lửa cháy đổ thêm dầu —

“Vương tử da vàng thịt quý, nếu như không muốn đấu tiếp, trận đấu đến đây kết thúc đi”. Mesel dùng ngữ khí băng lãnh nói.

“Như vậy cũng tốt”.

Không nghĩ tới vương tử cư nhiên thuận miệng đồng ý. Trọng tài vừa nghe vương tử bỏ thi đấu lập tức tuyên bố hạm trưởng thắng. Mọi người nghe vậy nhất thời một trận xôn xao —

“Hạ trưởng thắng!”.

“Thật đáng tiếc, Na Lam vương tử có thể là bị thương rồi, bất quá kiếm pháp của y quả thực lợi hại a”.

“Trận đấu này thật sự là quá xuất sắc, thật hy vọng bọn họ có thể đấu lâu một chút, chúng ta còn coi chưa đã ghiền mà!”.

“Ha ha, nói chung là hạ trưởng chúng ta lợi hại, ta cá là thắng!”

“Đúng đúng, hạ trưởng lợi hại a!”

“Hạ trưởng! Hạ trưởng!”

Không nhìn tới bầu không khí vui vẻ ở đây, trong lòng Mesel không có chút vui sướng gì, ngữ khí băng lãnh nói: “Người thua rồi”.

“Thua bởi người cũng không coi là mất mặt”. Ngữ khí vương tử không chút dao động.

Nhìn không rõ biểu tình phía sau mặt nạ bảo hộ của vương tử, lòng Mesel hoàn toàn bình tĩnh không được, hần quyết định phải hảo hảo tháo gỡ mối hoài nghi trong lòng. “Sau khi thay quần áo, mời vương tử lập tức tới phòng làm việc hạ trưởng”.

“Không thành vấn đề”.

Na Lam biết nam nhân muốn hỏi là cái gì, khéo miệng không khỏi nổi lên một nụ cười thần bí.

Sau khi thay quần áo, vương tử mặc quân phục hải quân màu trắng, bước vào phòng làm việc hạ trưởng

Sĩ quan phụ tá Lam Y vừa nhìn thấy vương tử, khuôn mặt tức khắc trưng ra dáng tươi cười đắc ý. “Vương tử, thật đáng tiếc, người lại bại dưới tay hạ trưởng chúng ta”.

“Mesel Iris Norton tướng quân là một cao thủ tài ba”.

Lam Y thấy vương tử biểu tình bình thản, nhìn không ra một tia phần nộ hay đồ kị, không khỏi có chút thất vọng, hần bĩu môi, mất hứng nói: “Vương tử mời vào trong, hạ trưởng đợi đã lâu”.

Na Lam đi vào phòng làm việc, liếc mắt đã thấy nam nhân thất thần nhìn chằm chằm ngoài cửa sổ, chẳng biết đang suy nghĩ cái gì.

Vương tử không mở miệng. Chỉ là lẳng lặng ngưng mắt nhìn khuôn mặt nghiêng nghiêng với những đường nét hoàn mỹ của nam nhân, cứ như vậy không biết qua bao lâu, Mesel đột nhiên khẽ thở dài, thu hồi tầm mắt.

“A —”. Vừa nhìn thấy vương tử ở cửa, Mesel sợ đến mức phát ra một tiếng kinh hô nho nhỏ: “Người...Người vào đây khi nào?”

“Rất lâu rồi. Lâu đến mức có thể thấy rõ phía sau người có một nốt ruồi nhỏ màu đỏ đáng yêu”.

Mesel thoáng cái nhảy dựng lên, vỗ thật mạnh lên bàn! “Không được nói bậy! Sau tai bản hạ trưởng nào có nốt ruồi đỏ gì?”

Nam nhân chưa từng đi nhìn bộ vị kia đương nhiên không biết. Na Lam vương tử hảo tâm kiến nghị, “Nếu như hạ trưởng nói không tin, bản vương tử rất vui lòng chỉ cho người xem”.

“Không cần, người không cần qua đây!”. Mesel trong lòng một trận hoảng loạn, dùng ánh mắt nghiêm lệ ngăn cấm y.

“Được, ta không qua. Ta chỉ là hảo tâm muốn cho hạ trưởng hiểu thân thể của mình hơn mà thôi...” Ngữ khí Na Lam vương tử bao hàm thâm mật.

Khuôn mặt Mesel bất giác nhiễm một tia đỏ ửng, phần nộ nói: “Người chớ có giỡn mặt với ta! Thành thật mà nói, người vừa rồi thi đấu là cố tình nhường có đúng hay không?”

“Nếu như bản vương tử nói đúng thì sao?”. Na Lam nhìn hần khiêu khích.

“Ta không cần người nhường cũng có thể thắng người!”. Mesel Iris Norton tướng quân trước đến nay chưa từng chịu qua loại nhục nhã này, phần nộ đem đôi găng tay đặt trên bàn ném tới trước mặt y! “Bản hạm trưởng muốn quyết đấu với người!”.

Na Lam nhặt đôi găng tay trắng của nam nhân lên, đặt bên môi nhẹ nhàng hôn lên đó. “Bản vương tử cam tâm tình nguyện phụng bồi”.

Thấy hành động ngả ngón của nam nhân, Mesel suýt nữa tức đến bùng nổ! Nếu không phải vương tử thân phận tôn quý, hẳn sớm một đao làm thịt y! “Vương tử nghe cho rõ, đây là quyết đấu! Không phải thi đấu! Người có thể sử dụng kiếm thật, cũng có thể đeo mặt nạ cùng quần áo bảo hộ”.

“Vậy còn người?”

“Vì an toàn của vương tử, ta sẽ không sử dụng kiếm thật, cũng sẽ không đeo mặt nạ cùng quần áo bảo hộ. Vương tử lần này tuyệt không được nhường nữa, nếu như bản hạm trưởng chết dưới kiếm vương tử, cũng chỉ có thể nói là bản lĩnh không bằng người ta, quyết sẽ không oán người”.

“Như vậy làm sao công bằng? Cho dù bản vương thắng, cũng là thắng chẳng vẻ vang gì. Như vậy đi! Hai người chúng ta đều dùng kiếm thật cũng đều không đeo mặt nạ cùng quần áo bảo hộ, dùng quyết đấu chân chính để định thắng thua đi!”

“Vương tử —”

“Cứ quyết định như vậy, dù sao bản vương kiếm thuật cao siêu, sẽ không bị người làm tổn hại tới một cọng lông tơ, lo lắng cái gì?”

Đáng giận, người cư nhiên dám coi thường ta như thế!

Thấy vương tử một bộ dáng điệu thẳng chắc, Mesel thoáng cái tức giận đến mức mất cả lý trí, “Được, cứ quyết định như thế! Chín giờ tối sau khi tắt đèn, chúng ta gặp ở sân tập!”

Chiến hạm Articulation No. bình ổn chạy trên biển cả mênh mông.

Đêm trên biển, tĩnh lặng mà mỹ lệ.

Ánh trăng từ bên ngoài khung cửa sổ lớn rắc vào, khiến sân tập phủ lên một tầng mạng che mặt ngân sắc mông lung...

Hai nam tử vóc dáng cùng thon dài cao ngất, tuấn mỹ tuyệt luân, cùng mặc áo sơ mi trắng và quần trắng, trên tay cùng cầm trường kiếm màu bạc.

“Vương tử vì sao không bật đèn?”. Mesel lạnh lùng nhìn chăm chú vào đối thủ của hắn.

“Thế này không phải kích thích hơn sao? Có ánh trăng làm chứng cho chúng ta là đủ rồi”.

Không biết sống chết! Mesel lạnh lùng cười.

Hắn ở trong quân đội đã từng trải qua huấn luyện nghiêm ngặt, trong bóng đêm có thị lực tuyệt vời, tin là so với tên kiêu căng nông cạn này càng nắm phần thắng lớn hơn.

Mặc dù không có khả năng cũng không định đẩy vương tử vào chỗ chết, nhưng chỉ cần có thể thấy y bị kiếm trên tay mình bức cho thảm hại không chịu nổi, Mesel đã coi như hả giận.

“Hạm trưởng, bản vương tử sau lại suy nghĩ tí mĩ một chút, hai chúng ta lại không có thâm cừu đại hận, hà tất phải liều mạng chứ? Như vậy được rồi, chỉ cần có thể cắt đứt hai vị trí trên quần áo đối phương, coi như là thắng. Người thua phải nghe theo đối phương vô điều kiện hai ngày, người dám chơi không?”

“Như vậy vừa hay, bản hạm trưởng còn sợ vạn nhất làm tổn hại vương tử, làm sao ăn nói với Thánh sứ đây”.

“Vậy chúng ta bắt đầu đi. Mời —”

Giọng nói vương tử chưa dứt, Mesel đã phát động công kích.

Thân ảnh như bạch sắc giao long tựa tia chớp đâm hướng mình, đẹp đến mức khiến người khác mê đắm, hai mắt Na Lam hơi nheo lại, hầu như không nở tránh một kiếm này.

Mắt thấy vương tử sắp bị mình đâm trúng ngực, Mesel kinh hãi, trên tay dùng lực một chút, cố gắng thu kiếm thể —

“Người điên rồi?! Không muốn sống nữa có đúng hay không?”. Mesel tức giận trách mắng. Nghĩ tới mình có thể sẽ một kiếm đâm xuyên ngực y, tim Mesel liền cảm thấy kinh hoảng không hiểu nổi.

“Xin lỗi, ta nhất thời thất thần”.

“Xin vương tử nghiêm túc tỷ thí, không thì đừng trách đao kiếm không có mắt”.

“Đã biết”. Na Lam mỉm cười. “Khiến người lo lắng rồi, thật xin lỗi”.

“Ai lo lắng người?” Mesel cười lạnh một cái. “Xem chiêu!”

Mesel liên tục xuất ra ba kiếm hoa, chia nhau hướng hai bên cánh tay cùng bụng dưới vương tử đâm tới

Na Lam dễ dàng tránh được tỷ thí, lần này không dám coi thường, vội vã giơ kiếm ngăn chặn tiến công của nam nhân. Đôi bên đánh qua đánh lại, trong nháy mắt đã giao thủ hơn mười chiêu.

Thực lực hai người tương đương, đánh đến mức khó chia lìa, nhưng cước pháp vương tử dường như được cao nhân chỉ điểm, kỳ diệu khó dò chẳng những có thể nhanh chóng tránh thoát đối thủ công kích, mà còn nơi nơi một kiếm đánh ra, đều rơi vào góc độ cực kỳ xảo diệu—

“Giữa!”

Na Lam vương tử trong kiếm ảnh trùng trùng, đột nhiên lớn mật đâm vào, xuy xuy hai tiếng, cắt rách lớp áo trước ngực hạm trưởng.

Chú thích:

(1) Đấu kiếm phương Tây:

(2) Ba loại kiếm:

Trọng kiếm [Epée hay kiếm ba cạnh] : có chiều dài thân kiếm từ 90cm đến 110cm, nặng 770gr, tiết diện ngang ba cạnh, góc gấp khúc 1cm. Đường kính đầu kiếm ước chừng 8mm, chiều dài hai bên 1.5 mm.

Hoa kiếm [Fleuret/Foil hay còn gọi là Rapier hay kiếm liễu] : có chiều dài thân kiếm từ 90cm đến 110cm, nặng 500gr, tiết diện hình chữ nhật, phần che tay đường kính lớn nhất 12mm, góc gấp khúc nhỏ hơn 1cm. Đường kính đầu kiếm ước chừng 5.5~7mm, chiều dài hai bên 1.5 mm.

Bội kiếm [Sabre hay kiếm lưỡi cong / kiếm chém] : có chiều dài thân kiếm từ 88cm đến 105cm, nặng 500gr, tiết diện gần giống hình chữ nhật, góc gấp khúc nhỏ hơn 4mm. Phần che tay lớn nhỏ có thể ứng với tiết diện 15cm x 14cm, cao 15cm từ giữa tâm hình hộp chữ nhật lên.

4. Bộ 3 - Chương 4

Ngô —” Mesel cảm thấy trước ngực một trận hơi đau đốn, cúi đầu nhìn, áo sơ mi trắng đã bị cắt thành hai đường trước ngực —

“Ta thắng!” Na Lam thần định khí nhàn mỉm cười.

Mesel mặc dù không thể nói thua tâm phục khẩu phục, nhưng hẳn hôm nay xác thực là thua rồi. “Vương tử hảo kiếm pháp, ta thua.”

Nghe được nam nhân thừa nhận thất bại, vương tử tiến thêm một bước mở miệng yêu cầu, “Vậy có phải là từ giờ trở đi, hạm trưởng phải nghe theo bản vương tử vô điều kiện trong hai ngày không đây?”

“Có chơi có chịu. Ta đã nói thì đương nhiên giữ lời. Vương tử có gì phân phó, ta tự nhiên làm theo”. Norton tướng quân từ nhỏ thụ huấn luyện nghiêm khắc, đương nhiên sẽ không sợ chịu khổ.

“Tốt lắm. Hạng trưởng quả nhiên là nam tử hán nhất ngôn cửu đỉnh”. Na Lam hài lòng gật gật đầu. “Qua đây, ta muốn nhìn thương thể của ngươi.”

“Ta cũng không bị thương, vương tử không cần nhìn.”

“Vừa rồi là ai mới nói phải có chơi có chịu, nghe theo bản vương tử vô điều kiện? Qua đây.” Na Lam hạ mệnh lệnh lần thứ hai.

Mesel cắn răng, có chút không tự nhiên đi đến gần vương tử.

“Ngươi xem, còn nói không bị thương?”. Na lam chỉ vào một vết máu màu đỏ trên áo trước ngực nam nhân.

“Cởi áo ra, bản vương tử muốn đích thân kiểm tra.”

“Cái gì?!” Mesel kinh hãi. “Xin vương tử không nên nói loại chuyện đùa buồn nôn như vậy”.

“Ai nói đùa? Người nói không muốn cởi cũng được, vậy coi như chúng ta chưa từng đánh cuộc, người cũng không bại dưới tay ta, coi như ta nhìn lầm người”. Na Lam khinh thường cười lạnh một tiếng, quay đầu định đi.

“Chờ một chút!”. Danh dự của quân nhân so với tính mạng còn quan trọng hơn, Mesel thà chết cũng không muốn bị vương tử coi là người nói không giữ lời. “Ta cởi là được rồi.”

Mesel cắn răng, cởi từng nút từng nút cúc áo.

“Ta tới đây.” Na Lam đưa tay qua giúp nam nhân cởi cúc áo, tay hai người vừa chạm vào nhau — nơi da thịt hai người thân cận bất ngờ lạnh buốt, nhiệt độ cơ thể của vương tử dường như thấp hơn người bình thường rất nhiều.

Thân thể Mesel bỗng chốc một trận run rẩy —

Xúc cảm lạnh lẽo trong mộng cùng ‘Hắn’ ôm ấp thoáng chốc nảy lên trong lòng...

“Ngươi đang run ư...” Vương tử ôn nhu nắm tay hắn “Là vì sợ hãi? Hay vì tay ta quá lạnh?”.

“Cũng không phải...Ta muốn hỏi...”

Mesel, người muốn hỏi cái gì? Hỏi vương tử có phải là ‘Xà’ trong mộng kia hay không sao?

Đại khái ngươi sẽ bị xem như bị bệnh thần kinh gì, ném vào bệnh viện tâm thần đi thôi!

Lúc hạng trưởng chìm đắm trong phiền não của chính mình, bất tri bất giác, áo của hắn đã bị cởi ra rồi.

“A, thì ra là ở đây chảy máu rồi, cũng tại ta không tốt”. Na Lam vương tử đột nhiên cúi người xuống, vươn đầu lưỡi mềm mại, nhẹ nhàng liếm liếm hạt đậu đỏ nhỏ bị thương bên ngực phải —

“A a —” Một luồng điện bỗng chốc từ đầu nhũ chính mình cũng rất ít khi đụng chạm phóng ra nhắm thẳng về tim, Mesel nhẹn không được cong người, phát ra một tiếng kêu khê.

“Để ta giúp ngươi khử trùng thật tốt...” Vương tử vươn tay ôm lấy thắt lưng nam nhân, cấp tốc chuyển động đầu lưỡi liếm lấp vết thương nho nhỏ trên đầu nhũ non mềm.

“A a... Thật đáng sợ...” Khoái cảm kinh khủng làm cho hạng trưởng vĩ đại toàn thân run rẩy không ngừng, ý thức một mảnh trống rỗng —

Đầu lưỡi nếm được hương vị ngọt ngào của giọt máu, vương tử từ trước đến nay lạnh lùng thoáng chốc không khống chế được —

Đầy nam nhân ngã xuống mặt đất, hung hăng xé rách quần áo của hắn.

Na Lam đối với hai núm vú nho nhỏ, lần lượt vừa mút vừa liếm, khiến nam nhân dưới thân y phát ra tiếng nỉ non rên rỉ...

“Ô... Không nên... Buông ta ra... A a...”

Nghe thấy tiếng rên rỉ ngây thơ lại *** đang kia, hô hấp Na Lam trở nên càng dồn dập, “Hô hô... Người là kẻ bản vương không nên buông người ra sao? Hạm trưởng đáng yêu của ta...”

“Không phải...Không phải... Ưc ưc — không nên mút nữa —” chưa từng biết đầu nhũ mình cứ nhiên còn mẫn cảm hơn đàn bà, Mesel nắm lấy sợi tóc vàng của vương tử, lớn tiếng thét chói tai —

“Rõ ràng bị ta mút sướng điên lên, có đúng hay không, hạm trưởng?” Vương tử trước giờ lạnh lùng dưới ma lực của tính ái, đã hoá thân thành dã thú tà ác.

“Không phải... Ta không có... A a —”

Mỗi khi nam nhân phủ nhận, vương tử lại càng mút mạnh hơn.

Đầu vú Mesel Iris Norton tướng quân đã bị mút tới nổi sưng lên gấp đôi, giống như bất cứ lúc nào cũng có thể phun ra sữa, *** đang mê người nói không nên lời.

Giày vò nam nhân như vậy một hồi lâu, vương tử rốt cuộc phát hiện mục tiêu trêu đùa kế tiếp.

“Bị nam nhân mút đầu nhũ đã cương, thật là một hạm trưởng *** đang...” Na Lam giọng điệu băng lãnh nói lời *** tà, một phen nắm lấy hạ thể cương lên dưới quần nam nhân —

“Người làm cái gì? Mau buông ta ra! Nếu không bản hạm trưởng giết người!” Mesel xấu hổ giận dữ giãy dụa.

“Thật sự muốn bản vương tử buông ra sao?” Na Lam tà tà cười, đột nhiên kéo khóa quần nam nhân xuống, móc tính khí thô to kia ra, dùng kỹ xảo cực phong phú mà xoa nắn —

“Ưc ưc — trời ạ —”

Bàn tay lạnh lẽo của vương tử xoa nắn trên tính khí nóng như lửa của mình, tột cùng cảm thụ vừa lạnh vừa nóng, khiến hạm trưởng luôn luôn nguyên tắc cực nghiêm chỉ thấy trong bàn tay to lớn của vương tử vụn vụn giấy dụa, phát ra tiếng thét chói tai thống khoái —

“Muốn bắn sao?” Na Lam di chuyển thân mình, ở bên tai hạm trưởng nhẹ nhàng hỏi.

“Không...không...” Mesel cực lực kiềm chế dục vọng chạy tán loạn trong cơ thể, không ngừng lắc đầu.

“Thật sự?” Vương tử lộ ra ánh mắt tình thế bất buộc, bất thành linh vươn đầu lưỡi liếm thử mà y đã phát hiện trước đó, nốt ruồi đỏ nho nhỏ sau tai phải của nam nhân —

“Y a a a —” Mesel đột nhiên bắn tinh!

Vui như điên khó có thể hình dung khiến Norton tướng quân không cần biết xấu hổ mà bắn tinh trên tay vương tử!

“Sách sách, bắn thật là nhiều...” Vương tử mở lòng bàn tay ra trước mặt nam nhân, “Không biết mùi vị của hạm trưởng như thế nào?”

Lúc Mesel Iris Norton tướng quân nhìn thấy vương tử cứ nhiên vươn đầu lưỡi liếm dịch thể của mình, thị giác rốt cuộc chịu không nổi kích thích quá lớn, xấu hổ mà ngất đi...

Mặt trời nhô lên ở phương đông, ánh ban mai dần dần hiện rõ, rắc kim sa rực rỡ lên biển cả mênh mông bát ngát...

Mesel nằm trên chiếc giường lớn của mình chậm rãi mở mắt ra.

Đập vào mắt chính là cặp mắt vàng quen thuộc đến không thể quen thuộc hơn.

Tưởng là y đang ở trong giấc mộng của mình, vươn tay vẽ lên đôi mày rậm vàng nhạt, biếng nhác nở nụ cười. “Người biết không? Lòng mày của người cùng đôi mắt giống nhau, đều là màu vàng”.

“Người thích không?”

“Thích... Ta rất thích...” Mesel mê muội nhìn chăm chú.

“Nếu thích, người có thể hôn nó”.

“Ta có thể sao?”

“Ở trên đời này chỉ có người mới có thể... ”

“Thật vậy sao? Ta thật cao hứng...”

Mesel say sưa không ngừng hôn lên đôi mắt vàng cùng đôi mày rậm làm hấn thật sâu mê muội...

Hôn...lại hôn...cho đến khi —

Rắc có lông mày sao?

Hạm trưởng vĩ đại của chúng ta thoáng chốc tỉnh táo lại!

“A a —” Mesel Iris Norton tưởng quân phát hiện mình đang giống như một tên mê gái ôm lấy vương tử điên cuồng hôn hít thì sợ đến mức từ trên giường nhảy dựng lên! “Người... Người vì sao ở trên giường ta?”

Na Lam vương tử nhún vai, vân đạm phong khinh nói, “Không có biện pháp, có người đêm qua sướng đến ngất đi, ta chỉ ôm hấn về giường thôi”.

Nhớ tới biểu hiện phóng đảng của mình đêm qua, Mesel cả khuôn mặt tuần tú bỗng chốc đỏ bừng, thẹn quá hoá giận quát lớn!

“Xin vương tử chú ý từ ngữ của người.”

“Từ ngữ của ta làm sao vậy? Có thể phiền hạm trưởng chỉ dẫn bản vương tử một chút từ nào nói không thích hợp không?” Na Lam vương tử một bộ biểu tình khiêm tốn lĩnh giáo.

Mesel tức giận nói không nên lời, hung hăng trừng y một cái, xoay người xuống giường. “A a —”

Hạm trưởng đáng thương của chúng ta lại phát ra một tiếng kêu sợ hãi! “Người... Người vì sao cởi hết quần áo của bản hạm trưởng?”

Mesel phát hiện hấn hoàn toàn không mảnh vải che thân, vội vàng kéo ra giường quần quanh thân dưới.

Na Lam vương tử cũng cùng xuống giường, đứng trước mặt hạm trưởng, nở nụ cười nhàn nhạt. “Đêm qua áo của người đều bị xé rách, quần lại dính đầy cái của người, ta nghĩ người hấn là sẽ không muốn mặc một bộ quần áo bẩn lên giường, cho nên đã giúp người cởi. Hạm trưởng không cần cảm ơn ta”.

“Cảm ơn cái đầu mẹ người!”

Mesel lời vừa nói ra, hai người đều thất thần.

Mesel Iris Norton tưởng quân cá tính trầm ổn, thận trọng từ lời nói đến việc làm, chưa bao giờ nói lời thô lỗ như vậy, trên mặt không khỏi hiện lên một tia xấu hổ.

Ghê tởm, đều là gặp phải tên vương tử đáng ghét này, hấn mới biến thành không giống mình như thế.

“Ta không nói với người nữa, bản hạm trưởng sáng nay có một hội nghị quan trọng phải tiến hành”. Mesel vội vàng đi hướng phòng tắm.

“Ta sáng sớm cũng có một giờ học phải lên, hạm trưởng không ngại cùng nhau xài chung phòng tắm chứ?”

“Ai muốn cùng với người —”

“Hạm trưởng sẽ không là mắc cỡ đi? Mấy đại nam nhân cùng nhau tắm gội trong quân đội không phải là chuyện rất quen thuộc sao?” Ngữ khí vương tử vô cùng bình thản.

Mesel thoáng chốc bị chặn đến không cách nào phản bác. “Hừ, ai mắc cỡ? Muốn tắm thì tắm.”

Sau khi đi vào phòng tắm, Mesel mở nước.

Hấn đưa lưng về phía vương tử, chậm chạp không muốn cởi ga giường quần trên người.

“Không phải chứ, hạm trưởng, người định tắm cùng ga giường à?”

Nghे được trêu chọc trong lời nói vương tử, Mesel cắn răng một cái, nhanh chóng kéo ga giường xuống Nam nhân lộ ra toàn bộ bóng lưng, đẹp đến mức khiến người ta huyết mạch hủi trường.

Đường nét tấm lưng ưu nhã hữu lực cùng cặp mông tròn vểnh căng chặt, không một chỗ nào không phải là kiệt tác của thượng đế.

Na Lam vương tử đem qua dục hỏa chưa phát tiết, bỗng chốc lại nhóm lên.

Cảm giác được phía sau truyền đến ánh mắt nóng rực như lửa, mặc dù trên người xối chính là nước nóng, nhưng lại khiến Mesel không tự chủ được mà rung mình...

“Để ta phục vụ hạm trưởng đi...” Vương tử đưa tay đầy bột xà phòng, từ sau lưng ôm lấy nam nhân, sờ lên ngực hắn.

“Không —” Núm vú đem qua bị giày vò vừa đỏ vừa sưng lần thứ hai bị ngón giữa của vương tử xoa nắn, hai chân Mesel một trận hư nhuyển, vội vàng chống tay lên tường —

Nhưng tư thế này của Mesel Iris Norton tướng quân lại làm cho cái mông của hắn càng vểnh lên cao về phía sau. Giống như đang mê hoặc vương tử đến đây hái quả đào mật mong nước mê người này...

“Hạm trưởng của ta thật là *** đáng...” Na Lam vương tử dùng khe đuôi thật sâu gắt gao kẹp chặt tính khí của mình từ lúc nhìn thấy nam nhân lỗ thể đã cương, bắt đầu cao thấp lay động—

“Úc úc — không —”

Nhiệt độ cơ thể vương tử rõ ràng rất thấp, nhưng tính khí của y lại nóng như cây thiết bồng nung đỏ, nóng đến mức cục huyết của hắn một trận tê dại, khoái cảm thân mật *** loạn cùng nỗi lo lắng sợ bị xâm phạm, khiến Mesel phát ra tiếng kêu kinh hoảng. “Buông ta ra! Nếu người dám làm gì với ta, bản hạm trưởng chết cũng sẽ không bỏ qua người!”

“Yên tâm... Thời gian còn chưa tới...” Na Lam vương tử bây giờ còn chưa định chiếm lấy trinh tiết cái mông của nam nhân. Y đang chờ cơ hội càng thích hợp hơn.

“Nào, chỉ cần hưởng thụ thôi...Xem xem ‘Mesel nhỏ’ của chúng ta, đều vui vẻ đến chảy nước miếng...” Vương tử ha ha cười, lấy tay cầm côn thịt cương lên của hạm trưởng, bắt đầu xoa nắn —

“Úc úc — không nên —”

“Quân nhân là không được nói dối đi? Hạm trưởng thân là sĩ quan chỉ huy tối cao phải biết tự nêu gương a, rõ ràng là sướng đến sắp bắn tinh rồi, vì sao còn cứ kêu không nên không nên như đàn bà, hạm trưởng thân mến, điểm ấy người cần phải hảo hảo xét lại mình nga”. Na Lam một bên dùng ‘mông giao’ an ủi tính khí của mình, một bên dùng lời nói xâm phạm lòng kiêu hãnh của nam nhân.

“Không được nói nữa! Không được nói nữa!”

Ngay lúc Mesel xấu hổ giận dữ mạnh mẽ lắc đầu, hắn đột nhiên cảm thấy mông nóng lên, thứ gì dính dính phun ở chỗ xương cùng của hắn, chậm rãi chảy vào khe đuôi hắn...

“Hô...Bắn thật sướng...Đại khái còn nhiều hơn hạm trưởng bắn hôm qua đấy”. Vương tử thỏa mãn thở dài.

“Người... Người...” Hiếm thấy Mesel Iris Norton tướng quân của chúng ta cư nhiên lại nói lắp.

“Được rồi, bản vương tử là rất công bằng, hạm trưởng của chúng ta đã cống hiến ‘quả đào mật’ của người, ta tự nhiên cũng sẽ nỗ lực hồi báo người — ” Na Lam vương tử liên tiếp hạ những nụ hôn xuống bờ vai nam nhân, lần thứ hai giúp hắn thủ ***...

“A a...không...”

Thở dốc kịch liệt cùng mùi vị nam tính nồng đậm tràn ngập căn phòng tắm nho nhỏ, một buổi sáng ‘tốt đẹp’ đã bày ra như thế.

Hải phận Atlances mỗi tháng một lần tiến hành báo cáo quân sự quan trọng trên chiến hạm Articulatio No.

‘Cao Già Thánh quốc’, ‘Erogus’ cùng ‘Manlia’ đều phái nhân sĩ quan trọng tham gia.

“Trợ lý Lam, vì sao không thấy hạm trưởng Norton?” Người mở miệng hỏi thân hình cao lớn, trán hói, tuổi chừng năm mươi, đại biểu hội nghị của Erogus — tư lệnh Banje.

“Đúng vậy, thật đúng là hiếm thấy Mesel Iris Norton tướng quân kiêu chề bản thân thậm nghiêm của chúng ta đến muộn a”. Một lão đầu tóc hoa râm vốc người thấp bé cười cười nói.

Hắn là bộ trưởng bộ quốc phòng Manlia, cũng là hoàng thúc của quốc vương — Gusbo thân vương.

“Thật ngại quá, hạm trưởng có chuyện quan trọng trong người, xử lý xong lập tức đến ngay”. Trợ lý Lam Y bịa chuyện giúp cấp trên của hắn.

Kỳ thật hắn căn bản không biết hạm trưởng vì sao lại muộn. Loại trường hợp này trước đây chưa từng xảy ra. Hắn đi theo bên cạnh hạm trưởng năm năm rồi, vẫn là lần đầu tiên gặp phải.

“Không sao. Bảo hạm trưởng các người từ từ đến. Mấy lão đầu chúng ta đã lâu không gặp, được dịp có thể trò chuyện. Được rồi, Cao Già Thánh quốc lần này phái đại biểu nào đây?”

“Vì sao chưa nhìn thấy người?”

Trợ lý Lam Y nói lời tạ lỗi, “Đại biểu hội nghị lần này của Thánh quốc là Định Vân vương tử, mọi người cũng biết, Định Vân vương tử luôn luôn thích cái đẹp, hắn đang chọn lựa bộ quần áo thích hợp nhất từ trong mười rương quần áo và đồ dùng hàng ngày vừa đưa đến, cho nên...Thật không phải, xin mọi người chờ thêm một chút”

“Thì ra là Định Vân vương tử a, không sao, không sao, chúng ta có thể chờ, dù sao chúng ta cũng quen rồi”.

Mỗi cuộc họp chỉ cần có Định Vân vương tử tham dự, mọi người liền có tâm lý chuẩn bị phải đợi một hồi lâu.

Bất quá Định Vân vương tử bộ dáng xinh đẹp không gì sánh được, đối nhân xử thế lại hào phóng khôi hài, mọi người vẫn là vô cùng cam tâm tình nguyện chờ.

“Ha ha...Thật không phải, để mọi người chờ lâu rồi”.

Đại mỹ nhân tóc trắng dài đến thắt lưng, ăn mặc thiết kế phức tạp, áo sơ mi trắng hoàn toàn may bằng tơ tằm, cùng với một chiếc quần bó sát người màu đỏ, từ ngoài cửa cười khanh khách đi vào. Người khác mặc vào có thể sẽ là trang phục khoa trương dung tục không chịu nổi, trên người Định Vân vương tử lại bao giờ cũng cảnh đẹp ý vui như thế.

Ánh mắt mọi người đều sáng lên —

“Ai nha, Định Vân vương tử, người đã tới”. Tư lệnh Banje thân thiện tiến lên chào hỏi.

“Tiểu Định Vân a, lúc nào thì tới Mancoa của ta chơi a, bác nhất định hảo hảo chiêu đãi người”. Gusbo thân vương cũng cười tiến lên mời mọc.

“Để xem xem lại”. Định Vân vương tử thuận miệng lấy lệ, một đôi mắt to mỹ lệ qua lại chuyển động, tìm kiếm bóng dáng ‘người kia’.

Định Vân vương tử lần này chính là đặc biệt xin Thánh sứ cho đi, đặc biệt đến xem nửa kia của Na Lam — ‘Hạm trưởng ma quỷ số một thế giới’ tiếng tăm lừng lẫy, xem giữa hai người tiến triển như thế nào, bằng không thì hắn mới không tới tham gia loại hội nghị quân sự cực kỳ nhàm chán này.

“Thật ngại quá, ta đến muộn”.

Ngay lúc Định Vân vương tử buồn bực vì sao không thấy người thì, hạm trưởng rút cuộc hiện thân.

“Ha hã, người chính là Mesel Iris Norton tướng quân đi, ngưỡng mộ đã lâu ngưỡng mộ đã lâu, ta là Định Vân vương tử của Cao Già Thánh Quốc”

Định Vân vương tử trước giờ chỉ có người khác nóng mặt dán vào cái mông lạnh của hắn (Lão: =)) nó đang tự kỷ), lần này lại chủ động tiến lên tự giới thiệu, khiến mọi người đều rớt cả tròng mắt —

“Định Vân vương tử, xin chào” Mesel nhàn nhạt chào hỏi.

Biểu tình của hạm trưởng tuy rằng lãnh tĩnh, nhưng kỳ thực trong bụng có chút nghi hoặc.

Nghe đồn trong ‘Tứ công tử Thánh quốc’, Định Vân vương tử thích nhất là lưu luyến trong những mốt mới ở Paris, ghét nhất là tham dự quốc gia đại sự. Làm sao hôm nay cư nhiên lại từ rất xa bay đến nơi biển cả mênh mông, tham gia buổi báo cáo quân sự nhàm chán này chứ?

“Hắc hắc, hạm trưởng, có phải người nghi hoặc bản vương tử vì sao lại đến hay không a?” Định Vân vương tử cười hắc hắc.

“Là có chút nghi hoặc.” Mesel cũng không phủ nhận.

“Ai nha nói thật, nếu không phải vì Na Lam, bản vương tử sẽ không đi.”

Mesel vừa nghe đến cái tên kia, lập tức tim đập lạch một nhịp —

“Hóa ra Định Vân vương tử tới là vì Na Lam vương tử.”

“Xin lỗi, huấn luyện còn chưa chính thức triển khai, điện hạ gần đây có thể nhất định phải ưu tiên xử lý việc quan trọng khác, đặc huấn của Na Lam vương tử, ta sẽ bàn giao cho người khác lập tức tiến hành”.

Kỳ thực nói trắng ra, này chỉ là viện cớ, Mesel trước mắt tâm tư hỗn loạn, chỉ nghĩ làm sao tránh cùng tên vương tử quấy rối nhân tâm kia có quá nhiều tiếp xúc.

“Ai nha, không phải chứ? Hạm trưởng, người nghìn vạn lần đừng đem nhiệm vụ đặc huấn giao cho những người khác, cái tên Na Lam kia học cái rắm, lúc trước, còn nói với ta, nói ‘Hạm trưởng ma quỷ số một thế giới’ người căn bản là hư danh, chỉ bất quá là khoa chân múa tay mà thôi, mặc kệ người cho y loại huấn luyện ma quỷ gì cũng không làm khó được y”. Cực lực muốn tác hợp hai người Định Vân vương tử vội vã châm ngòi thổi gió.

“Y thật sự nói như vậy?” Mesel hơi mị mị hai mắt, trong bụng nhất thời bốc lên lửa giận hừng hực.

“Đúng vậy, đúng vậy, nói thật quá đáng”. Định Vân vương tử gật đầu như đập tỏi.

“Ai nha, Na Lam vương tử thật đúng là tuổi trẻ khinh cuồng nha”. Tư lệnh Banje bất mãn nói.

“Đúng vậy, hạm trưởng chính là niềm kiêu hãnh của Manlia chúng ta, Na Lam vương tử làm sao có thể bôi nhọ hãn như vậy?”. Gusbo thân vương tức giận nói. “Hạm trưởng, người nhất định phải nghĩ biện pháp trị Na Lam vương tử”.

“Đúng, hạm trưởng, người nhất định phải cho Na Lam vương tử lĩnh giáo sự lợi hại của sĩ quan chỉ huy tối cao của hải phận Atlances một chút!” Trợ lý Lam Y ở một bên cũng ra sức tán thành.

“Yên tâm...” Mesel lạnh lùng cười, trong mắt lóe ra tia sáng sắc bén, “Bản hạm trưởng sẽ làm cho vương tử biết cái gì gọi là ‘huấn luyện ma quỷ’ chân chính!” Lúc mọi người ở đây một cảnh cùng chung mối thù thì chỉ có kẻ đầu têu Định Vân vương tử ở một bên cười trộm không thôi...

5. Bộ 3 - Chương 5

Huấn luyện ma quỷ’ bắt đầu!

Lúc hạm trưởng đem toàn bộ chương trình huấn luyện giao cho vương tử, Na Lam cũng không nói nửa câu.

Điều này làm cho Mesel vốn dĩ chờ mong sẽ thấy được y đội ngược có chút thất vọng.

Nếu như y nói quá khổ cực, bản hạm trưởng có thể được dịp hưng hăng mắng y một trận.

Vì cái gì y lại không hề phản ứng? Lẽ nào y cho rằng y có thể thuận lợi hoàn thành bộ huấn luyện nghiêm khắc đến ngay cả mình cũng chưa chắc hoàn thành?

Đáng ghét, tên ăn chơi trác táng người cũng không khỏi quá coi thường bản hạm trưởng rồi!

Không chút tự giác tâm tình của mình sớm bị vương tử trước mắt chi phối, Mesel Iris Norton tướng quân phần nộ hạ mệnh lệnh —

“Mời lập tức đến phòng huấn luyện dưới nước tập hợp, ta muốn tôi luyện thể năng của vương tử”.

“Được”.

Na Lam vương tử vẻ mặt tự nhiên theo nam nhân đi hướng phòng huấn luyện dưới nước.

‘Phòng huấn luyện dưới nước’ có một bể bơi dài chừng 50m, bề rộng khoảng 25m, sâu 10m, chuyên biệt huấn luyện hoạt động trong nước, bao gồm bơi lội, lặn, sống trong nước, cứu viện trong nước, vật lộn trong nước, cứu hộ trong nước.

Mà hôm nay hạm trưởng sắp xếp hạng mục huấn luyện thứ hai là huấn luyện thể năng trong nước.

“Sở hữu thể lực tuyệt hảo, là điều kiện thiết yếu của một sĩ quan. Hôm nay, chúng ta trước hết kiểm tra thể lực của vương tử một chút. Mời người dùng tốc độ nhanh nhất bơi hết năm ngàn mét, xem xem thành tích như thế nào, rồi mới điều chỉnh cường độ huấn luyện”.

“Năm ngàn mét”. Thị tòng (người hầu) Bỉ Á của vương tử ở một bên nghe được, lập tức oa oa kêu to: “Hạm trưởng, người không phải cố ý chỉnh vương tử chúng ta đấy chứ? Y là người, không phải cá... làm sao có thể một mạch bơi năm ngàn mét a?”

“Bỉ Á, không được vô lễ với hạm trưởng”. Na Lam thấp giọng trách mắng.

“Ta nào có vô lễ? Hắn mới là vô lễ chứ!” Bỉ Á không phục hai tay chống nạnh. “Vạn nhất thân thể vương tử có bất cứ chỗ nào không khỏe, hắn đền nổi sao?”.

Đối với Bỉ Á mà nói, an toàn thân thể của vương tử chính là trách nhiệm hàng đầu mà Thánh quốc giao phó cho mình, hắn nhất định phải dốc hết khả năng bảo vệ vương tử bình yên vô sự, trong đó đương nhiên bao gồm cự tuyệt huấn luyện tàn khốc không hợp lý.

“Bản vương tử tự mình cân nhắc, người không cần bận tâm. Ta thấy người ở chỗ này sẽ chỉ vướng bận mà thôi, người vẫn là lui xuống đi”.

“Điều này sao có thể? Vương tử — ”

“Lui xuống!”

“Được thôi, lui thì lui!”

Na Lam vương trầm hạ sắc mặt, Bỉ Á đành phải giương miệng, tâm không cam tình không nguyện mà lui xuống.

“Huấn luyện thể năng 5km một mét cũng không được thiếu, nhưng nếu như vương tử cảm thấy thể lực không thể chịu được, bất cứ lúc nào cũng có thể bỏ cuộc nửa đường”. Mesel kỳ thật trong lòng cũng có chút lo lắng, thể nhưng vì muốn làm giảm nhuệ khí của vương tử, hắn vẫn là ra sức quyết tâm làm quyết định này.

“Bản vương tử từ nhỏ đến lớn, không biết cái gì gọi là bỏ cuộc”.

Thấy vương tử một bộ dáng dấp thần tiên trên cao, Mesel không khỏi tức giận trong lòng. “Được, vậy chúng ta sẽ xem xem bản lĩnh của vương tử! Chuẩn bị — ”.

Mesel giơ súng báo hiệu, “Bắt đầu!”.

Đoàng —

Tiếng súng vừa vang lên, Na Lam vương tử mặc quần bơi lập tức phóng xuống nước, tư thế mạnh mẽ động lòng người, ngay cả Mesel cũng không khỏi trong lòng kêu một tiếng đẹp.

Chỉ trong chốc lát, Na Lam vương tử đã bơi đủ năm mươi mét quanh bể một vòng, tốc độ nhanh đến kinh người.

Tư thế bơi của vương tử cùng người bình thường dường như có chút khác biệt, không dùng hai tay đập nước là chính, mà dùng nửa mình dưới uốn lượn làm sức mạnh chủ yếu để tiến tới. Cảm giác tương tự sinh vật dưới nước như cá hoặc...rắn nước cực kỳ giống.

Thần kinh! Mesel, người rớt cuộc đang nghĩ ngợi lung tung cái gì? Vì sao luôn đem vương tử cùng hắc trong mộng liên hệ cùng một chỗ, người thật sự là điên rồi.

Ngay lúc Mesel mạnh mẽ lên án mình nhầm chán, vương tử đã lại bơi được mấy vòng. (beta :bơi gì cái này gọi là lượn =)))

Nhìn số trên mặt đồng hồ, trống ngực Mesel dần dần tăng nhanh.

Vương tử đã bơi hơn hai ngàn mét rồi, cư nhiên còn có thể duy trì tốc độ kinh người như vậy, thật sự là quá bất khả tư nghị rồi!

Cứ như vậy, Mesel liên tục không chuyển mắt nhìn vương tử lấy tốc độ cùng sức chịu đựng phá kỷ lục thế giới hoàn thành năm ngàn mét huấn luyện ma quỷ.

Lúc vương tử hoàn thành mục tiêu, khoảnh khắc tiếng còi vang lên, thần kinh căng thẳng của Mesel mới hoàn toàn thả lỏng...

“Vương tử, chúc mừng người, hoàn thành huấn luyện thể năng trong nước với thành tích xuất sắc”.

Đâu chỉ là xuất sắc, quả thực chính là vượt xa giới hạn của loài người!

Nhưng không muốn làm cho vương tử quá mức kiêu căng Mesel lựa chọn cách nói vô cùng hàm súc.

“Hiện tại người có thể lên đây, vương tử, vương tử?”.

Mesel liên tục gọi mấy tiếng, nhưng Na Lam vương tử vẫn ở dưới nước, chậm chạp không nhô đầu lên.

Chẳng lẽ y...

Dự cảm không rõ ràng khiến trái tim Mesel mãnh liệt co rút lại, dùng tốc độ kinh người nhanh chóng nhảy xuống nước —

Vừa ngập trong nước, Mesel đã phát hiện vương tử đang hai mắt nhắm nghiền trầm mình trong nước...

Sợ hãi khó có thể nói tràn đầy trong lòng, Mesel sử dụng khí lực toàn thân, liều mạng bơi tới bên cạnh vương tử, cứu y lên bờ —

Thở hồng hộc mà ôm vương tử vào lòng, Mesel hoảng hốt vỗ lên mặt y, “Tỉnh tỉnh! Van cầu người, mau tỉnh lại!”

Hình dáng vương tử tái nhợt suy yếu khiến Mesel đau lòng đến khó có thể chịu được, nhìn không được rơi nước mắt...

Không nên chết! Van cầu người không nên chết!

Hắn không chút do dự đặt vương tử trên mặt đất, dùng hô hấp nhân tạo miệng đối miệng —

“Ngô... Hanh ân...”.

Hô hấp nhân tạo chẳng biết lúc nào lại thành nộ hôn triền miên, Mesel bị nộ hôn giống như muốn cắn nuốt linh hồn mình hôn đến thần hồn câu túy, tiếng rên rỉ mê người không ngừng từ giữa đôi môi hai người giao triền chảy ra...

“Đẹp quá...” Na Lam vươn đầu lưỡi liếm giọt nước trên lông mi nam nhân, “Đây là nước mắt người vừa chảy vì ta sao?”.

Vừa nghe thấy vương tử nói, Mesel đột nhiên cả kinh, bỗng chốc một phát đẩy y ra, hung hăng cho y một bạt tai!

“Vương bát đản, người lại dám gạt ta!”.

Nếu như bị người khác thấy có thể sẽ lập tức bị bắt vì tội danh tấn công thành viên hoàng thất, nhưng Mesel Iris Norton tướng quân lửa giận ngút trời mới quả không được nhiều như vậy!

“Nói! Người vừa rồi là đùa giỡn ta có đúng hay không? Người căn bản là không bị chìm đúng hay không?”

Đối với hành động vô lý của hạm trưởng, Na Lam vương tử chẳng những không để bụng, trái lại còn đưa tay kéo tay Mesel, giọng điệu nhẹ nhàng nói, “Ta nào có đùa giỡn người? Ta quen nhắm mắt điều tức một chút ở trong nước sau khi bơi, không nghĩ tới người lại nhào xuống đem bản vương tử kéo lên bờ, tiếp theo lại hôn ta...”

“Ai hôn người?!” Mesel xấu hổ đỏ bừng mặt, một phát vùng khỏi tay vương tử! “Bản hạm trưởng chỉ là đang cấp cứu, hô hấp nhân tạo cho người mà thôi, xin vương tử không nên tự mình đa tình!”

“Vô luận như thế nào, ta cũng phải cảm ơn người...” Na Lam vươn tay ôm lấy hạm trưởng, ấn một nụ hôn lên trán hắn. “Cảm ơn người quan tâm ta như thế”.

“Ai quan tâm người?” Mesel không tự chủ đẩy y ra, “Bản hạm trưởng chỉ là đang làm tròn nghĩa vụ bảo vệ thành viên hoàng thất”.

“Được được, tùy người nói như thế nào, người vui vẻ là tốt rồi”. Na Lam ôn nhu sờ sờ khuôn mặt lạnh ngắt của hắn, “Nào, ta giúp người thay quần áo, người toàn thân đều ướt rồi”. (khúc này thấy anh Lam giống đang dỗ con nít vá! =))))))

“Bản hạm trưởng sẽ tự mình thay, người dùng gà mẹ người”. Mesel cơn giận chưa tiêu, vẫn là không cho y thấy sắc mặt hoà nhã.

“Đây là mệnh lệnh, ai đã nói nghe theo đối phương vô điều kiện? Thời hạn hai ngày còn chưa tới thì phải?” Na Lam lo lắng hạm trưởng nhiễm lạnh, bắt đắc dĩ đành phải đem hiệp định của hai người ra.

Bị vương tử ngăn chặn đến không còn lời nào để nói, Mesel đành phải đỏ mặt, mặc cho y cởi bộ quần áo ướt sũng của mình ra.

“Na Lam! Na Lam!”

Như trước mặc một thân y phục khoa trương hoa lệ, Định Vân vương tử như gió lốc xông vào phòng ngủ của Na Lam vương tử —

“Định Vân? Người sao lại chạy tới rồi?”. Na Lam kinh ngạc nhú mày.

“Hi, ta là đặc biệt tới tham gia báo cáo quân sự”. Định Vân cười tít mắt nói.

“Báo cáo quân sự?” Na Lam hoài nghi nhìn hắn, “Ta quen người nhiều năm như vậy, chỉ thấy người tham gia hội báo thời trang, người lúc nào lại cảm thấy hứng thú đối với loại hội nghị khô khan này?”

“Hắc hắc, không khô khan, một chút cũng không khô khan, chơi rất vui chứ”. Định Vân ý hữu sở chỉ cười hắc hắc.

“Tên này người hẳn là đến nhìn ta cười nhạo đi?” Na Lam khoanh tay trước ngực, lạnh lùng trừng hắn.

“Oa, đây là nơi người và hạm trưởng ở chung? Sạch sẽ gọn gàng, rất không tồi nha”. Định Vân bị nhìn đến mức trong bụng sợ run, vội vàng nói sang chuyện khác, người anh em cùng nhau lớn lên này của hắn, cá tính cô độc, không thích giao du với người khác, mặc dù bộ dạng tuấn mỹ tuyệt luân, nhưng lại giữ mình trong sạch như hòa thượng, không kiếm được bầy thì vớt ba, cho nên mình mới rất sợ y câu dẫn không được hạm trưởng, lấy không được ‘Xà chi hoàn’, đặc biệt chạy tới giúp y một tay.

Bất quá loại chuyện này nếu như bị Na Lam lòng tự trọng vô cùng cao biết được, chắc chắn tức khắc ném hắn ra ngoài!

“Không cần cùng ta đông kéo tây lôi, quý mới tin người không luyến tiếc rời khỏi Đối Nhạc yêu dấu của người, từ thật xa chạy tới tham gia hội nghị quân sự. Thành thật nói, người rốt cuộc tới để làm gì?” Na Lam nghiêm khắc tra hỏi.

“A a a — ”

Định Vân đột nhiên phát ra một tiếng thét chói tai, làm Na Lam nhảy dựng lên! “Người quỷ kêu cái gì?”

“Người. . . Người, Na Lam, người nhìn người xem, người thế nào đến bây giờ còn cùng hạm trưởng phân giường ngủ a?” Định Vân chỉ hai chiếc giường song song đặt ở hai bên, hung hăng trừng y, giống như Na Lam là tội phạm tội ác tày trời.

“Người sẽ không cho rằng bản vương tử mới đến Articulatio No. hai ngày, đã đem hạm trưởng vĩ đại của chúng ta cưỡng gian chứ?” Na Lam cười khổ một chút.

“Này có cái gì không thể? Nghĩ lại, bản vương tử cũng là bị con đại hùng kia cưỡng —”

Ai nha! Muốn chết! Định Vân ngốc, người thế nào lại tự khai ra rồi?

Định Vân vương tử phát hiện mình không đánh đã khai khóc không ra nước mắt mà vả vào miệng mình.

“Nga, hóa ra bởi vì bản thân đã từng nếm qua ngon ngọt, cho nên mới từ thật xa chạy tới xúi giục bản vương tử cưỡng gian người khác?” Na Lam một bộ dáng bình tĩnh đại ngộ.

“Na Lam thôi! Người không nên ngậm máu phun người! Bản vương tử mới không vô sỉ như vậy”. Định Vân thở phì phì trừng y.

“Được rồi, không tán dóc với người nữa. Ta trịnh trọng cảnh cáo người, không được can thiệp vào chuyện của bản vương tử và hạm trưởng, ta muốn dựa vào khả năng của chính mình hoàn thành nhiệm vụ, lấy được ‘Xà chi hoàn’!”

“Nói đến ‘Xà chi hoàn’, Na Lam, người có thấy hạm trưởng đeo trên người hay không nha?”

“Không có”.

“Lục soát phòng chưa??”

“Ta không phải kẻ trộm, không làm loại chuyện hạ lưu đó”. Na Lam lạnh lùng cười.

“Được được, coi như ta lẩm miệng”. Định Vân đảo cặp mắt trắng dã. “Bất quá, Na Lam, ta thấy động tác của người nhanh lên một chút, gần đây tình trạng Thánh sứ không tốt lắm”.

“Thánh sứ làm sao rồi?” Na Lam lo lắng nhíu mày.

“Thánh sứ liên tục nằm mơ thấy đại thần vô pháp thức tỉnh, sốt ruột ăn không ngon, ngủ không yên, cả ngày cứ chờ ở hồ sâu không thấy mặt trời canh giữ đại thần, cầm trong tay ‘Báo chi hoàn’ cùng ‘Hồ chi hoàn’ lật qua lật lại nghiên cứu. Ta thấy cứ như vậy nữa, đợi không được đại thần hồn quy nguyên thần tỉnh lại, Thánh sứ đã treo trước rồi!”.

“Định Vân! Không được nói bậy!”

“Ta nào có nói bậy a? Từ khi người lên Articulatio No., Thánh sứ đã luôn luôn đợi người sớm ngày đem ‘Xà chi hoàn’ về cứu đại thần, cho nên người đối với hạm trưởng kia phải tăng thể tiến công, không nên rề rà chậm chạp nữa”.

“Ta có phương pháp của ta, người không cần can thiệp”.

“Được được, không can thiệp”. Không can thiệp mới là lạ!

Định Vân âm thầm làm mặt quỷ, bắt đầu động não...

Bởi vì trước đó một ngày bị vương tử đáng ghét đùa giỡn một trận, Mesel Iris Norton tướng quân không cam tâm quyết định dành cho y huấn luyện càng tàn khốc hơn.

Hôm nay, bọn họ lại tới phòng huấn luyện dưới nước.

“Hôm nay chương trình huấn luyện của chúng ta là ‘chạy trốn trong nước’ và ‘vật lộn trong nước’”. Mesel cố gắng hết sức tránh đem tâm mất đặt trên thân thể hoàn mỹ chỉ mặc quần bơi của vương tử, tiếp tục lãnh

tĩnh giảng giải, “Bởi vì vương tử thân phận đặc thù, ta đặc biệt thiết kế một tình huống, giả dụ vương tử bị bắt cóc, nhảy xuống biển đào thoát, phía sau lại có kẻ địch truy kích, lúc này nhất định phải đồng thời huấn luyện vương tử kỹ năng chạy trốn và vật lộn trong nước”.

“Nghe thật kích thích”. Na Lam nhàn nhạt cười.

Bản hạm trưởng sẽ cho người đủ kích thích! Mesel tức giận trừng y một phát. “Ta sẽ an bài vài binh sĩ cùng vương tử đánh nhau trong nước”.

“Vậy không thích hợp. Mấy binh sĩ cùng đánh cũng không lợi hại bằng một mình hạm trưởng. Ta thấy hạm trưởng cứ tự thân xuất mã đi”.

“Cái gì?!” Mesel nhú mày. Đây cũng không nằm trong kế hoạch của hắn.

“Thế nào? Hạm trưởng sợ đánh không lại bản vương tử sao? Ta có thể nhường người trước ba chiêu”.

“Không cần!” Mesel dùng ngữ khí bằng lãnh cự tuyệt. “Nếu vương tử coi trọng ta như thế, bản hạm trưởng sẽ bồi vương tử hảo hảo chơi đùa, chỉ bất quá quyền cước không có mắt, nếu như ta không cẩn thận làm vương tử bị thương, còn xin thứ lỗi nhiều hơn”.

“Được, vậy mong hạm trưởng thủ hạ lưu tình. Bất quá...”

“Bất quá cái gì?” Mesel không kiên nhẫn hỏi.

“Cái gì vậy?”

“Quần bơi” Na Lam mỉm cười. “Ai cỡi được quần bơi của đối phương trước, người đó thắng! Người thua lại phải nghe theo đối phương vô điều kiện hai ngày, thế nào?”

“Cái gì?!” Mesel nghe vậy nhin không được trong lòng mắng to biến thái!

“Sợ cái gì? Nghe đồn Mesel Iris Norton tướng quân đã từng đạt quán quân môn chiến đấu tự do trong nước, lẽ nào còn sợ bị bản vương tử cỡi quần bơi?” Na Lam cố tình khiêu khích nói.

“Ai sợ? Trái lại người phải cẩn thận, coi chừng đường đường vương tử của một nước phải để mông trần (hay ở trường? =))) mà đi ra ngoài!” Mesel cũng không cam chịu tỏ ra yếu thế phản pháo lại.

“Được, nếu chúng ta đã đạt thành thoả thuận, vậy thì bắt đầu đi”.

Vương tử bỏ lại cho mình một ánh mắt câu hồn nhiếp phách, dùng tư thái hết sức ưu mỹ, thần tốc nhảy xuống nước —

“Hừ, bản hạm trưởng hôm nay sẽ hảo hảo áp chế nhuệ khí của ngươi, cho ngươi biết cái gì gọi là nhân ngoại hữu nhân, thiên ngoại hữu thiên!” Mesel hừ lạnh một tiếng thật dài, cũng nhảy xuống theo —

Thế giới dưới nước yên tĩnh sâu thẳm.

Mesel ngừng thở, liếc mắt nhìn lại, trong bể bơi vắng vẻ, lại không thấy được bóng dáng vương tử.

Y đi đâu rồi?

Tim hạm trưởng nhảy lên, vội vàng hướng phía xa xa mà bơi đi.

Tìm một vòng như thế, đến lúc không nhin được tức giận nữa, Mesel mới nổi lên mặt nước để thở.

“Hô hô...” Không có đạo lý, ta rõ ràng thấy y nhảy xuống, làm sao một người lớn như vậy cư nhiên lại biến mất trong nháy mắt? “Cái tên đáng ghét...”

“Người đang mắng ai a?”

Một đôi tay to lớn đột nhiên từ phía sau Mesel ôm chặt lấy hắn!

“Buông tay!” Mesel không hổ là cao thủ vật lộn kinh nghiệm lão luyện, khuỷu tay phải dùng lực thụi về phía sau, tay trái ‘Chuyển thân tiên quyền’, nhắm thẳng mặt tiền của đối thủ mà đi.

“Ân, hảo quyền pháp!”

Na Lam vương tử cười cười ngẩn đối phương công kích, dùng một chiêu ‘Tiền thủ thứ quyền’ không lùi mà tiến, hướng bụng dưới của Mesel đánh tới.

“Hạ lưu!” Tuấn mi nhú lại, Mesel tức giận ở trong nước bay lên đá, đá hướng đầu gối vương tử —

“Chân đẹp quá...” Na Lam xấu xa cười, đột nhiên cả người lặn xuống nước, dùng kỹ xảo tài tình ‘Phi ưng thảo’ nắm lấy chân nhỏ thon dài của nam nhân —

Mesel rung mình, cước bộ bay lên đá phía cánh tay đối phương, tiếc là còn thiếu một giây như vậy, lại bị vương tử dùng gót chân phải bắt gọn!

Na Lam vương tử nhanh tay lẹ mắt, tay trái một thảo trụ chân phải của đối phương, lập tức đưa tay kia vòng qua chế trụ hành động của hắn, tay phải thuận thế đem quần bơi trên người nam nhân mạnh mẽ kéo xuống dưới —

“Ngô — ngô — ” Mesel cả người bị kéo vào trong nước, vẫn không ngừng chiến đấu, tiếc là hai chân hắn bị người quần chế, rất nhanh liền mất đi tiên cơ —

Ngay lúc hắn sắp không nín thở được nữa, vương tử đột nhiên ôm lấy, hôn hắn —

Đôi mắt vàng kia ngay trước mắt.

Nhìn trong làn nước thâm u, lại càng đẹp đến mức khiến người ta không cách nào hô hấp.

Mesel mê muội hé miệng, cùng vương tử triền miên hôn đắm thiết.

Hai người hôn đến thiên hôn địa ám, không biết qua bao lâu, mới chậm rãi trôi lên mặt nước...

Mesel lúc này mới phát hiện, mình đã không mảnh vải che thân cùng vương tử chặt chẽ dán vào nhau.

“Trả lại cho ta!” Mesel Iris Norton tướng quân xấu hổ và giận dữ rống lên.

“Hạ trưởng thân ái của ta, người đang tìm cái này sao?” Na Lam vương tử cười cười đưa một chiếc quần bơi tam giác màu đen đứng đưa trước mặt hắn.

“Đưa cho ta!” Mesel vươn tay muốn bắt lấy!

“Không đưa!” Na Lam vương tử vung tay, vật che đậy duy nhất trên người hạ trưởng lập tức bay lên bờ.

“Người đang làm cái gì?” Mesel tức giận đến mức cả người phát run.

“Ta không thích thấy người mặc quần bơi tam giác lộ liễu như thế, trở về mua cho người một cái tứ giác.

“Bản hạ trưởng thích mặc cái gì không cần người quần!”

“Quần bơi của người nếu đã tới tay bản vương tử, đương nhiên liền do ta quần, đừng quên, người thua cần phải nghe theo đối phương vô điều kiện nga”.

Na Lam vương tử nâng khuôn mặt tuấn mỹ của hạ trưởng, ngưng mắt nhìn thật sâu...

Đôi mắt vàng kia tràn ngập ma lực vô biên, khiến Mesel Iris Norton tướng quân như rơi vào mê mộng.

“Ánh mắt của người, giống như là biển Atlances thâm bất khả trắc, xanh thẳm đến lạ lùng...” Vương tử say mê ngắm nhìn đôi mắt xanh thẳm của nam nhân, nói lên lời yêu thương rung động lòng người.

Mesel Iris Norton tướng quân từ nhỏ đã tiếp thu giáo dục văn hóa quân sự, làm việc luôn luôn có nề nếp, chưa bao giờ biết cái gì gọi là lãng mạn.

Dù là cuộc hôn nhân trước, cũng là một lần coi mắt, nhà gái đã lập tức yêu cầu kết hôn, căn bản không cần hắn phải tốn tâm tư theo đuổi. Bởi vậy hiện tại nghe được vương tử ca ngợi kiểu như thơ tình, tức khắc không được tự nhiên nhú mày, “Người thật buồn nôn”.

“Ta nói chính là lời từ đáy lòng, làm sao lại buồn nôn? Lẽ nào chưa từng có người ca ngợi người?”

“Ai dám?! Vương tử cho rằng người người đều nói loại lời đường mật như người sao?” Mesel lạnh lùng cười.

Loại ăn chơi trác táng như y dám chắc là trêu hoa ghẹo nguyệt quen rồi, mới hiểu lời ngon tiếng ngọt như thế nào. Có quỷ mới tin lời y nói.

“Ta lúc nào nói lời đường mật? Đây chính là lần đầu tiên bản vương tử khen ngợi người đẹp mà”.

Lần đầu tiên? Mesel trong lòng nhảy lên.

“Nếu không tin, người có thể sờ sờ trái tim của ta...” Na Lam đưa tay hấn đặt trên ngực mình. “Cảm giác được không? Nó đang đập cuồng nhiệt vì người”.

Trái tim của vương tử đập thành thịch ngay dưới lòng bàn tay mình, rõ ràng nên là lời âu yếm buồn nôn đến cực điểm, lại trở nên vô cùng êm tai, trống ngực Mesel chẳng biết khi nào cũng nhảy lên điên cuồng cùng nhịp điệu vương tử, nhanh đến mức làm cho hấn thở không nổi...

“Buông ta ra...” Phát giác nhiệt độ cơ thể mình vụt tăng, khuôn mặt sắp đỏ bừng như lửa, Mesel vội vã giãy dụa muốn tách khỏi.

“Người nữ đi sao...” Vương tử đột nhiên thu lại diện mạo ôn nhu, như dã thú cấp tốc nắm lấy sợi tóc ướt sũng của nam nhân, ép buộc hấn ngẩng đầu lên — “Giác ngộ đi...Ta sẽ không bao giờ để người ngụy trang nữa, ta muốn khiến cho nhiệt tình giấu trong núi băng của người vì ta bạo phát!”

Chiếm đoạt đôi môi của mình, lạnh lẽo mà mềm mại, nhưng trên người Mesel Iris Norton tướng quân nhóm lên ngọn lửa lại nóng đến mức đủ để khiến người ta bị đốt thành tro.

Mesel trong trận hôn lưỡi điên cuồng của vương tử, cảm nhận được xúc cảm mãnh liệt thiêu đốt cả đời chưa bao giờ trải qua.

Nụ hôn của Na Lam như lửa một đường cháy lan xuống phía dưới, từ cổ một đường hôn đến hai núm vú mê người, không đếm xỉa đến nam nhân phát ra tiếng rên rỉ ngâm nga, vương tử khẳng khẳng đem hai hạt hạt đậu đỏ đùa bỡn giữa môi với răng.

“Ồ ân... Không nên... Không nên”

“Không nên cái gì?”

“Ồ... Không nên mút...”

“Không nên mút, vậy chính là nên cắn?” Vương tử xấu xa khẽ cắn một phát lên núm vú bên phải—

“A a a — không nên — ”

“Lại không nên?” Vương tử làm bộ phiền não nhíu chặt đôi mày, “Vừa không muốn mút vừa không muốn cắn, nga, ta biết rồi, vậy nhất định chính là muốn liếm rồi”.

“Không...Không phải — úc úc úc — ” Đầu lưỡi điên cuồng liếm láp trên đầu nhũ mẫn cảm của mình khiến cho Mesel phát ra tiếng ngâm nga sướt đến cực điểm, nhịn không được đưa tay luồn vào mái tóc vàng mềm mại của vương tử, đem y găt gao giữ trước ngực —

“Hanh ân... Sữa thật ngon quá...”

“Úc úc... Không được nói bậy... Ta cũng không phải nữ nhân... Cáp a...” Đầu óc Mesel Iris Norton tướng quân bị đầu lưỡi vương tử làm rối loạn thành một đám đặc sệt, nhịn không được xấu hổ đỏ bừng mặt.

“Bản vương tử không có nói bậy. Người so với nữ nhân càng đẹp hơn, càng khiến cho ta động tâm...”

“Không — không được nói — a a a — ”

Lời âu yếm của vương tử giống như xuân dược, khiến *** Mesel trong nháy mắt vỡ đê, nhịn không được cong người, đem tính khí cương lên dán sát vào bụng dưới vương tử, thống khoái mà bắn ra

Tinh dịch màu trắng dính dấp nổi lên mặt nước, bập bênh giữa hai người.

“Hạm trưởng của ta thật *** đáng... Người xem người, làm dơ cả bể bơi rồi...Tự mình liếm sạch sẽ!” Vương tử quét dịch thể của nam nhân bôi lên môi hấn —

“Ồ... Không muốn — ” bị ép nếm mùi vị của chính mình hạm trưởng phát ra tiếng thút thít xấu hổ...

“Đừng khóc, hạm trưởng đáng yêu của ta...Này không có gì phải xấu hổ, ta không phải cũng từng ăn dịch thể của người sao?” Vương tử ghé vào lỗ tai hân thân mật nỉ non, “Hôm nay bản vương tử cũng muốn cho cái miệng nhỏ nhắn phía dưới của người ăn của ta một chút...”

“Người nói cái gì? A a a — không nên — ” Cái miệng của Mesel đột nhiên bị cấm vào một đầu ngón tay, hân sợ đến thất thanh kêu to! “Vương bát đản! Mau rút ra!”

“Không!” Vương tử cười xấu xa, chẳng những không rút, trái lại còn thêm một ngón tay khác, cấm vào thật sâu —

“Úc úc — ” được nước bôi trơn kỳ thật cũng không đau như vậy, nhưng cảm giác *** loạn khi cái miệng bị ngón tay nam nhân cấm vào vẫn là làm cho Mesel không nhận được thét chói tai —

“Mới hai ngón tay đã kêu thành như vậy, kia một lát nữa còn thịt cự vô phách của bản vương tử cấm vào, hạm trưởng không phải sẽ kêu đến bung óc nhà luôn đấy chứ?” Vương tử ha ha cười.

“Cái gì? Người muốn đem của người — không — không nên! Đi ra!” Rất sợ trinh tiết của mình khó giữ được Mesel Iris Norton tướng quân bắt đầu ra sức giãy dụa —

“Không còn kịp rồi, bảo bối, ta đã nhận nhiều ngày lắm rồi, nếu không cấm vào, bản vương tử sẽ chết”

Sau khi Na Lam vương tử sớm đã dục hỏa đốt người rút ngón tay ra, đem hai chân nam nhân vây quanh thắt lưng mình, tính khí thật lớn nhắm vào tử huyệt đã được khuếch trương tốt, hung hăng đâm vào

“Y a a a — ”

Hạm trưởng ma quỷ nổi tiếng số một thế giới, Mesel Iris Norton tướng quân đến đây chịu khổ khai bao

Bộ phận chưa bao giờ có bất cứ thứ gì tiến nhập như bị thiết bồng thẳng tắp xỏ xuyên qua đến tận cùng, Mesel đau đến toàn thân co quắp, phát ra tiếng kêu gào thảm thiết

“Đau lắm sao? Hạm trưởng của ta, cái miệng nhỏ phía dưới của người cũng cắn ta rất đau, nhưng đây là quá trình chúng ta nhất định phải trải qua, vui sướng mang theo thống khổ bao giờ cũng khiến người ta nhớ nhất, đúng hay không?”

Nghe thấy vương tử còn đang nói mát, Mesel Iris Norton tướng quân đau đến cả người phát run không nhận được chữ âm lên! “Đúng cái đầu người! Vương bát đản! Ta giết người!”

“Người không nỡ giết ta, ta sẽ làm cho hạm trưởng đáng yêu của ta sướng đến mức không nỡ giết ta...”

Vương tử lộ ra dáng tươi cười tà ác rất nhanh liền phát động công kích, phân thân mạnh mẽ co rút bị cái miệng nam nhân gắt gao hút chặt

“Ồ — không nên — không nên động — ” khoái cảm quỷ dị chưa bao giờ thể nghiệm qua từ chỗ sâu trong tràng đạo bỗng nhiên tuôn ra, Mesel phát ra tiếng kêu kinh hoàng, khóc lóc ôm lấy vương tử

“Đừng nhúc nhích — thật đáng sợ — thật đáng sợ — ” sợ hãi thật sâu làm cho Mesel Iris Norton tướng quân bắt giác co rút nội bích càng chặt

“A a — sướng muốn chết — bảo bối của ta cắn thật chặt — ” vương tử thở hổn hển, càng thêm cố sức mở cái miệng nam nhân, mạnh mẽ cấm vào nơi sâu nhất

“Y a a a — cấm vào tận cùng — ” tử huyệt ở chỗ nào đó sâu trong tràng đạo đột nhiên bị cự bồng hung hăng chọc trúng, Mesel phát ra tiếng thét cuồng loạn, miệng co quắp, cơ thể bị nam nhân thao đến bắn tinh rồi

Côn thịt vốn bị tràng bích quần quýt cắn chặt đã nóng lòng bạo phát, Na Lam vương tử không nhận được khoái cảm cuồng liệt nữa, cũng gằm lên bắn tinh vào cái miệng của Mesel Iris Norton tướng quân vĩ đại

Mesel còn đang cao trào trong dục tiên dục tử vừa cảm giác được nhiệt tình phun trào trong tràng tử, *** dâng mà bắn càng thêm kịch liệt...

Hai vị nam nhân lạnh lùng như nhau ở trong vòng tay nhau, cuộc đời lần đầu tiên cảm thụ được tình cảm mãnh liệt đủ để đốt cháy thân mình...

6. Bộ 3 - Chương 6

Có thể là vì ở trong nước quá lâu nhiễm lạnh, cũng có lẽ là xấu hổ giận dữ thành bệnh, nói tóm lại, Mesel Iris Norton tướng quân vĩ đại của chúng ta sinh bệnh.

Chưa từng xin nghỉ bệnh ngày nào, hạm trưởng ma quỷ lần đầu tiên xin nghỉ.

Tin tức này nhất thời làm cho cả Articulatio No. bùng nổ oa

“Không thể nào, trời muốn Articulatio No. ta diệt vong sao? Hạm trưởng của chúng ta cứ nhiên sinh bệnh rồi!”

“Phi phi! Bớt miệng quạ đen đi! Cẩn thận bị chụp tội danh quấy rối quân tâm!”

“Rồi rồi, coi như ta chưa nói. Bất quá chuyện này thực sự quỷ dị, ta nghe nói Na Lam vương tử hôm nay cũng xin nghỉ, lẽ nào hai người họ đều ngã bệnh?”

“Thân phận Na Lam vương tử không phải chuyện đùa, hạm trưởng đại khái là nóng lòng yêu cầu, huấn luyện quá nghiêm khắc, mới có thể bị bệnh.”

“Không sai, Na Lam vương tử đại khái cũng là bị hạm trưởng làm quá sức, nên mới đồng thời ngã bệnh”

“Thật tội nghiệp a. Hay chúng ta đi thăm họ đi.”

“Người ngu ngốc a! Phòng ngủ của hạm trưởng là tùy tiện có thể đi vào sao? Ai chẳng biết phòng ngủ của hạm trưởng chính là thánh địa, ngay cả quét dọn cũng là hạm trưởng tự thân làm, ai cũng không được bước vào một bước.”

“Vây...không bằng kêu trợ lý Lam Y đi được rồi, hắn cùng hạm trưởng gần gũi nhất, kêu hắn đi thay chúng ta thăm hạm trưởng một chút, chúng ta mới có thể an tâm a.”

“Đúng, đúng, cứ thế mà làm!”

Trải qua tầng tầng báo cáo, đám người nhất trí quyết định đẩy trợ lý Lam Y đi làm [bia đỡ đạn], đáng tiếc quân lệnh như núi, dù cho bản thân Lam Y cũng rất muốn đi thăm thần tượng trong lòng hắn, vẫn là bị lạnh lùng cho một vé về.

“Ai nha, đừng nóng vội đừng nóng vội, có Định Vân vương tử ta ở đây, sợ cái gì?” Định Vân vương tử tiêu sái đi qua, vỗ vỗ ngực, lớn tiếng nói, “Đi, bản vương tử dẫn người đi!” (chính vì có anh ở đây nên mới đáng sợ á > <) “không=” được=” đâu!” vương=” tử,” người=” vừa=” tới=” không=” biết,=” hạm=” trưởng=” chúng=” ta=” cực=” kỳ=” ghét=” bị=” người=” ta=” tới=” nhà=” làm=” phiền,=” hắn=” đã=” sớm=” hạ=” quân=” lệnh,=” ai=” dám=” tự=” ý=” lên=” lâu,=” cứ=” theo=” quân=” pháp=” xử=” trí!” “yên=” tâm,=” bản=” vương=” tử=” lần=” này=” đi=” nước=” ngoài=” làm=” đại=” biểu=” theo=” lệnh=” thánh=” sứ,=” ai=” dám=” ngăn=” ta?” “thực=” sự?” vạy=” thật=” sự=” là=” quá=” tốt=” rồi!” ta=” từ=” sáng=” sớm=” biết=” hạm=” trưởng=” xin=” nghỉ=” bệnh,=” liền=” lo=” lắng=” vô=” cùng,=” thực=” sự=” là=” cảm=” tạ=” vương=” tử=” a.” “hắc=” hắc,=” không=” cần=” khách=” sáo,=” vạy=” chúng=” ta=” đi=” thôi=” —=” “=” đi=” xem=” kịch=” vui!” ***=” mesel=” iris=” norton=” tướng=” quân=” đang=” yên=” tĩnh=” ngủ=” trên=” giường=” vương=” tử=” đêm=” qua=” hắn=” lên=” cơn=” sốt=” nhẹ,=” hiện=” tại=” đã=” bớt=” nóng,=” sắc=” mặt=” khá=” hơn=” không=” ít.” na=” lam=” vương=” tử=” cả=” đêm=” không=” ngủ,=” luôn=” ngồi=” bên=” giường=” dùng=” khăn=” ẩm=” lau=” mồ=” hôi=” cho=” hắn.” “ra=” mồ=” hôi=” là=” tốt=” rồi,=” nào,=” uống=” miêng=” nước.” na=” lam=” ôn=” nhu=” ôm=” nam=” nhân=” vào=” lòng,=” giúp=” hắn=” bổ=” sung=” lượng=” nước.” “từ=” từ=” uống...thêm=” mấy=” ngụm=” nữa...ngoan.” vương=” tử=” tính=” cách=” lạnh=” lùng=” trên=” mặt=” để=” lộ=” ôn=” nhu=” ngay=” cả=” bản=” thân=” cũng=” không=” phát=” hiện.” “không=” muốn...” mesel=” sau=” khi=” sinh=” bệnh,=” có=” thể=” là=” đầu=” óc=” còn=” có=” chút=” không=” rõ=” ràng=” lắm,=” nói=” chuyện=” cũng=” giống=” như=” đứa=” nhỏ=” mềm=” nhũn=” không=” hơn.” “ngoan=” đi,=”

uống=" thêm=" chút=" nước,=" bệnh=" mới=" mau=" khỏi.=" “uống=" không=" nổi...”=" mesel=" hoàn=" toàn=" không=" phát=" hiện=" mình=" đang=" làm=" nũng=" hơi=" cong=" khoe=" môi.= “được=" được,=" vậy=" để=" lát=" nữa=" rồi=" uống,=" cũng=" tại=" ta=" không=" tốt,=" hôm=" qua=" quá=" điên=" cuồng...”=" từ=" lúc=" ở=" bề=" bơi=" cường=" bạo=" trình=" tiết=" cái=" mông=" nam=" nhân,=" hai=" người=" ở=" cạnh=" hồ=" lại=" làm=" thêm=" mấy=" lần,=" mãi=" đến=" khi=" hạm=" trưởng=" đáng=" thương=" khóc=" đến=" ngất=" đi=" trong=" lòng=" mình.= sau=" khi=" ôm=" nam=" nhân=" quay=" về=" phòng=" ngủ,=" lúc=" rửa=" sạch=" mông=" cho=" hấn,=" nhìn=" thấy=" dịch=" thể=" trắng=" lóa=" từ=" cái=" miệng=" nhỏ=" nhẩn=" đỏ=" tươi=" chảy=" ra,=" vương=" tử=" lại=" nhin=" không=" được=" kích=" thích=" mà=" thao=" tiếp=" —=" cứ=" như=" vậy=" rửa=" rồi=" lại=" làm,=" làm=" rồi=" lại=" rửa.= có=" thể=" chính=" là=" khi=" đó=" khiến=" hạm=" trưởng=" nhiệm=" lạnh.= “ta=" thật=" đáng=" chết...”=" hiem=" thấy=" na=" lam=" vương=" tử=" cá=" tính=" cao=" ngạo=" tự=" trách=" như=" lúc=" này.= “không=" được=" nói!”=" nhớ=" tới=" hôm=" qua=" mình=" phóng=" đăng=" chưa=" bao=" giờ=" có,=" mesel=" quả=" thực=" muốn=" đào=" một=" cái=" lỗ=" chui=" vào.= “đó=" chỉ=" là=" bản=" hạm=" trưởng=" đánh=" cược=" thua=" người=" mà=" thôi.= căn=" bản=" không=" phải=" xuất=" phát=" từ=" chủ=" ý=" của=" ta.= “đánh=" cược?”=" na=" lam=" buồn=" cười=" nhìn=" hấn,=" “người=" thực=" sự=" cho=" rằng=" lúc=" bản=" vương=" tử=" tin=" người=" bị=" ta=" thao=" đến=" dục=" tiên=" dục=" tử,=" còn=" nhớ=" rõ=" chuyện=" đánh=" cược?”=" “câm=" miệng!”=" mesel=" xấu=" hổ=" buồn=" bực=" muốn=" giơ=" tay=" giáo=" huấn=" cái=" miệng=" của=" tên=" không=" giữ=" mồm=" này!= “được=" được,=" không=" chọc=" giận=" người.= na=" lam=" vương=" tử=" cười=" cười=" nắm=" tay=" hấn=" đặt=" lên=" môi=" hôn.= đầu=" ngón=" tay=" truyền=" đến=" xúc=" cảm=" mềm=" mai=" của=" đôi=" môi.= không=" muốn=" nhớ=" tới,=" rồi=" lại=" nhin=" không=" được=" nhớ=" tới=" hôm=" qua=" nam=" nhân=" hôn=" khắp=" toàn=" thân=" mình=" như=" thể=" nào,=" khuôn=" mặt=" mesel=" càng=" đỏ=" hơn.= “buông=" ta=" ra!”=" “đùng=" mắc=" cỡ,=" hạm=" trưởng=" của=" ta,=" người=" cũng=" đã=" là=" người=" của=" ta=" rồi,=" giữa=" chúng=" ta=" còn=" có=" cái=" gì=" phải=" mắc=" cỡ=" chứ?”=" “ai=" là=" người=" của=" người?!”=" bốt=" ở=" đây=" nói=" bậy,=" phá=" hoại=" danh=" tiếng=" của=" bản=" hạm=" trưởng!”=" “ân,=" không=" tòi,=" không=" tòi,=" mắng=" người=" còn=" rất=" có=" khí=" lực,=" xem=" ra=" bệnh=" hấn=" là=" toàn=" bộ=" khỏi=" rồi.= “thấy=" nam=" nhân=" lại=" bắt=" đầu=" khô=" phục=" biểu=" tình=" nghiêm=" khắc=" trước=" kia,=" na=" lam=" cười=" cười=" xóc=" chần=" lên,=" chui=" vào=" ổ=" chần.= “người.= .”=. người=" làm=" gì=" a?“ đây=" là=" giường=" của=" ta,=" người=" mau=" cút=" ra=" ngoài!”=" mesel=" hoảng=" loạn=" đẩy=" y.= “nhìn=" cho=" rõ,=" hạm=" trưởng=" thân=" mền,=" đây=" là=" giường=" của=" bản=" vương=" tử=" mới=" đúng.”=" “a?”=" mesel=" nhìn=" kỹ=" một=" cái,=" phát=" hiện=" đây=" đích=" thật=" là=" giường=" của=" vương=" tử.= “người=" làm=" gì=" đem=" ta=" ôm=" lên=" giường=" người?= ta=" muốn=" quay=" về.”=" “người=" trở=" về=" không=" được.= này,=" người=" xem,=" giường=" cũng=" sụp,=" làm=" sao=" ngủ?”=" na=" lam=" chỉ=" chỉ=" cái=" chân=" giường=" gãy=" dưới=" giường=" hạm=" trưởng.= mesel=" bồng=" chốc=" góc=" lẳng.= “làm=" sao=" chân=" giường=" lại=" đột=" nhiên=" gãy?”=" “không=" phải=" người=" muốn=" cùng=" ta=" ngủ=" chung=" giường,=" tự=" mình=" làm=" gãy=" sao?”=" na=" lam=" cố=" tình=" kinh=" ngạc=" trờ=" lớn=" mắt.= cũng=" không=" biết=" chuyện=" gì=" xảy=" ra,=" vương=" tử=" trước=" nay=" không=" thích=" nói=" đùa,=" mỗi=" lần=" thấy=" hạm=" trưởng=" đáng=" yêu,=" liền=" muốn=" hảo=" hảo=" trêu=" chọc=" một=" phen.= “làm=" đại=" đầu=" quỳ=" người!”=" mesel=" xấu=" hổ=" giận=" dữ=" mà=" vùng=" vẫy,=" “buông=" ta=" ra!”=" bản=" hạm=" trưởng=" tình=" nguyện=" ngủ=" dưới=" sàn,=" cũng=" không=" chung=" giường=" với=" người!”=" “khỏi=" bệnh=" rồi=" liền=" trở=" mặt?”=" bản=" vương=" tử=" rõ=" ràng=" nhớ=" kỹ=" đêm=" qua=" có=" người=" thút=" tha=" thút=" thít=" ôm=" ta=" không=" buông,=" liên=" tục=" bảo=" ta=" không=" được=" đi=" mà.= na=" lam=" lộ="

ra=" bình=" tình=" hoài=" niệm.= " người=" nằm=" mơ=" đi!=" người=" kia=" tuyệt=" đối=" sẽ=" không=" phải=" là=" bản=" hạm=" trưởng!=" mesel=" mới=" không=" tin=" mình=" lại=" làm=" ra=" loại=" chuyện=" mất=" mặt=" này.= " như=" vậy=" a,=" vậy=" không=" bằng=" bản=" vương=" tử=" tới=" giúp=" người=" ôn=" lại=" ký=" ức=" đi...=" vương=" tử=" lộ=" ra=" một=" nư=" cười=" ôn=" nhu,=" đưa=" tay=" vào=" giữa=" đôi=" mộng=" trần=" trồn=" bóng=" của=" hạm=" trưởng,=" hai=" đầu=" ngón=" tay=" tìm=" được=" cục=" huyết=" tới=" hôm=" qua=" bị=" đâm=" đến=" vô=" cùng=" mềm=" mai,=" liên=" cảm=" vào=" thật=" sâu=" —=" "a=" a=" —=" mesel=" phát=" ra=" một=" tiếng=" thét=" thật=" dài!=" "hanh=" ân,=" tới=" hôm=" qua=" rửa=" nhiều=" lần=" như=" vậy,=" thế=" nào=" tao=" thủy=" bên=" trong=" còn=" nhiều=" như=" thế?"=" "không=" có...=" không=" có...=" mesel=" xấu=" hổ=" liên=" tục=" lác=" đầu.= " "thế=" nào=" không=" có?=" người=" nghe,=" âm=" thanh=" này=" ***=" đăng=" biết=" bao...=" na=" lam=" vừa=" rút=" ngón=" tay,=" cục=" huyết=" nho=" nhỏ=" liên=" phát=" ra=" tiếng=" nước=" phốc=" xuy=" phốc=" xuy...=" "không=" được=" nói!=" mesel=" hận=" không=" thể=" bịt=" tai=" lại!=" "mau=" buông=" ta=" ra!=" na=" lam=" ha=" ha=" cười,=" "nếu=" muốn=" bản=" vương=" tử=" buông=" người=" ra,=" vì=" sao=" còn=" cần=" chặt=" như=" thế?"=" niêm=" mạc=" vừa=" mềm=" vừa=" nóng=" của=" nam=" nhân=" gất=" gao=" quán=" lấy=" ngón=" tay=" mình,=" mở=" ra=" rút=" lại,=" giống=" như=" đang=" mời=" gọi=" y=" tiến=" vào=" càng=" sâu...=" na=" lam=" như=" hấn=" mong=" muốn=" cấp=" tốc=" co=" rút=" đầu=" ngón=" tay,=" mỗi=" một=" lần=" đâm=" vào=" liên=" dùng=" lực=" xoay=" xung=" quanh=" trảng=" bích,=" khi=" rút=" ra=" lại=" dùng=" ngón=" cái=" xoa=" ép=" huyết=" khẩu,=" tiếp=" tục=" vãi=" lần,=" hạm=" trưởng=" kiên=" nghị=" quả=" cảm=" đã=" bị=" 'chỉ=" gian'=" đến=" quân=" lính=" tan=" rã,=" khóc=" lóc=" vắn=" vẹo=" cái=" móng,=" hướng=" lên=" trên=" nghênh=" đón=" người=" giầy=" vò=" —=" "ô...=" chịu=" không=" nổi=" rồi...=" một=" lượng=" ***=" dịch=" lớn=" men=" theo=" khe=" đui=" chảy=" đầy=" cả=" bắp=" đui,=" chỗ=" sâu=" trong=" móng=" bị=" khơi=" mào=" ngứa=" ngứa=" khiến=" mesel=" ở=" trên=" giường=" kịch=" liệt=" giầy=" dựa=" thở=" dốc...=" "a=" a...=" ta=" muốn...=" "muốn=" thì=" tự=" mình=" nắm=" a,=" mesel=" iris=" norton=" tướng=" quân".=" na=" lam=" kéo=" tay=" hấn=" qua=" đặt=" trên=" tính=" khí=" cương=" lên=" của=" mình,=" ghé=" vào=" lỗ=" tai=" hấn=" mê=" hoặc=" nói.= " lòng=" bàn=" tay=" truyền=" đến=" trọng=" lượng=" cùng=" nhiệt=" độ=" nóng=" đến=" lòng=" người=" tê=" dại,=" mesel=" dùng=" bàn=" tay=" run=" rẩy=" nắm=" lấy=" thứ=" có=" thể=" gây=" cho=" mình=" điên=" cuồng=" —=" "đùng=" nóng=" vội,=" ta=" lập=" tức=" để=" lại=" khoảng=" không=" cho=" người=" —=" "na=" lam=" mạnh=" rút=" ngón=" tay=" ra.= " "ngô=" ngô=" —=" "cái=" móng=" một=" trận=" trống=" rỗng=" khó=" nhin,=" mesel=" vội=" vã=" cầm=" cự=" bổng=" trong=" tay=" để=" ở=" huyết=" khẩu=" trống=" không=" —=" ngay=" lúc=" tính=" khí=" cơ=" khát=" của=" hai=" người=" sắp=" kết=" hợp=" lần=" nữa=" —=" cộc=" —=" cộc=" —=" "na=" lam,=" norton=" hạm=" trưởng,=" ta=" là=" định=" vắn=" vương=" tử,=" ta=" tới=" thăm=" các=" người,=" mau=" mở=" cửa.= " "na=" lam=" vương=" tử,=" hạm=" trưởng,=" trợ=" lý=" lam=" y=" cũng=" đại=" diện=" toàn=" thể=" sĩ=" quan=" tới=" thăm=" các=" người.= " trời=" ạ,=" bọn=" họ=" thế=" nào=" đều=" tới?=" mesel=" bỗng=" chốc=" luồng=" cuống.= " "nghìn=" vạn=" lần=" dùng=" mở=" cửa.= " "vì=" sao=" không=" mở?=" người=" ta=" hão=" tâm=" tới=" thăm=" chúng=" ta,=" đây=" há=" lại=" là=" đạo=" đái=" khách=" của=" hạm=" trưởng?=" na=" lam=" mỉm=" cười.= " "người=" dùng=" quá=" phận!=" người=" có=" mặc=" quần=" áo,=" bản=" hạm=" trưởng=" lại=" cái=" gì=" cũng=" không=" mặc,=" làm=" sao=" gặp=" người=" a?=" "yên=" tâm,=" ta=" sẽ=" không=" để=" bất=" cứ=" kẻ=" nào=" thấy=" thân=" thể=" của=" người.= " na=" lam=" vương=" tử=" làm=" sao=" có=" thể=" để=" người=" khác=" nhìn=" thấy=" thân=" thể=" hoàn=" mỹ=" chỉ=" thuộc=" về=" một=" mình=" y.= " "nào,=" trồn=" vào.= " vương=" tử=" nửa=" ngời=" dựa=" vào=" đầu=" giường,=" đem=" nam=" nhân=" ôm=" vào=" lòng,=" dùng=" chân=" bao=" lấy=" hấn=" thật=" chặt.= " "vào=" đi.= " na=" lam=" dùng=" điều="

khiến=" từ=" xa=" mở=" khóa=" cửa.= định=" vãn=" vương=" tử=" cùng=" trợ=" lý=" lam=" y=" ở=" ngoài=" cửa=" đợi=" thật=" lâu,=" thật=" vất=" vả=" đợi=" được=" cửa=" mở,=" lập=" tức=" kích=" động=" chạy=" vào=" —=" vừa=" nhìn=" đến=" hạm=" trưởng=" cư=" nhiên=" bọc=" trong=" chặn=" dựa=" sát=" vào=" na=" lam,=" định=" vãn=" thiếu=" chút=" nữa=" cao=" hứng=" đến=" mức=" nhảy=" múa!=" hắc=" hắc,=" xem=" ra=" là=" na=" lam=" đặc=" thủ=" rồi.= hạm=" trưởng=" ma=" quỷ=" số=" một=" thế=" giới=" này=" quả=" nhiên=" là=" đánh=" không=" lại=" mị=" lực=" đánh=" đầu=" thắng=" đó=" của=" 'tử=" công=" tử=" thánh=" quốc'=" chúng=" ta=" a!=" "ha=" ha..."=" định=" vãn=" vương=" tử=" đặc=" ý=" ngựa=" mặt=" lên=" trời=" cười=" dài.= "định=" vãn,=" người=" đang=" phát=" điên=" gì=" a?"=" na=" lam=" tức=" giận=" trừng=" hấn=" một=" phát.= "nga=" nga,=" không,=" ta=" là=" hỉ=" cực=" mà=" khóc=" nha=" định=" vãn=" vương=" tử=" vội=" vàng=" làm=" bộ=" khổ=" sở=" lau=" lau=" nước=" mắt,=" "vốn=" nghe=" nói=" người=" sinh=" bệnh,=" người=" anh=" em=" ta=" đây=" lo=" lằng=" vô=" cùng,=" hôm=" nay=" thấy=" người=" bình=" yên=" vô=" sự,=" ta=" đương=" nhiên=" cao=" hứng=" đến=" chuyển=" khóc=" thành=" cười=" rồi.= đúng=" rồi,=" norton=" hạm=" trưởng=" này,=" người=" có=" khỏe=" không,=" hạm=" trưởng?"=" mesel=" thật=" sự=" rất=" không=" muốn=" nhớ=" tới.= nhưng=" sau=" khi=" định=" vãn=" vương=" tử=" kiên=" nhẫn=" gọi=" vài=" tiếng,=" hấn=" rớt=" cuộc=" từ=" ra=" giường=" ló=" đầu=" ra,=" không=" được=" tự=" nhiên=" thanh=" thanh=" yết=" hầu.= "khụ=" khụ,=" ta=" đỡ=" hơn=" nhiều=" rồi,=" cảm=" tạ=" định=" vãn=" vương=" tử=" quan=" tâm.= "nhìn=" bộ=" dạng=" hạm=" trưởng=" xem=" ra=" rất=" mệt=" mỗi=" là=" hôm=" qua=" ==" vận=" động=" ==" quá=" mức=" kịch=" liệt=" sao?"=" định=" vãn=" làm=" bộ=" quan=" tâm=" hỏi.= "khụ=" khụ,=" tạm=" tạm..."=" "ta=" nói=" hạm=" trưởng=" a,=" người=" theo=" na=" lam=" của=" chúng=" ta=" vận=" động=" có=" thể=" làm=" từ=" từ=" nha,=" nếu=" thao=" quá,=" chính=" là=" sẽ=" gây=" tai=" nạn=" chết=" người".= định=" vãn=" ra=" vẽ=" chỉ=" bảo=" cười=" gian.= khuôn=" mặt=" luôn=" luôn=" lãnh=" liệt=" của=" mesel=" đột=" nhiên=" bay=" lên=" một=" mặt=" đỏ=" ửng,=" na=" lam=" không=" muốn=" người=" khác=" nhìn=" thấy=" tuyệt=" sắc=" như=" vậy,=" cổ=" tình=" vươn=" tay=" giúp=" hấn=" vén=" vén=" tóc,=" ngăn=" cản=" tâm=" mắt=" của=" kẻ=" khác.= "hạm=" trưởng,=" người=" thực=" sự=" không=" có=" chuyện=" gì=" sao?"=" trợ=" lý=" lam=" y=" nhìn=" thấy=" thần=" tượng=" như=" hoa=" trên=" núi=" cao,=" lạnh=" lùng=" cao=" ngạo=" của=" hấn=" bị=" vương=" tử=" thân=" mật=" ôm=" trong=" lòng,=" nhất=" thời=" thập=" phần=" khó=" chịu.= "nếu=" như=" hạm=" trưởng=" chịu=" ủy=" khuất=" gì,=" có=" thể=" nói=" cho=" thuộc=" hạ,=" thuộc=" hạ=" cho=" dù=" vào=" nước=" sôi=" lửa=" bỏng=" cũng=" chết=" không=" chối=" từ!=" na=" lam=" vương=" tử=" nghe=" vậy=" lạnh=" lùng=" cười,=" đột=" nhiên=" điều=" chỉnh=" tư=" thế,=" đem=" hạ=" thể=" cương=" lên=" của=" mình=" để=" ở=" giữa=" hai=" chân=" xích=" lô=" của=" nam=" nhân=" —=" mesel=" tức=" khác=" hít=" một=" ngụm=" lãnh=" khí!=" tên=" hỗn=" đản=" này!=" y=" muốn=" làm=" gì?"=" "hạm=" trưởng,=" thuộc=" hạ=" của=" người=" đang=" đợi=" người=" trả=" lời=" kia,=" người=" nói=" xem,=" người=" có=" ủy=" khuất=" gì=" a?"=" mọi=" người=" chúng=" ta=" đều=" rất=" vui=" lòng=" giúp=" người=" giải=" quyết".= na=" lam=" làm=" bộ=" sẵn=" sóc=" hỏi=" tính=" khí=" nóng=" như=" lửa=" của=" vương=" tử=" ở=" cốc=" huyết=" khẩu=" của=" mình=" chặm=" rãi=" ma=" sát,=" từ=" một=" điểm=" nào=" đó=" lan=" rộng=" ra=" toàn=" thân=" ngựa=" ngáy=" giống=" như=" hàng=" vạn=" con=" kiến=" bò=" bên=" trong=" cái=" móng,=" mesel=" cả=" người=" không=" ngừng=" run=" bần=" bật,=" sĩ=" quan=" từng=" thụ=" qua=" khảo=" nghiệm=" nghiệm=" khác=" gần=" như=" muốn=" khóc=" cầu=" xin=" tha=" thứ.= "ta=" không=" sao..."=" người=" xuống=" dưới=" trước=" đi..."=" lam=" y=" suy=" cho=" cùng=" đi=" theo=" bên=" cạnh=" hạm=" trưởng=" nhiều=" năm,=" thoáng=" cái=" đã=" nghe=" ra=" âm=" thanh=" hấn=" không=" quá=" thích=" hợp.= "hạm=" trưởng,=" người=" thực=" sự=" không=" có=" việc=" gì=" chứ?"=" "ai=" nha,=" ngu=" gốc,=" hạm=" trưởng=" các=" người=" có=" thể=" có=" chuyện=" gì?"=" na="

lam=" nhà=" chúng=" ta=" sê=" hảo=" hảo=" chiếu=" có=" hân,=" người=" không=" thấy=" quan=" hệ=" của=" bọn=" họ=" đều=" tốt=" đến=" mức=" có=" thể=" cùng=" ngủ=" chung=" giường=" rồi?"=" na=" lam=" mắt=" sắc=" phát=" hiện=" định=" vãn=" hướng=" chân=" giường=" gãy=" nhìn=" một=" chút,=" trên=" mặt=" còn=" để=" lộ=" ra=" về=" tươi=" cười=" đắc=" ý,=" lập=" tức=" biết=" đây=" nhất=" định=" là=" kiệt=" tác=" của=" hân.= tên=" này=" chỉ=" sợ=" thiên=" hạ=" bắt=" loạn,=" na=" lam=" không=" khỏi=" cười=" khổ=" một=" chút.= mesel=" nghe=" được=" định=" vãn=" vương=" tử=" nói=" xấu=" hổ=" đến=" thiếu=" chút=" nữa=" chui=" vào=" ổ=" chặn,=" nhưng=" 'cái'=" của=" vương=" tử=" vãn=" để=" ở=" bộ=" vị=" yếu=" đuối=" nhất=" của=" mình,=" hân=" ngay=" cả=" động=" cũng=" không=" dám=" động=" một=" chút.= thấy=" hạm=" trưởng=" không=" phản=" bác=" lời=" mình,=" trong=" lòng=" định=" vãn=" đối=" với=" 'cầm=" nang=" diệu=" kế=" của=" mình=" càng=" thêm=" bội=" phục,=" quyết=" định=" thừa=" thắng=" xông=" lên!= "đúng=" rồi,=" hạm=" trưởng,=" thánh=" sứ=" của=" chúng=" ta=" có=" dặn,=" na=" lam=" được=" nuông=" chiều=" từ=" bé,=" cần=" phải=" hảo=" hảo=" tôi=" luyện.= cho=" nên=" hân=" hi=" vọng=" người=" có=" thể=" tìm=" một=" hòn=" đảo=" không=" người,=" cho=" vương=" tử=" cuộc=" sống=" nguyên=" thủy=" nhất,=" để=" hân=" học=" kỹ=" năng=" dã=" ngoại=" cầu=" sinh.= (sống=" ở=" nơi=" hoang=" dã)= hòn=" đảo=" không=" người?"=" nghĩ=" đến=" phải=" cùng=" tên=" ***=" ma=" cả=" gan=" làm=" loạn=" này=" hai=" người=" đơn=" độc=" cùng=" một=" chỗ,=" mesel=" liên=" vôi=" vàng=" lác=" đầu=" cự=" tuyệt.= "không,=" trên=" articulatio=" no.= có=" rất=" nhiều=" quân=" vụ=" quan=" trọng=" phải=" xử=" lý,=" ta=" không=" thể=" —=" ngô=" —=" "="" vật=" căn=" cự=" kia=" ở=" cục=" huyết=" khẩu=" cư=" nhiên=" vào=" lúc=" mesel=" nói,=" bắt=" ngờ=" không=" kịp=" phòng=" bị=" cầm=" vào=" —=" trảng=" đạo=" chật=" hẹp=" bỗng=" chốc=" bị=" côn=" thịt=" lớn=" vừa=" nóng=" vừa=" cứng=" nhét=" vào,=" nếu=" như=" không=" phải=" mesel=" iris=" norton=" tướng=" quân=" vĩ=" đại=" thụ=" qua=" huấn=" luyện=" nghiêm=" ngặt,=" đã=" sớm=" nhin=" không=" được=" thất=" thanh=" hét=" to!= "hạm=" trưởng,=" người=" vừa=" nói=" cái=" gì?"=" không=" thể=" đi?"=" na=" lam=" hảo=" tâm=" hỏi=" lại=" một=" lần,=" "ai=" nha,=" mặt=" hạm=" trưởng=" sao=" lại=" đỏ=" như=" vậy?"=" phải=" chẳng=" là=" quá=" nóng?"=" vậy=" ta=" đem=" chặn=" xóc=" lên=" cho=" thông=" khí."=" thấy=" khóe=" miệng=" vương=" tử=" một=" mặt=" ý=" cười=" tà=" ác,=" mesel=" tức=" giận=" đến=" thiếu=" chút=" nữa=" một=" quyền=" đánh=" qua,=" nhưng=" tránh=" cho=" 'gian=" tình'=" của=" hai=" người=" bại=" lộ,=" mesel=" đành=" phải=" nhin=" đau=" đáp=" ứng=" "...ta=" đi=" là=" được."=" "vậy=" thật=" sự=" là=" quá=" tốt=" rồi.= ta=" chờ=" không=" kịp=" trở=" lại=" báo=" cáo=" cho=" thánh=" sứ=" tin=" tức=" cực=" tốt=" này.= na=" lam=" vương=" tử,=" thánh=" quốc=" sau=" này=" trông=" cậy=" vào=" người,=" hảo=" hảo=" theo=" hạm=" trưởng=" tôi=" luyện=" nga.= ha=" ha..."=" định=" vãn=" vương=" tử=" cười=" to=" đi=" ra=" ngoài.= "trợ=" lý,=" người=" cũng=" xuống=" dưới=" đi.= cái=" móng=" bị=" côn=" thịt=" cầm=" vào,=" mesel=" iris=" norton=" tướng=" quân=" muốn=" kêu=" lại=" không=" dám=" kêu=" chỉ=" mong=" sao=" tất=" cả=" mọi=" người=" đều=" nhanh=" chóng=" rút=" ra.= "không=" phải=" hạm=" trưởng=" —=" "="" "đùng=" để=" ta=" nói=" lần=" thứ=" hai!"=" "vâng,=" hạm=" trưởng=" bót=" giận,=" thuộc=" hạ=" xin=" cáo=" lui."=" trợ=" lý=" lam=" y=" thấy=" hạm=" trưởng=" tức=" giận=" rồi,=" vôi=" vàng=" trồn=" mắt=" dạng.= "cuối=" cùng=" chỉ=" còn=" lại=" hai=" người=" chúng=" ta,=" hạm=" trưởng=" thân=" mến..."=" đến=" lúc=" hai=" người=" vừa=" rời=" khỏi,=" na=" lam=" lập=" tức=" xóc=" chặn=" lên,=" đem=" hai=" chân=" thon=" dài=" của=" nam=" nhân=" mở=" ra=" lớn=" thật=" lớn,=" điên=" cuồng=" ra=" vào.= "y=" a=" a=" a=" —=" trời=" ạ=" —=" "="" thịt=" huyết=" mềm=" mại=" bị=" đâm=" đến=" ***=" thủy=" cuồng=" phun,=" khoái=" cảm=" đủ=" để=" khiến=" người=" phát=" điên=" làm=" cho=" mesel=" iris=" norton=" tướng=" quân=" thụ=" qua=" huấn=" luyện=" nghiêm=" ngặt=" lại=" lần=" nữa=" bắt=" chấp=" tất=" cả=" ôm=" lấy=" nam=" nhân=" trên=" người,=" khóc=" kêu=" chìm=" vào=" sâu="

trong=" địa=" ngục=" cực=" nhạc...=" ***=" định=" vân=" vương=" tử=" sau=" khi=" đạt=" thành=" nhiệm=" vụ,=" cao=" húng=" bùng=" bùng=" về=" tới=" cao=" già=" thánh=" quốc.= " "tiểu=" hồ=" ly,=" hoan=" nghênh=" trở=" về!"=" bà=" xã=" yêu=" dẫu=" vừa=" xuống=" máy=" bay,=" đối=" nhạc=" lập=" tức=" khẩn=" cấp=" nhào=" tới!=" "đại=" hôi=" hùng!=" người=" không=" đi=" khảo=" cổ?"=" định=" vân=" nhìn=" thấy=" nam=" nhân=" yêu=" dẫu=" cư=" nhiên=" ở=" sân=" bay=" đón=" hấn,=" vừa=" mừng=" vừa=" sợ=" kêu=" to.= " "hi,=" ta=" đòi=" ngày=" rồi,=" chờ=" người=" có=" thời=" gian=" chúng=" ta=" sẽ=" cùng=" nhau=" đi".=" nam=" nhân=" đã=" thập=" phần=" quen=" có=" một=" con=" tiểu=" hồ=" ly=" tít=" ta=" tít=" tít=" bên=" cạnh,=" thực=" sự=" vô=" pháp=" chịu=" đứng=" lại=" cô=" độc=" một=" mình.= " "ta=" nhớ=" người=" muốn=" chết,=" tiểu=" hồ=" ly=" của=" ta...=" nghe=" được=" nam=" nhân=" nói,=" trong=" lòng=" định=" vân=" thật=" ngọt=" ngào,=" nhưng=" ngoài=" miệng=" lại=" thích=" nói=" ngược,=" "phải=" không?"=" bản=" vương=" tử=" bộ=" dạng=" đẹp=" trai=" như=" thế,=" người=" nhớ=" ta=" là=" đương=" nhiên.= " "nga,=" như=" vậy=" a=" đối=" nhạc=" mĩ=" cười,=" cũng=" không=" phản=" bác.= " nhưng=" vừa=" vào=" trong=" xe,=" hấn=" lập=" tức=" nhào=" tới,=" hai=" ba=" phát=" liên=" đem=" một=" con=" tiểu=" hồ=" ly=" lột=" sạch=" sẽ!=" "a=" a=" a=" —=" đại=" hùng=" chết=" bầm!=" người=" làm=" gì?"=" dừng=" xé=" quần=" áo=" mới=" của=" ta=" a!=" định=" vân=" vương=" tử=" bị=" cởi=" quần=" áo=" giống=" như=" con=" hồ=" ly=" bị=" lột=" da=" lông,=" toàn=" thân=" trắng=" nõn=" mềm=" mại,=" khiến=" người=" thêm=" nhỏ=" dãi=" ba=" thước...=" "đã=" lâu=" không=" ăn=" thịt=" hồ=" ly,=" thật=" khiến=" cho=" người=" ta=" tưởng=" nhớ=" a.= " đối=" nhạc=" hưng=" phần=" mà=" liếm=" liếm=" môi=" dưới.= " "ô...đại=" hùng=" thối!=" dấm=" xé=" rách=" bộ=" quần=" áo=" ta=" thích=" nhất,=" bản=" vương=" tử=" không=" tha=" cho=" người!=" "quần=" áo?"=" người=" còn=" dấm=" cái=" lại=" ông=" xã?"=" ta=" để=" người=" cả=" đòi=" đều=" nằm=" trên=" giường,=" quần=" áo=" gì=" cũng=" không=" được=" mặc,=" chỉ=" mang=" chín=" cái=" đuôi=" hồ=" ly=" là=" được=" rồi.= " "ô...=" không=" nên=" a!=" người=" ta=" lần=" sau=" không=" dấm=" nữa.= " theo=" cá=" tính=" biến=" thái=" bá=" đạo=" của=" nam=" nhân,=" nói=" không=" chừng=" thực=" sự=" sẽ=" phát=" sinh,=" định=" vân=" vương=" tử=" thông=" minh=" quyết=" định=" kẻ=" thức=" thời=" mới=" là=" trang=" tuấn=" kiệt.= " "ân...=" hảo=" đại=" hùng,=" ta=" vừa=" rồi=" là=" giả=" bộ=" đầy,=" kỳ=" thực=" ta=" rồi=" đi=" mấy=" ngày=" nay=" quả=" thực=" nhớ=" người=" muốn=" chết.= " "thực=" sự?"=" đối=" nhạc=" cười=" cười=" vuốt=" mái=" tóc=" dài=" màu=" bạc=" của=" tiểu=" hồ=" ly.= " "đương=" nhiên=" là=" thật=" a".=" "vậy=" nói=" nghe=" một=" chút,=" toàn=" thân=" người=" chỗ=" nào=" nhớ=" ta=" nhất=" a?"=" "ở=" đây".=" định=" vân=" vương=" tử=" chỉ=" chỉ=" môi=" mình.= " đối=" nhạc=" lập=" tức=" cho=" hấn=" một=" nụ=" hôn=" thật=" sâu.= " "hanh=" ân...=" còn=" có=" ở=" đây...=" định=" vân=" vương=" tử=" chỉ=" chỉ=" ngực=" mình.= " hai=" núm=" vú=" nho=" nhỏ=" lập=" tức=" được=" ra=" sức=" cắn=" nuốt.= " "úc=" úc...=" sướng=" muốn=" chết...=" còn=" có=" ở=" đây...=" định=" vân=" vương=" tử=" chỉ=" chỉ=" hạ=" thể=" mình.= " tính=" khí=" đang=" cương=" lên=" lập=" tức=" được=" vừa=" mút=" vừa=" liếm.= " "a=" a=" —=" trời=" a=" —=" chịu=" không=" nổi=" rồi=" —=" ở=" đây=" ở=" đây!=" định=" vân=" vương=" tử=" gấp=" rút=" mỡ=" cặp=" đùi,=" chỉ=" chỉ=" cốc=" huyết=" đang=" ngứa=" ngứa=" —=" không=" nghĩ=" tới=" nam=" nhân=" cũng=" không=" thỏa=" mãn=" hấn=" nữa.= " "ô...đối=" nhạc,=" dừng=" giày=" vò=" ta,=" mau=" mau=" tiến=" vào!=" "tiếng=" kêu=" dề=" nghe=" chút.= " "ô...ông=" xã,=" ông=" xã=" yêu=" dẫu=" của=" ta,=" mau=" cấm=" vào,=" van=" câu=" ông=" xã=" dùng=" thịt=" heo=" bồng=" hung=" hăng=" cấm=" vào=" lảng=" huyết=" đối=" khát=" của=" bà=" xã=" đi=" —=" "úc,=" con=" hồ=" ly=" lảng=" lơ=" ***=" đang=" này,=" thao=" chết=" người!=" cực=" bồng=" hung=" hăng=" đâm=" vào=" một=" phát=" đem=" hai=" người=" cuốn=" vào=" vòng=" xoáy=" khoái=" cảm,=" biết=" xe=" đến=" cổng=" hoàng=" cung=" thánh=" quốc,=" tiểu=" hồ=" ly=" ***=" đang=" vẫn=" liên=" tục=" ở=" dưới=" thân=" nam=" nhân=" kêu=" phóng=" đang="

không=" ngót=" "cái=" "này...phải=" "mở=" "cổng=" "sao?"=" "thị=" "vệ=" "hoàng=" "gia=" "đứng=" "ở=" "cổng=" "thấy=" "xe=" "rung=" "động=" "thiếu=" "điều=" "bung=" "ra," "không=" "khỏi=" "xấu=" "hổ=" "chân=" "tay=" "luống=" "cuống=" " "mới=" "tới?"=" "một=" "thị=" "vệ=" "khác=" "lạnh=" "lùng=" "liếc=" "hắn=" "một=" "cái," " "yên=" "tâm=" "đi," "..." "ít=" "nhất=" "..." "phải=" "đội=" "hơn=" "nửa=" "tiếng=" "đồng=" "hồ=" "thấy=" "đồng=" "nghiep=" "một=" "bộ=" "dáng=" "tập=" "mãi=" "thành=" "quen," "thị=" "vệ=" "mới=" "tới=" "kinh=" "ngạc=" "trùng=" "lớn=" "mắt," " "nửa=" "tiếng=" "đồng=" "hồ=" "a," "thật=" "lợi=" "hại"=" " "còn=" "không=" "tính=" "cái=" "gì," "nếu=" "như=" "gặp=" "tử=" "thần=" "vương=" "tử," "tử=" "lâm=" "vương=" "tử=" "cùng=" "vương=" "phi=" "bọn=" "họ," "..." "ít=" "nhất...phải=" "gấp=" "đôi," "một=" "giờ=" "đầy"=" " "oa..." "xem=" "ra=" "các=" "vương=" "tử=" "đều=" "rất=" " 'hạnh=" "phúc'=" "nhỉ"=" " "đúng=" "vậy," "trong=" " 'tứ=" "công=" "tử=" "thánh=" "quốc'," "ba=" "vị=" "vương=" "tử=" "đều=" "tìm=" "được=" "nơi=" "dừng=" "chân=" "lý=" "tướng," "hiện=" "tại=" "còn=" "lại=" "na=" "lam=" "vương=" "tử"=" "hi=" "vọng=" "hắn=" "cũng=" "có=" "thể=" "mau=" "chóng=" "giúp=" "thánh=" "quốc=" "chúng=" "ta=" "thêm=" "một=" "vương=" "phi=" "tốt"=" " "đúng=" "vậy," "theo=" "lời=" "đôn," "nghe=" "nói=" "lần=" "này=" "na=" "lam=" "vương=" "tử=" "chính=" "là=" "đi=" "tìm=" "vợ," "thật=" "tò=" "mò=" "vương=" "tử=" "sẽ=" "mang=" "về=" "vương=" "phi=" "dạng=" "nào=" "đấy"=" "chỉ=" "bắt=" "quá=" "xa=" "nhau=" "hai=" "ngày," "đại=" "hội=" "hùng=" "cùng=" "tiểu=" "hồ=" "ly=" "vừa=" "thấy=" "mặt=" "tựa=" "như=" " 'đôi=" "ta=" "không=" "có=" "ngày=" "mai"=" "hung=" "hăng=" "làm=" "bốn=" "hồi," "thiếu=" "chút=" "nửa=" "tinh=" "tần=" "nhân=" "vong=" "vốn=" "định=" "vừa=" "về=" "liền=" "đi=" "diện=" "kiến=" "thánh=" "sứ," "báo=" "cáo=" "về=" "chuyện=" "của=" "na=" "lam," "không=" "nghĩ=" "tới=" "sau=" "khi=" "định=" "vân=" "vương=" "tử=" "bị=" "ông=" "xã=" "yêu=" "dấu=" "ôm=" "về=" "tắm=" "cung," "liền=" "mệt=" "đến=" "mức=" "ngủ=" "một=" "giác=" "tới=" "tối"=" "dưới=" "tam=" "thôi=" "tử=" "thỉnh=" "của=" "thánh=" "sứ," "định=" "vân=" "vương=" "tử=" "rốt=" "cuộc=" "liên=" "tục=" "ngáp=" "mà=" "đi=" "tới=" " 'quan=" "linh=" "điện"=" "phía=" "sau=" "hoàng=" "cung"=" "vừa=" "vào=" "trong=" "điện," "liếc=" "mắt=" "đã=" "thấy=" "một=" "thân=" "ảnh=" "tuyệt=" "mỹ," "đang=" "si=" "ngốc=" "ngưng=" "mắt=" "nhìn=" "pho=" "tượng=" " 'tham=" "thiên=" "đại=" "thần"=" "vĩ=" "đại"=" "thánh=" "sứ=" "thật=" "đáng=" "thương," "trăm=" "nghìn=" "năm=" "qua=" "vẫn=" "si=" "ngốc=" "chờ=" "đại=" "thần=" "thức=" "tỉnh," "hơn=" "nửa=" "cho=" "dù=" "đại=" "thần=" "tỉnh," "cũng=" "không=" "chắc=" "sẽ=" "yêu=" "hắn=" "a"=" "dựa=" "vào=" "mỹ=" "mạo=" "của=" "thánh=" "sứ," "tuần=" "nam=" "mỹ=" "nữ=" "nào=" "không=" "quỳ=" "gối=" "dưới=" "chân=" "hắn," "thánh=" "sứ=" "vì=" "cái=" "gì=" "cứ=" "ngốc=" "như=" "vậy?"=" "mặc=" "kệ," "hiện=" "tại=" "trước=" "hết=" "nghĩ=" "biện=" "pháp=" "làm=" "cho=" "đại=" "thần=" "hồn=" "quy=" "nguyên=" "thần," "chờ=" "hắn=" "tỉnh=" "lại," "bản=" "vương=" "tử=" "không=" "từ=" "thủ=" "đoạn=" "cũng=" "phải=" "bức=" "hắn=" "đem=" "thánh=" "sứ=" "lấy=" "về=" "nhà!"=" " (hắc=" "hắc," "khỏi=" "cần=" "em=" "oi="))" "đúng," "cứ=" "thế=" "mà=" "làm!"=" "trong=" "lòng=" "tính=" "toán," "định=" "vân=" "vương=" "tử=" "vui=" "vẻ=" "nói=" " "thánh=" "sứ=" "ta=" "về=" "rồi"=" " "định=" "vân," "rốt=" "cuộc=" "người=" "đã=" "trở=" "về=" "rồi!"=" "thánh=" "sứ=" "nghe=" "vậy=" "nhanh=" "chóng=" "xoay=" "người=" "lại," "chạy=" "đến=" "trước=" "mặt=" "hắn"=" " "thế=" "nào?"=" "xà=" "chi=" "hoàn=" "đâu?"=" "người=" "mang=" "xà=" "chi=" "hoàn=" "về=" "rồi=" "sao?"=" "thấy=" "thánh=" "sứ=" "khuôn=" "mặt=" "tiêu=" "tụy," "biểu=" "tình=" "luôn=" "luôn=" "bình=" "thản=" "cũng=" "trở=" "nên=" "hoảng=" "loạn=" "bất=" "an," "định=" "vân=" "trong=" "lòng=" "đau=" "xót," "nhịn=" "không=" "được=" "đỏ=" "viên=" "mắt"=" " "thánh=" "sứ!"=" "van=" "cầu=" "người=" "đừng=" "như=" "vậy!"=" "người=" "có=" "thể=" "sống=" "vì=" "bản=" "thân=" "mình=" "một=" "lần=" "hay=" "không?"=" "lẽ=" "nào=" "đại=" "thần=" "vĩnh=" "viễn=" "không=" "tỉnh=" "lại," "người=" "liền=" "vĩnh=" "viễn=" "thăm=" "hại=" "như=" "vậy=" "sao?"=" " "câm=" "miệng!"=" "thánh=" "sứ=" "đột=" "nhiên=" "phản=" "nộ=" "cho=" "hắn=" "một=" "bạt=" "tai!"=" " "bản=" "sứ=" "không=" "cho=" "phép=" "người=" "nguyên=" "rũa=" "đại=" "thần!"=" "định=" "vân=" "vương=" "tử=" "tử=" "nhỏ=" "đến=" "lớn=" "chưa=" "từng=" "bị=" "người=" "đánh," "bổng=" "chóc=" "ngây=" "người=" "thấy=" "vương=" "tử=" "ôm=" "mặt," "sững=" "sờ=" "nhìn=" "hắn," "thánh=" "sứ=" "thoảng=" "cái=" "tỉnh=" "táo=" "lại"=" " "thực...thực=" "xin=" "lỗi," "ta=" "không=" "biết=" "ta=" "làm=" "sao=" "nữa.."=" "thực=" "xin=" "lỗi..."=" "thực=" "xin=" "lỗi..."=" "thánh=" "sứ=" "đột=" "nhiên=" "tựa=" "như=" "sụp=" "đổ=" "co=" "quắp=" "lại=" "ngồi=" "trên=" "mặt=" "đất," "bưng=" "mặt="

ô=" ô=" khóc.= trước=" nay=" chưa=" từng=" thấy=" thánh=" sứ=" không=" không=" chế=" được=" như=" vậy=" định=" vân=" vương=" tử=" thoáng=" chốc=" hoảng=" sợ=" "thánh=" sứ,=" người=" dừng=" khóc,=" dừng=" khóc...=" đều=" là=" ta=" không=" tốt,=" ta=" đối=" đại=" thần=" nói=" năng=" lỗ=" măng,=" người=" không=" có=" sai,=" đều=" là=" ta=" không=" tốt."=" "định=" vân...=" thánh=" sứ=" đột=" nhiên=" ngẩng=" đầu=" lên,=" bình=" tinh=" nhìn=" hấn.= "ta=" đợi=" không=" nổi=" nữa...=" đại=" thần=" nếu=" như=" không=" tỉnh=" lại=" nữa,=" có=" lẽ=" ta=" thực=" sự=" sẽ=" phát=" diên...=" ta=" gần=" đây=" quan=" trắc=" thiên=" tượng=" (*)=" ,=" phát=" hiện=" kỳ=" tinh=" dị=" động,=" bói=" quẻ=" tượng=" cũng=" biểu=" hiện=" thời=" cơ=" cứu=" đại=" thần=" ngay=" trong=" mấy=" ngày=" nay.= xin=" nói=" cho=" na=" lam,=" thời=" gian=" cấp=" bách,=" nhất=" thiết=" nội=" trong=" bảy=" ngày=" phải=" đêm=" xà=" chi=" hoàn=" về!=" (*)=" quan=" sát=" và=" đoán=" định=" hiện=" tượng=" thiên=" văn,=" thay=" đổi=" trong=" không=" trung.= "cái=" gì?=" bảy=" ngày?!"=" "đúng,=" bảy=" ngày!"=" nhìn=" thấy=" ánh=" mắt=" thánh=" sứ=" lộ=" vẻ=" tình=" thế=" bắt=" buộc,=" định=" vân=" vương=" tử=" không=" khỏi=" bắt=" đầu=" mặc=" niệm=" thay=" người=" anh=" em=" tốt=" na=" ">

7. Bộ 3 - Chương 7

“Hey, Na Lam, nhìn thấy được ta không?” Định Vân vương tử sử dụng thiết bị camera cơ mật chuyên dụng của hoàng thất Thánh quốc trò chuyện với Na Lam.

“Ân, rất rõ ràng.” Na Lam vương tử ngồi trong phòng làm việc của y, nhìn màn hình trên bàn, khẽ gật đầu.

“Định Vân vương tử, người ở trên màn ảnh xem ra vẫn y như nhìn ở ngoài thật”. Bỉ Á ở một bên nịnh nọt nói.

“Ha ha, bản vương tử chính là đẹp trai siêu cấp số một vũ trụ, đương nhiên nhìn thế nào không đẹp.” Định Vân hất hất mái tóc bạc, nói lời đáng ghét.

“Nếu như người gọi bản vương tử tới coi khoe mẽ, xin lỗi, ta bề bộn nhiều việc”. Na Lam vương tử nói rồi định tắt màn hình.

“A a a! Đừng tắt! Ta là phụng mệnh Thánh sứ tới truyền đạt một chuyện quan trọng.”

“Chuyện gì nói mau”. Na Lam nghe được là mệnh lệnh của Thánh sứ mới có chút kiên nhẫn.

“Là như vậy, Thánh sứ muốn người nội trong bảy ngày lấy được ‘Xà chi hoàn’, bằng không chuyện đại thần sẽ khó khăn”.

“Bảy ngày? Sao lại gấp như vậy?” Na Lam nhíu mày.

“Ta cũng không rõ lắm, Thánh sứ nói cái gì hiện tượng thiên văn, cái gì tinh, cái gì quẻ, ta cũng nghe không hiểu, nói chung, là người nhất định phải nội trong bảy ngày đem ‘Xà chi hoàn’ lấy về, bằng không Thánh sứ có lẽ sẽ phát diên!”

“Tình trạng Thánh sứ xấu lắm sao?” Bỉ Á ở một bên lo lắng hỏi.

Ở quốc gia bọn họ thì Thánh sứ là lãnh tụ tinh thần của nhân dân, được kính yêu vô cùng. Nghe thấy hấn vì chuyện Tham Thiên đại thần mà ưu phiền như thế, Bỉ Á nội tâm thực sự khó chịu.

“Ân, rất xấu. Gầy không ra hình người, ta cũng sắp không nhận ra hấn rồi. Na Lam, vì cứu vận mệnh đại thần cùng Thánh sứ, người phải nhanh chân lên, nội trong bảy ngày lấy được ‘Xà chi hoàn’ nga, nhớ kỹ.”

“Ân.”

Định Vân vô pháp từ trên mặt Na Lam nhìn ra bất cứ biểu tình gì, bất quá hấn rất hiểu tính tình người anh em này của hấn vốn là nguội lạnh, thấy thế cũng không để ý, trái lại Bỉ Á ở một bên thấy lòng đầy cảm phần.

“Vương tử, nghe được tình trạng của Thánh sứ người làm sao còn có thể thờ ơ như vậy? Người hẳn là phải nhanh một chút không từ thủ đoạn đạt thành nhiệm vụ a! Người và hạm trưởng kia —”

“Chuyện của ta và hẳn ai cũng không được nhúng tay vào!” Na Lam vương tử đột nhiên đập thật mạnh lên bàn, đứng dậy bước nhanh ra ngoài.

“Uy, Na Lam, ta còn chưa nói hết mà, Na Lam!” Định Vân ở đầu bên kia màn hình gấp đến liên tục giậm chân!

“Định Vân vương tử đừng vội, ta sẽ nghĩ biện pháp giúp vương tử đạt thành nhiệm vụ.”

“Bỉ Á, vậy nhờ người rồi. Người cũng biết cá tính vương tử các người, cố chấp muốn chết, chuyện một khi đã nhận định, ai tới khuyên cũng đừng mơ hắn thay đổi chủ ý. Ta xem muốn nội trong bảy ngày lấy được ‘Xà chi hoàn’, gần như là không có khả năng rồi, ai...”

“Sẽ không, Định Vân vương tử yên tâm, ta sẽ không tiếc bất cứ giá nào, giúp vương tử đạt được ‘Xà chi hoàn’!” Trong mắt Bỉ Á lặng lẽ nổi lên quyết tâm không muốn người biết...

Ánh trăng sáng bị đám mây lớn che khuất một nửa.

Hải phận Atlances ẩn hiện trong bóng đêm mênh mông vô bờ của chiếc mạng che mặt màu đen huyền bí.

Na Lam vương tử đêm nay trăn trở không ngủ được.

Y lẳng lặng nhìn khuôn mặt nam nhân ngủ say, lòng ngổn ngang trăm mối.

Y biết mình đã yêu rồi.

Lần đầu tiên trong đời, cũng là lần duy nhất, yêu một người.

Nhưng giữa họ, lại ngăn cách bởi một thứ liên quan đến tương lai của Thánh quốc – ‘Xà chi hoàn’.

Nếu như công khai nói với hạm trưởng chuyện chiếc nhẫn, nam nhân sẽ biết mình tiếp cận hắn có mục đích, theo tính cách cương liệt của hắn, tuyệt đối sẽ không dễ dàng tin tưởng tình cảm của y.

Nhưng không nói rõ, nhiệm vụ Thánh sứ giao phó lại không cách nào hoàn thành, bỏ lỡ kỳ hạn bảy ngày, chỉ sợ đối với vận mệnh của đại thần và Thánh quốc đều sẽ phát sinh ảnh hưởng lớn.”

Rốt cuộc phải làm như thế nào, mới có thể vẹn cả đôi đường?

Vương tử từ trước đến nay lãnh tĩnh quả quyết cũng không khỏi tâm loạn nhập ma.

Lên boong tàu hóng gió, Na Lam vương tử quyết định ra ngoài đi dạo.

Cẩn thận đắp chăn cho nam nhân, vương tử tay chân nhẹ nhàng đi ra...

Không biết qua bao lâu, Mesel đột nhiên gặp một cơn ác mộng, từ trong mộng giật mình tỉnh giấc!

Mở hai mắt, trước mắt chỉ có một mảnh đen kịt lạnh lẽo.

Mesel phát hiện bên cạnh vắng vẻ, không thấy bóng dáng vương tử.

Mặc dù không muốn thừa nhận, nhưng vẫn không thể không thừa nhận — hắn cảm thấy tịch mịch.

“Vương tử!” Mesel nhẹ giọng gọi.

“Nửa đêm canh ba, y đi đâu chứ?”

Vốn dĩ sống chết không buông cũng muốn mình và y ngủ chung một giường, sao hiện tại chính y lại chạy mất không thấy bóng dáng.

Hừ, đi hay lắm! Tên bá đạo kia tốt nhất là đừng trở về làm phiền bản hạm trưởng!

Rõ ràng nói với mình như vậy, nhưng Mesel Iris Norton tướng quân trước nay lãnh tĩnh vẫn là cảm thấy sốt ruột không hiểu.

Ngay lúc hạm trưởng phiền não mình có đúng hay không nên đi ra ngoài tìm người, điện thoại bên giường vang lên —

Reng — reng —

Tiếng chuông chói tai phá vỡ đêm yên tĩnh.

Tim Mesel nhảy lên!

Nửa đêm gọi điện tới, nhất định là có chuyện gấp, lẽ nào vương tử y...

Mesel nhanh chóng nhấc điện thoại.

“Chuyện gì?”

“Báo cáo hạm trưởng, thuộc hạ phát hiện phòng làm việc của ngài bị đột nhập.” Đội trưởng tuần vệ làm nhiệm vụ khẩn cấp báo cáo.

“Cái gì?” Mesel Iris Norton tướng quân giữ chức hạm trưởng Articulatio No. nhiều năm như vậy, vẫn là lần đầu tiên nghe loại chuyện này, “Người đâu? Bắt được không?”

“Bắt thì bắt được rồi, nhưng mà...”

“Nhưng mà cái gì? Vì cái gì nói chuyện ấp a ấp úng? Phạm nhân là ai?”

“Là...là Na Lam vương tử...”

Mesel đột nhiên kinh hãi nói không nên lời.

“Hạm trưởng?”

“...Vương tử đang ở đâu?”

“Ở trên boong tàu. Chúng ta phát hiện có người đột nhập phòng làm việc liền đuổi theo, một mạch đuổi tới boong tàu. Nếu như là phạm nhân bình thường, chúng ta có thể lập tức áp giải vào phòng tạm giam, nhưng Na Lam vương tử thân phận tôn quý, chúng ta không dám hành động thiếu suy nghĩ, đành phải mời hạm trưởng định đoạt.”

“Dẫn vương tử tới phòng làm việc hạm trưởng, ta lập tức đến.”

“Rõ, hạm trưởng.”

Mesel đứng dậy mặc bộ quân phục trắng vào.

Vừa bước vào phòng làm việc, vương tử đã ở ngay trước mắt.

Y mặc quần áo đen đơn bạc, khuôn mặt không có bất cứ biểu tình gì, lẳng lặng đứng phía trước cửa sổ, trầm mặc nhìn hân.

Y sao lại mặc ít như vậy? Vạn nhất cảm lạnh thì làm sao bây giờ?

Mesel Iris Norton tướng quân thiết diện vô tư vừa rồi còn nghĩ phải như thế nào thăm vấn vương tử, hiện tại vừa nhìn thấy người, trong đầu lại chỉ nghĩ tới chuyện này.

“Báo cáo hạm trưởng!” Đội trưởng tuần vệ hành lễ. “Chúng ta đã kiểm tra phòng làm việc của ngài, phát hiện mỗi nơi đều bị lục soát kỹ lưỡng.”

Nghe được báo cáo của đội trưởng, Mesel mới thanh tỉnh lại, “Việc này không phải chuyện đùa, các người xác định là vương tử làm sao?”

“Cái này...” Ở vương tử trước mặt, đội trưởng tuần vệ không biết phải nói như thế nào.

“Có ta ở đây, không cần sợ, dựa theo tình hình thực tế mà nói!” Mesel lạnh lùng ra lệnh.

“Vâng, báo cáo hạm trưởng, chúng ta một đường đuổi theo phạm nhân đến boong tàu, cũng chỉ thấy vương tử ở đó. Hơn nữa...”

“Hơn nữa cái gì?”

“Hơn nữa vương tử cũng thú nhận rồi”.

Mesel toàn thân chấn động. “Vương tử, nói thế có thật không?”

Vương tử không nói thêm gì, chỉ khẽ gật đầu.

Trái tim Mesel bỗng chốc chìm xuống đáy cốc.

Vì sao? Y rốt cuộc là vì cái gì?

“Các người ra cửa canh giữ trước, không có mệnh lệnh của ta, ai cũng không cho phép tiến vào.”

“Rõ!”

Đến lúc mọi người lui ra ngoài cửa, Mesel nhẹ nhàng hỏi, “Nói cho ta biết, người muốn tìm cái gì?”

“Người không nên hỏi.”

Về mặt vương tử vẫn nhìn không ra bất cứ tâm tình dao động nào, giống như tất cả cùng y đều không có quan hệ quá lớn.

Hạ trưởng thoáng cái bị chọc giận!

Thật quá đáng! Đây là thái độ gì?

“Vì sao không nên hỏi?! Vương tử phạm pháp cùng thứ dân đồng tội! Huống hồ người hiện tại đang trong quân ngũ, càng phải thụ quân pháp thẩm vấn nghiêm khắc. Người hiện tại có hai con đường để đi đi. Thứ nhất, thành thật cung khai, bản hạ trưởng sẽ xử trí nhẹ. Thứ hai, nếu như người vẫn không chịu nói ra nguyên do, bản hạ trưởng không thể làm gì khác hơn là theo quy định trước đem vương tử áp giải vào phòng tạm giam, sau đó mời tòa án quân sự hải phận Atlances định đoạt!”

“Nên làm cái gì người cứ làm đi, hạ trưởng.”

“Người — ” Mesel nghe vậy tức giận đến toàn thân phát run. Lẽ nào y cho rằng bản hạ trưởng không dám động y sao? “Được! Người đâu!”

“Vâng, hạ trưởng.” Đội trưởng tuần vệ dẫn theo hai gã đội viên chạy vào.

“Lập tức đem Na Lam vương tử áp giải vào phòng tạm giam. Không cho phép bất cứ kẻ nào lui tới thăm hỏi!”

“Rõ, hạ trưởng!”

“Còn nữa, việc này liệt vào cơ mật nhất, không được tiết lộ nửa chữ với người ngoài, bằng không lấy quân lệnh xử phạt!”

“Rõ, hạ trưởng!”

Vương tử bị dẫn đi.

Trước khi đi, Mesel thấy đôi mắt vàng kia phẳng phất tràn đầy thiên ngôn vạn ngữ muốn nói với hắn.

Nhưng vương tử cuối cùng không mở miệng.

Một đêm không yên tĩnh cứ như vậy trôi qua.

Cả ngày kế tiếp, Mesel Iris Norton tướng quân không ăn một miếng cơm nào.

Ngực không hiểu sao đau đớn khiến hắn đứng ngồi không yên, nuốt không trôi.

“Hạ trưởng, ngài có chỗ nào khó chịu sao? Có muốn quân y tới xem một chút hay không?”

“Không cần, ta không sao.”

“Hạ trưởng...”

“Không cần nói nữa!” Mesel không nhịn được nhú mày.

“Vâng, hạm trưởng”. Trợ lý Lam Y thấy hạm trưởng hôm nay tâm tình không tốt lắm, vội vã nói sang chuyện khác. “Hạm trưởng, nói cho người một tin tức tốt, ta hôm nay kiểm kê phòng làm việc, cư nhiên không có phát hiện bất cứ tổn thất gì.”

Mesel sững sốt một chút.

Từ tối qua sau khi vương tử bị dẫn đi, hấn tựa như mất hồn, hoàn toàn không nghĩ tới nên đi kiểm kê cái gì, hôm nay nghe được trợ lý nói, trong lòng nghi hoặc dần dần nổi lên.

Vương tử phú khả địch quốc, muốn kỳ trân dị bảo gì mà không có, y rốt cuộc muốn từ chỗ ta lấy cái gì?

“Tình hình vương tử ra sao?”

“Không làm sao tốt. Giống như hạm trưởng, một miếng cơm cũng không ăn. Cũng không mở miệng nói một câu nào.”

Mesel nghe vậy ngực đau càng thêm lợi hại, hấn cắn chặt răng, hô hấp khó khăn, “Người. . . Người nghe, quần áo trên người vương tử rất đơn bạc, nhớ cho y thêm cái áo khoác”.

“Vâng”.

“Vương tử có lẽ sẽ không quen, nhớ cho y đến nhà vệ sinh bên ngoài.”

“Vâng.”

“Thức ăn nhất định phải nóng sốt, y ăn rất thanh đạm, bảo nhà bếp nhớ cho ít dầu ít muối.”

“Vâng.” Trợ lý Lam Y càng nghe càng khó hiểu, hạm trưởng không phải rất ghét vương tử sao? Thế nào vương tử thành tù nhân, hạm trưởng hiện tại trái lại đối y quan tâm như thế?

“Còn có...” Còn có cái gì? Còn có cái gì là mình chưa nghĩ tới?

Mesel Iris Norton tướng quân phiền não đi qua đi lại.

Trợ lý Lam Y ở bên cạnh hạm trưởng nhiều năm, chưa từng thấy qua hấn sốt ruột như vậy, nghĩ có lẽ là lo lắng sợ suất vương tử sẽ đắc tội với Thánh quốc, Lam Y vội vàng đưa ra kiến nghị, “Hạm trưởng, thuộc hạ cho rằng ngài tự mình đi thăm hỏi vương tử, xem xem y cần cái gì.”

“Tự mình đi gặp y?” Mesel cảm thấy trên ngực đau đớn xiết chặt đè nén, đột nhiên biến mất. Nhưng hấn vẫn mạnh miệng nói, “Không, để bảo trì công chính, ta không thể đi.”

“Thế nhưng hạm trưởng...”

“Được rồi, đêm đã khuya, người xuống dưới nghỉ ngơi đi.”

“Vâng, hạm trưởng cũng nghỉ ngơi sớm một chút. Thuộc hạ cáo lui.”

Mesel không đi nghỉ ngơi, mở một công văn cũng không gấp lắm ra phê chữa, hấn bắt đầu đọc duyệt.

Đợi hơn mười phút, lúc hạm trưởng phát hiện tầm mắt mình vẫn dừng lại ở dòng đầu tiên, không khỏi tức giận đến đem công văn ném lên bàn.

Quên đi, vương tử thì sớm quay về phòng ngủ một chút đi.

Mesel mặc áo khoác, bấm tắt đèn, rời khỏi phòng làm việc.

Lúc đi tới cửa cầu thang, rõ ràng nên đi hướng lầu trên, hai chân lại giống như có ý thức của mình, dẫn Mesel Iris Norton tướng quân hướng xuống lầu dưới.

“Chào hạm trưởng!”

Đi qua tầng tầng trạm kiểm soát, Mesel cuối cùng đi tới tầng ngầm thứ ba, ‘Phòng tạm giam’ không thấy ánh mặt trời.

‘Phòng tạm giam’ là nơi hết thấy binh lính Articulatio No. sợ hãi nhất.

Gian phòng nhỏ chưa tới một mét vuông, chìa tay không thấy năm ngón, ăn uống ngủ nghỉ toàn bộ ở bên trong, mùi thối bốc lên.

Nhốt bên trong có thể khiến người phát điên.

“Tình hình vương tử ra sao?” Gắt gao nhìn chăm chăm phiên cửa sắt kia, Mesel Iris Norton tướng quân tận lực che giấu không để lộ ra nội tâm kích động.

“Báo cáo hạm trưởng! Vương tử vẫn không có ăn cơm.” Thủ vệ phòng tạm giam cung kính trả lời.

“Y có nói cái gì không?”

“Không có, từ tối hôm qua bắt đầu vương tử đã không mở miệng nói một câu nào.”

“Mở thiết bị theo dõi, ta muốn nhìn y một chút.”

“Vâng.”

Trên màn hình biểu hiện một gian phòng nhỏ u ám, mơ hồ có thể nhìn thấy nam tử cao to đang ngồi khoanh chân dựa vào tường.

Đau đớn không hiểu trên ngực lại lần nữa tập kích Mesel Iris Norton tướng quân kiên cường, hấn khổ sở mở miệng nói, “Người...Các người đều ra ngoài hết.”

“Hạm trưởng?”

“Thân phận vương tử không phải chuyện đùa, không thể có chút sơ xuất nào. Tối nay ta muốn đích thân canh giữ, các người xuống dưới đi.”

Đám thủ vệ là lần đầu tiên gặp phải loại chuyện này, mặc dù trong bụng có chút nghi vấn, nhưng uy tín của hạm trưởng không được phép khiêu chiến, vẫn là tuân theo mệnh lệnh toàn bộ đi hết. “Rõ, hạm trưởng!”

Đến khi các thủ vệ đều lui xuống, Mesel chậm rãi đi tới trước cánh cửa sắt giam giữ vương tử.

Vươn tay nhẹ nhàng vuốt ve, đầu ngón tay truyền đến chính là xúc cảm bằng lãnh như da thịt người kia.

Nước mắt không được phép cơ hồ sắp tràn mi, Mesel Iris Norton tướng quân cắn môi dưới không cho tình cảm nhu nhược tràn lan.

Cánh cửa sắt thật dày ngăn cách hai người giao lưu.

Na Lam vương tử bị nhốt bên trong cánh cửa cũng không biết —

Có một người nam nhân ở bên kia cánh cửa, si ngốc đứng bồi y cả một đêm...

8. Bộ 3 - Chương 8

Chiếu theo quy định, phạm nhân vi phạm quân pháp nội trong hai ngày nhất định phải giao cho tòa án quân sự. Nếu như cố kỵ thân phận tôn quý của vương tử, Mesel Iris Norton tướng quân cũng phải lập tức báo cho cấp trên của hấn là tư lệnh Lôi Tư đến xử lý.

Nhưng Mesel cũng không áp dụng bất cứ hành động nào. Dù cho vi phạm quy định, hấn cũng không muốn để vương tử rời khỏi tầm mắt hấn.

Ngay khi hấn đang phiền não bước tiếp theo nên làm như thế nào, đột nhiên nghe được tiếng tranh cãi.

“Tránh ra! Ta muốn gặp hạm trưởng!”

Là thanh âm Bĩ Á?

“Hạm trưởng có lệnh không cho bất cứ kẻ nào quấy rối, mời quay về!”

“Chuyện liên quan tới an nguy của vương tử, ta nhất định phải gặp hấn!”

Vương tử?

Nghe đến đó Mesel cũng nhin không nổi nữa, lập tức ấn bộ đàm trên bàn —

“Trợ lý, cho cậu ta đi vào”

“Vâng, hạm trưởng!”

Bỉ Á vừa được phép vào, tức khắc như lốc xoáy xông vào trong —

“Hạm trưởng! Xin lập tức thả vương tử chúng ta ra!” Thiếu niên đỏ vành mắt kêu to!

“Không thể được!” Mesel lạnh lùng nói.

“Na Lam vương tử là vương trử của Thánh quốc, địa vị tôn quý, người không có quyền giam y!”

“Vương tử phạm pháp cùng tội với thứ dân, trên Articulation No. này, bản hạm trưởng chính là quân pháp!”

“Hạm trưởng...Van cầu người!” Bỉ Á đột nhiên quỳ sụp xuống!

“Người có quyền đến đứt chân, bản hạm trưởng cũng vô pháp làm việc thiên tư!”

“Không phải vương tử...”

“Người nói cái gì?”

“Ta nói không phải vương tử lên vào phòng làm việc của hạm trưởng, là ta, là ta!” Bỉ Á đột nhiên khóc rống thất thanh! “Vương tử là thay ta nhận tội!”

“Cái gì?!” Tin này như sấm sét giữa trời quang khiến Mesel kinh ngạc đến ngây người, “Y cứ nhiên thay người nhận tội?”

“Ô...Cũng tại ta không tốt, không nên không để ý mệnh lệnh của vương tử chạy tới tìm đồ, sau khi bị tuần vệ phát hiện, ta chạy trốn lên boong tàu, vừa vặn gặp được vương tử, y bảo ta đứng lên, thay ta nhận tội!”

“Nói cho ta biết, người rốt cuộc muốn tìm vật gì?”

“Ta... Ta không thể nói... Hạm trưởng, ta chỉ có thể nói cho người, vật này rất quan trọng đối với Thánh quốc...”

Mesel nghe đến đó, trong đầu đột nhiên hiện lên một ý niệm không rõ. “Lẽ nào... Lẽ nào vương tử lần này đến thụ huấn chính là vì từ trên người ta đạt được vật đó?”

“Này...Này...” Bỉ Á do dự không biết làm sao trả lời.

“Ha ha...” Mesel đột nhiên cười khan hai tiếng. “Người không cần phải nói ta cũng biết rồi.”

Thì ra vương tử đối với mình chưa bao giờ là nghiêm túc.

Y tiếp cận mình là có mục đích.

Mặc kệ vật y muốn tìm là cái gì, y muốn tuyệt đối không phải là trái tim của Mesel Iris Norton tướng quân.

Vương tử thích thiếu niên trước mặt nhỉ? Bằng không thì thân phận tôn quý như y sẽ không nguyện ý thay một người hầu nhận tội...

Hai người họ tuổi tác gần nhau, lại cùng lớn lên từ nhỏ, tình cảm nhất định rất sâu đậm.

Đâu như ta...Tuổi lớn hơn y nhiều như vậy, cá tính lại không thú vị đến cực điểm...

Ngực truyền đến đau đớn kịch liệt, Mesel dùng tay chống lên bàn, chống đỡ thân thể lung lay sắp đổ của mình.

“Hạm trưởng... Người có khỏe không?” Bỉ Á thấy nam nhân luôn luôn kiên cường cương nghị sắc mặt trắng bệch, tựa hồ bất cứ lúc nào cũng có thể ngã xuống, trong lòng không khỏi cực kì hổ thẹn. “Ô...Thực xin lỗi, đều là ta không tốt, làm hỏng hết mọi chuyện! Hạm trưởng, người nghìn vạn lần đừng trách vương tử chúng ta, đều là ta, đều là lỗi của ta!”

Thấy thiếu niên khóc xin lỗi, khuôn mặt Mesel hiện lên một nụ cười so với khóc còn khó coi hơn, “...Người đứng lên, ta không trách bất cứ ai. Ta sẽ lập tức thả vương tử, phải chuyển cơ đưa các người rời khỏi.”

Như vậy, bọn họ coi như đoạn tuyệt.

Mỗi nghiệt duyên ngăn ngủ vài ngày này, cần phải cắt đứt như vậy thôi.

Hắn đường đường Mesel Iris Norton tướng quân không phải người dễ dàng bị đánh gục như vậy, tuyệt đối sẽ không thương tâm vì một kẻ vô tình vô nghĩa.

Cho dù tự nói với mình như vậy, nhưng nghĩ đến từ nay về sau sẽ không còn được gặp lại kẻ đáng hận kia nữa, ***g ngực Mesel tựa như bị xé toạc.

“Người đi đi, ta — ”

Ô u ô u...

Trên tàu bất thành linh một hồi báo động chói tai, ngắt lời Mesel!

“Báo cáo hạm trưởng! Có hải tặc đột kích!” Trợ lý Lam Y từ ngoài cửa khẩn cấp vọt vào!

Mesel nghe vậy kinh hãi!

Vương tử!

Nghĩ đến vương tử đang bị nhốt trong ‘phòng tạm giam’ vô pháp chạy thoát thân, Mesel trong lòng đại loạn, vừa nhanh chóng xông ra ngoài cửa, vừa hạ lệnh! “Bảo phó hạm trưởng tọa trấn chỉ huy, chuẩn bị tác chiến!”

“Rõ, hạm trưởng!”

Bỉ Á cũng trong nháy mắt nghĩ tới vương tử, lập tức theo hạm trưởng vọt ra ngoài!

Ầm — ầm —

Tiếng pháo kích bùng nổ ào ào như nước đổ, Mesel vừa tới ‘phòng tạm giam’, lập tức hạ lệnh!

“Khẩn cấp sơ tán tất cả nhân viên! Toàn bộ rời khỏi nơi này!”

“Thế nhưng phạm nhân...”

“Đưa chìa khóa cho ta! Ta sẽ dẫn y đi!”

“Hay là để bọn ta làm, hạm trưởng — ”

“Đây là mệnh lệnh! Đi mau!”

“Vâng, hạm trưởng!”

Sau khi Mesel lấy được chìa khóa, lập tức khẩn cấp mở cánh cửa sắt nặng nề —

Na Lam vương tử bị ánh sáng bất ngờ đâm vào nheo mắt lại, đứng khuất ánh sáng chính là nam nhân mà mình mong nhớ ngày đêm —

“A, hạm trưởng.”

Mesel không trả lời.

Thanh âm mấy ngày không nghe được khàn đến khiến người ta không nghe ra, Mesel Iris Norton tướng quân kiên cường đột nhiên viên mắt đỏ lên.

Vì khuất sáng, Na Lam vương tử không thấy rõ biểu tình trên mặt hạm trưởng.

Nhưng thật sự nhớ quá.

Lúc vương tử còn muốn nói chuyện với hắn, nam nhân lại vươn một tay ra kéo y đứng lên —

“Ngô — ” Hai chân đã lâu không đứng thẳng truyền đến một trận đau nhức, vương tử phát ra một tiếng kêu đau đớn —

“Người ổn chứ?” Mesel khẩn trương đưa tay vòng qua dưới nách ôm lấy y.

Dựa lên người nam nhân, Na Lam khẽ phát ra tiếng thở dài. “A, thật nhớ mùi vị hạm trưởng.”

“Phải không?”

“Đương nhiên phải. Nghĩ đến sau này không biết còn có thể lại ngửi thấy hương thơm của cơ thể người hay không, ta liền ăn không vô, ngủ không được.”

Cho dù biết vương tử đang diễn kịch, Mesel vẫn không thể không cảm thấy tâm động. “Người không hỏi ta vì sao thả người?”

“Ta nghe được thanh âm đạn pháo, hẳn là hải tặc đột kích?” Na Lam thạo quân tình, biết hải phận Atlances bình thường có hải tặc qua lại. “Người hiện tại hẳn là hận chết ta rồi, vì sao lại muốn thả ta đi?”

Bởi vì ta muốn người bình an.

Bất kể người đối với ta như thế nào, ta hi vọng người suốt đời bình an.

Đáng tiếc những lời này, Mesel vĩnh viễn sẽ không nói ra khỏi miệng với vương tử.

“Người dù sao cũng là vương tử Thánh quốc, cho dù người phạm tội, cũng là tội không đáng chết. Bản hạm trưởng đương nhiên phải cứu người ra.”

“Chỉ có như vậy? Không có nguyên nhân nào khác quan trọng hơn?”

“Ta không có thời gian cùng vương tử chơi trò suy đoán, chúng ta đi nhanh đi.”

“Thế nhưng ta đi không được, làm sao bây giờ?” Na Lam nhẹ nhàng hà hơi bên tai hạm trưởng. Lỗ tai mẫn cảm một trận tê dại, thân thể Mesel nhịn không được khẽ run rẩy. Quên không được niềm vui sướng không xiết khi thân thể mập hợp, hai khối thân thể cơ khát lập tức chặt chẽ dây dưa —

“Xoay qua — ”

Mặc kệ tiếng pháo ầm ầm bên ngoài, cũng bất kể không gian nhỏ hẹp cỡ nào, Mesel phát ra tiếng rên rỉ nhỏ nhỏ, nghe lời xoay qua chống tay lên tường —

Thô bạo kéo quần nam nhân xuống, không chút bôi trơn, vương tử khẩn cấp móc tính khí ra hung hăng đâm vào —

“A a a — ” Tiếng thét chói tai thống khổ lại vui sướng quanh quẩn trong không gian chật hẹp —

“Chính là cái này — ta nằm mơ cũng muốn cảm giác này...Mesel bé bỏng của ta...” Na Lam từ phía sau cắn vai nam nhân, ra sức đóng đũa thắt lưng, làm cho tính khí hung ác ở nơi thịt huyết nóng ầm chặt chẽ điên cuồng mà ra vào —

“A a... Trời ạ... Cố sức, lại dùng lực!” Thao chết ta! Vĩnh viễn đừng rời xa ta! Coi như là gặt ta cũng được, van cầu người ở lại bên cạnh ta.

Mesel Iris Norton tướng quân vĩ đại một khi vì tình sở đoản, cũng chỉ là một nam nhân mềm yếu.

Vương tử nghe được hạm trưởng nói quả thực hưng phấn đến phát cuồng, như muốn đem nam nhân mãnh lực đâm chọc! Tính khí ma sát kết hợp phát ra tiếng nước *** mỹ, hai người giống như cầu, liều lĩnh điên cuồng ***...Cứ như vậy, Mesel bị vương tử thao đến chết đi sống lại, không biết bắn bao nhiêu lần...

“Y a a a — không được — lại muốn bắn — ”

“Úc úc — tiểu Mesel hấp hảo chặt — a a — bắn — ta cũng muốn bắn —”

“Hanh ân... Cho ta... Bắn vào trong miệng ta —”

Mesel Iris Norton tướng quân cá tính nghiêm cẩn, hôm nay không biết bị cái gì, cứ nhiên làm ra yêu cầu *** dâng lớn mật như vậy.

Cầu còn không được như thế Na Lam làm sao có thể cự tuyệt, lập tức rút côn thịt ra, để nam nhân quỳ gối dưới chân, bắn dịch thể đầy miệng hắn...

Trong khoang miệng lần đầu tiên tràn ngập mùi vị giống đực, ý thức một mảnh trống rỗng, thất thần dùng đầu lưỡi quấy dịch thể lưu lại nơi niêm mạc...

“Hanh ân...sướng quá...Tiểu Mesel hôm nay quả thực tao đến khiến người ta phát cuồng...” Na Lam vương tử thỏa mãn đem tính khí bán nhuyển ở trên môi nam nhân nhẹ nhàng phẩy. “Ăn đã chưa? Nếu chưa đủ, chờ trở lại Thánh quốc sẽ cho hạm trưởng ăn đủ.”

Mesel toàn thân vô lực, mềm nhũn hỏi, “Ai muốn quay về Thánh quốc với người?”

“Chính là người a, bảo bối...”

Lúc Mesel còn chưa kịp cự tuyệt, một cánh tay đột nhiên đánh vào gáy hắn, Mesel Iris Norton tướng quân lập tức hôn mê bất tỉnh —

“Chờ hạm trưởng đáng yêu của ta tỉnh lại, đại khái sẽ phát điên đi...Nhưng ta vẫn không được nhiều như vậy...” Quyết tâm không cho hạm trưởng rời xa mình, vương tử làm ra quyết định lớn mật —

Yêu thương ôm nam nhân vào lòng, Na Lam vương tử ra khỏi phòng tạm giam.

“Hải... Vương tử”. Bỉ Á xấu hổ đỏ mặt đứng ở một bên, hiển nhiên đem *** thanh lãng ngữ của hai người toàn bộ nghe hết.

“Người tới đúng lúc lắm.” Na Lam vương tử một chút cũng không để ý, thần sắc tự nhiên ra lệnh, “Đi cướp một chiếc trực thăng, chúng ta phải lập tức về nước.”

“A? Cướp trực thăng?” Bỉ Á nghe vậy tại chỗ há hốc mồm.

“Không sai, bản vương tử muốn — ” Na Lam vương tử lộ ra một nụ cười rực rỡ hiếm thấy, “Buộc hạm trưởng lại.”

Hoàng cung Cao Già Thánh quốc hôm nay một mảnh rối loạn.

Một chiếc trực thăng quân dụng khẩn cấp đáp xuống bãi cỏ lớn trên hoa viên hoàng gia.

“Oa! Hảo kích thích a! Quả thực giống như đóng phim, đại hội hùng, chúng ta mau qua đó xem!” Định Vân vương tử vừa nhận được tin báo liền cực kỳ hứng thú kéo ông xã yêu dấu vọt tới!

Cung nữ và thị tòng vây quanh bên cạnh trực thăng xem náo nhiệt, đến lúc cửa máy bay vừa mở ra, mọi người nhất thời phát ra một trận kinh hô —

“Người Na Lam vương tử ôm trong lòng là ai a?”

“Thấy biểu tình ôn nhu trên mặt Na Lam vương tử không? Người kia khẳng định là Vương phi tương lai rồi! Vương tử cá tính lạnh lùng, không phải người yêu dấu hắn làm sao có thể ôm đến vui vẻ như thế?”

“Ô...nữ nhân chúng ta không cần sống nữa, thế nào lại là một người nam a?”

Ngay lúc mọi người nhao nhao nghị luận, Định Vân vương tử kéo Đới Nhạc chạy tới!

“Na Lam, người sao đột nhiên lại đem theo hạm trưởng quay về?” Định Vân vương tử hiếu kỳ nhìn đồng ngó tây.

“Ân, còn dẫn theo vợ về, lần này xem ra rất có thu hoạch nga”. Đới Nhạc cười cười nói.

“Ta muốn đưa hạm trưởng về tắm cung nghỉ ngơi, có chuyện gì để tối nói tiếp đi.”

“Được! Ta lập tức đi chuẩn bị một yến hội hoan nghênh long trọng! Nhất thiết phải làm cho vương phi tương lai của Na Lam nhà chúng ta cảm thấy hân diện đối với nhiệt tình của Thánh quốc ta!”

“Người có thể đừng làm rối mù lên hay không?” Na Lam nhịn không được đảo cặp mắt trắng dã.

Chờ hạm trưởng tỉnh lại còn chưa biết sẽ phát sinh bao nhiêu tức giận, nào còn chịu đi tham gia cái gì yến hội.

“Cái gì chứ? Bản vương tử làm như vậy chính là vì người anh em người!” Định Vân bắt mắt trừng y một phát.

“Được rồi, tiểu hồ ly, khấn tương lên.” Đới Nhạc gõ gõ đầu hấn, “Hết thấy chờ Na Lam đối phó vợ hấn rồi hãy nói.”

“Thế nhưng về ‘Xà chi hoàn’...” Định Vân còn muốn hỏi tiếp.

“Đủ rồi!” Nhìn thấy Na Lam sắc mặt trầm xuống, Đới Nhạc vội vã bịt miệng tiểu hồ ly, “Chúng ta đi thôi, còn nói lung tung nữa ta sẽ dùng đại lập xướng nhét vào cái miệng của ngươi”. (ẶẶ > <) thấy=” đỏi=” nhạc=” túm=” định=” vân=” đi=” rồi,=” na=” lam=” cười=” khổ=” một=” chút.=” xà=” chi=” hoàn...=” đây=” là=” ba=” chữ=” hiện=” tại=” y=” không=” muốn=” nghe=” nhất...=” sau=” khi=” trở=” về=” tắm=” cung=” của=” mình,=” na=” lam=” giúp=” nam=” nhân=” thay=” đồ=” ngủ.=” nhìn=” thấy=” người=” yêu=” dấu=” mặc=” áo=” ngủ=” của=” mình,=” nằm=” trên=” chiếc=” giường=” lớn=” của=” mình,=” na=” lam=” vương=” tử=” trong=” lòng=” trần=” ngập=” ngọt=” ngào=” nói=” không=” nên=” lời.=” đáng=” tiếc=” khoảng=” thời=” gian=” hạnh=” phúc=” này=” quá=” mức=” ngắn,=” na=” lam=” rất=” nhanh=” đã=” được=” thánh=” sứ=” triệu=” kiến.=” lúc=” mesel=” mở=” mắt,=” trong=” phút=” chốc=” tưởng=” là=” mình=” còn=” đang=” nằm=” mơ.=” cảnh=” tượng=” như=” trong=” những=” giấc=” mộng,=” mà=” hay=” đến=” vào=” buổi=” sớm=” trước=” kia.=” bắt=” khẩn=” tư=” nghị=” tử=” mĩ=” nhìn=” chăm=” chú=” mỗi=” một=” loại=” vật=” phẩm=” trong=” phòng,=” khôn=” ngoan=” như=” mesel=” iris=” norton=” tướng=” quân=” cũng=” không=” nhịn=” được=” mê=” hoặc.=” ta=” đang=” nằm=” mơ=” sao?=” mesel=” không=” khỏi=” nhéo=” mình=” một=” cái.=” “hi,=” người=” đang=” làm=” gì=” a?”=” mesel=” nghe=” vậy=” cả=” kinh,=” mạnh=” ngẩng=” đầu=” lên=” —=” “định=” vân=” vương=” tử?”=” người=” sao=” lại=” ở=” chỗ=” này?”=” “bản=” vương=” tử=” không=” ở=” chỗ=” này=” thì=” ở=” chỗ=” nào?”=” đây=” là=” nhà=” của=” ta=” a.”=” định=” vân=” cười=” ngòl=” vào=” bên=” giường=” hấn,=” “hạm=” trưởng,=” hoan=” nghênh=” đến=” cao=” già=” thánh=” quốc!”=” “cao=” già=” thánh=” quốc?!”=” “hi,=” rất=” nhiều=” người=” thấy=” na=” lam=” ôm=” người=” tử=” trực=” thăng=” xuống,=” miệng=” cũng=” là=” mở=” lớn=” như=” vậy!”=” định=” vân=” trên=” chọc=” nháy=” mắt=” mấy=” cái.=” nghĩ=” đến=” hấn=” đường=” đường=” mesel=” iris=” norton=” tướng=” quân=” cư=” nhiên=” bị=” một=” nam=” nhân=” ôm=” về,=” mesel=” không=” khỏi=” xấu=” hổ=” giận=” dữ=” mắng=” to,=” “tên=” cả=” gan=” làm=” loạn=” kia!=” lại=” dám=” bắt=” cóc=” bản=” hạm=” trưởng!”=” “hi,=” đừng=” nóng=” giận=” mà.=” na=” lam=” yêu=” người=” yêu=” muốn=” chết,=” không=” đem=” người=” buộc=” trở=” về,=” lẽ=” nào=” người=” sẽ=” ngoan=” ngoan=” tự=” mình=” cùng=” y=” trở=” về=” sao?”=” “yêu=” ta?”=” hô=” hấp=” của=” mesel=” nhất=” thời=” cứng=” lại.=” “đúng=” vậy,=” bị=” á=” cũng=” nói=” cho=” ta=” biết=” rồi.=” na=” lam=” tình=” nguyện=” bị=” giam=” lại,=” cũng=” không=” nguyện=” trực=” tiếp=” nói=” rõ=” với=” người=” bọn=” họ=” muốn=” tìm=” vật=” gì,=” người=” nói,=” nếu=” không=” bởi=” vì=” yêu=” người,=” y=” làm=” sao=” lại=” ngốc=” như=” vậy?”=” “các=” người=” rốt=” cuộc=” muốn=” cái=” gì?”=” lại=” không=” thể=” nói=” rõ=” ràng=” cho=” ta=” biết?”=” mesel=” thật=” sự=” rất=” ghét=” cảm=” giác=” bị=” lừa=” gạt.=” “đây,=” ta=” dẫn=” người=” đi=” gặp=” thánh=” sứ,=” hấn=” sẽ=” nói=” cho=” người=” tất=” cả=” mọi=” thứ...”=” mesel=” theo=” định=” vân=” vương=” tử=” bước=” vào=” tắm=” cung=” của=” thánh=” sứ,=” liếc=” mắt=” đã=” thấy=” nam=” nhân=” khiến=” hấn=” vừa=” yêu=” vừa=” hận.=” “định=” vân!=” ai=” cho=” người=” làm=” như=” vậy?”=” na=” lam=” vừa=” nhìn=” thấy=” định=” vân=” đưa=” hạm=” trưởng=” tới,=” lập=” tức=” nổi=” trận=” lôi=” đình!=” “là=” bản=” hạm=” trưởng=” tự=” mình=” nhờ=” định=” vân=” vương=” tử=” đưa=” ta=” tới,=” người=” có=” ý=” kiến=” gì=” sao?”=” mesel=” lạnh=” lùng=” cười.=” “không=” ý=” kiến,=” ta=” làm=” sao=” dám=” có=” ý=” kiến=” chứ?”=” na=” lam=” cười=” khổ=” một=” chút.=” “là=” norton=” hạm=” trưởng=” sao?”=” qua=” đây=” để=” bản=” sứ=” nhìn=” xem.”=” mesel=” thấy=” một=” nam=” nhân=” tóc=” vàng=

dài=" " tới=" " thất=" " lưng,=" " diện=" " mao=" " tuyết=" " mỹ=" " đang=" " nằm=" " trên=" " giường=" " lớn,=" " đối=" " hấn=" " vươn=" " tay=" " —=" " thánh=" " sứ=" " tuy=" " rằng=" " tái=" " nhọt=" " suy=" " yếu,=" " nhưng=" " trên=" " người=" " có=" " một=" " loại=" " hào=" " quang=" " thánh=" " khiết,=" " khiến=" " hạm=" " trưởng=" " không=" " tự=" " chủ=" " được=" " đi=" " tới=" " trước=" " mặt=" " hấn,=" " “xin=" " lỗi,=" " norton=" " hạm=" " trưởng.”=" " thánh=" " sứ=" " cười=" " cười=" " xin=" " lỗi,=" " thật=" " sâu=" " áy=" " náy=" " làm=" " cho=" " khuôn=" " mặt=" " hấn=" " có=" " vẽ=" " càng=" " thêm=" " tiêu=" " tuy,=" " “vì=" " chuyện=" " của=" " thánh=" " quốc=" " chúng=" " ta,=" " khiến=" " người=" " chịu=" " khổ=" " rồi,=" " hết=" " thấy=" " đều=" " là=" " chủ=" " ý=" " của=" " ta,=" " là=" " ta=" " bảo=" " na=" " lam=" " lên=" " articulo=" " no.= " lấy=" " ‘xà=" " chi=" " hoàn’=" " về,=" " người=" " không=" " nên=" " trách=" " y”.= " “xà=" " chi=" " hoàn?”=" " “đúng=" " vậy,=" " đây=" " là=" " một=" " cổ=" " sự=" " rất=" " dài,=" " xin=" " hạm=" " trưởng=" " kiên=" " trì=" " nghe=" " ta=" " nói...=" " cao=" " già=" " thánh=" " quốc=" " chúng=" " ta=" " nhiều=" " đời=" " cung=" " phụng=" " tham=" " thiên=" " đại=" " thần,=" " là=" " thiên=" " đế=" " phái=" " hạ=" " phạm=" " tới=" " bảo=" " vệ=" " rừng=" " rậm.= " có=" " một=" " lần,=" " hấn=" " vì=" " cứu=" " những=" " động=" " vật=" " trong=" " rừng,=" " bị=" " thiên=" " hậu=" " đánh=" " cho=" " hồn=" " phi=" " phách=" " tán.= " lãnh=" " đạo=" " các=" " động=" " vật=" " là=" " hắc=" " báo,=" " bạch=" " hồ,=" " và=" " kim=" " xà=" " để=" " cảm=" " niệm=" " đại=" " đức=" " của=" " hấn,=" " nỗ=" " lực=" " tu=" " luyện=" " thành=" " người,=" " lập=" " nên=" " cao=" " già=" " thánh=" " quốc,=" " cũng=" " đời=" " đời=" " cung=" " phụng=" " tham=" " thiên=" " đại=" " thần.= " ba=" " hồn=" " bảy=" " phách=" " của=" " đại=" " thần=" " bị=" " thiên=" " hậu=" " đánh=" " đến=" " hồn=" " phi=" " phách=" " tán,=" " trong=" " đó=" " ba=" " hồn=" " bị=" " đánh=" " vào=" " luân=" " hồi,=" " chia=" " nhau=" " chuyển=" " thế=" " làm=" " người,=" " mà=" " bảy=" " phách=" " khác=" " thì=" " bị=" " thiên=" " đế=" " không=" " nhần=" " tâm=" " phong=" " vào=" " trong=" " một=" " khối=" " hồn=" " nguyên=" " kim=" " thạch.= " thiên=" " đế=" " tâm=" " tồn=" " thiện=" " niệm=" " còn=" " đem=" " thân=" " xác=" " đại=" " thần=" " phong=" " ấn=" " hơn=" " thế,=" " chỉ=" " cần=" " có=" " thể=" " tìm=" " về=" " ba=" " hồn=" " bảy=" " phách=" " của=" " đại=" " thần,=" " là=" " có=" " thể=" " làm=" " cho=" " hấn=" " hồn=" " quy=" " nguyên=" " thần,=" " cải=" " tử=" " hoàn=" " sinh.= " nhưng=" " sau=" " khối=" " hồn=" " nguyên=" " kim=" " thạch=" " này=" " bị=" " thiên=" " hậu=" " biết=" " được,=" " nổi=" " trận=" " lôi=" " đình,=" " tức=" " giận=" " đến=" " chém=" " thành=" " hai=" " nửa,=" " một=" " nửa=" " dùng=" " pháp=" " lực=" " gát=" " gao=" " trán=" " áp=" " ở=" " một=" " chỗ=" " trong=" " tiên=" " sơn.= " một=" " nửa=" " thì=" " ném=" " vào=" " nhân=" " gian,=" " chẳng=" " biết=" " đi=" " đâu...=" " hoàng=" " thất=" " cao=" " già=" " thánh=" " quốc=" " đời=" " đời=" " vì=" " tìm=" " kiếm=" " tam=" " hồn=" " chuyển=" " thế=" " làm=" " người=" " của=" " đại=" " thần,=" " để=" " tìm=" " khối=" " hồn=" " nguyên=" " kim=" " thạch=" " lưu=" " lạc=" " thế=" " gian=" " kia,=" " không=" " biết=" " đã=" " tồn=" " bao=" " nhiêu=" " tinh=" " lực=" " tiên=" " bạc,=" " rớt=" " cuộc=" " vài=" " năm=" " trước=" " được=" " biết=" " hồn=" " nguyên=" " kim=" " thạch=" " này=" " nhiều=" " năm=" " trước=" " đã=" " bị=" " một=" " nghệ=" " nhân=" " tuyết=" " thế=" " làm=" " thành=" " ba=" " chiếc=" " nhần,=" " phân=" " biệt=" " là,=" " ‘báo=" " chi=" " hoàn’,=" " ‘hồ=" " chi=" " hoàn’,=" " và=" " ‘xà=" " chi=" " hoàn’.= " hạm=" " trưởng,=" " chúng=" " ta=" " đã=" " tìm=" " được=" " ‘báo=" " chi=" " hoàn’=" " cùng=" " ‘hồ=" " chi=" " hoàn’,=" " còn=" " lại=" " một=" " chiếc=" " cuối=" " cùng=" " là=" " ‘xà=" " chi=" " hoàn’=" " ngay=" " trong=" " tay=" " người!”=" " “thế=" " nhưng=" " ta=" " không=" " có=" " a!”=" " trong=" " tay=" " ta=" " cần=" " bản=" " không=" " có=" " thứ=" " này.= " thánh=" " sứ=" " có=" " phải=" " là=" " người=" " làm=" " rồi=" " hay=" " không?”=" " “không,=" " ta=" " sẽ=" " không=" " làm.= " tin=" " tức=" " này=" " tuyết=" " đối=" " đáng=" " tin=" " cậy,=" " năm=" " đó=" " ‘hồ=" " chi=" " hoàn’=" " chính=" " là=" " dựa=" " vào=" " tin=" " tức=" " kia=" " mà=" " tìm=" " về=" " được.”=" " mesel=" " quả=" " thực=" " hết=" " đường=" " chối=" " cãi.= " “thế=" " nhưng=" " ta=" " thực=" " sự=" " chưa=" " từng=" " gặp=" " qua=" " bắt=" " cứ=" " chiếc=" " nhần=" " có=" " xà=" " văn=" " nào.”=" " (*:= " hoa=" " văn=" " hình=" " rắn)= " “nga,=" " không=" " không,=" " hạm=" " trưởng,=" " người=" " có=" " lẽ=" " đã=" " làm=" " rồi.”=" " định=" " vân=" " vội=" " vã=" " nhảy=" " ra=" " giải=" " thích,=" " “xà=" " chi=" " hoàn=" " là=" " chiếc=" " nhần=" " có=" " khả=" " năng=" " kêu=" " gọi=" " kim=" " xà=" " thánh=" " linh=" " ra,=" " mặt=" " trên=" " tịnh=" " không=" " có=" " bắt=" " cứ=" " hình=" " vẽ=" " rắn=" " nào.= " kỳ=" " thực=" " hình=" " dạng=" " của=" " nó=" " hấn=" " là=" " rất=" " giống=" " cái=" " này=" " rất=" " mới=" " đúng.”=" " nhìn=" " thấy=" " chiếc=" " nhần=" " định=" " vân=" " vương=" " tử=" " xuất=" " ra,=" " mesel=" " đột=" " nhiên=" " chấn=" " động=" " toàn=" " thân.= " đó=" " là=" " chiếc=" " nhần=" " bằng=" " chất=" " liệu=" " đặc=" " thù,=" " tự=" " kim=" " phi=" " kim,=" " mặt=" " trên=" " thấp=" " thoáng=" " có=" " khắc=" " một=" " ít=" " hoa=" " văn,=" " thoát=" " nhìn="

niên=" " đại=" " lâu=" " đời=" " thập=" " phần=" " kỳ=" " lạ=" " a=" " ta=" " hình=" " như=" " ở=" " nơi=" " nào=" " gặp=" " qua=" " "thực=" " sự=" " người=" " mau=" " nghĩ=" " kỹ=" " lại=" " xem=" " có=" " đúng=" " hay=" " không=" " là=" " tổ=" " truyền=" " như=" " 'hồ=" " chi=" " hoàn=" ' " của=" " đối=" " nhạc=" " "tổ=" " truyền=" " a=" " đúng=" " chính=" " là=" " ở=" " đó=" " mesel=" " trong=" " mất=" " phát=" " ra=" " tia=" " hưng=" " phần=" " "thánh=" " sứ=" " người=" " dùng=" " lo=" " lắng=" " ta=" " nghĩ=" " ta=" " biết=" " 'xà=" " chi=" " hoàn=" ' " ở=" " chỗ=" " nào=" " rồi=" " "ở=" " chỗ=" " nào=" " ở=" " chỗ=" " nào=" " định=" " vân=" " sót=" " ruột=" " địa=" " truy=" " vấn=" " "may=" " là=" " định=" " vân=" " vương=" " tử=" " nói=" " hai=" " chữ=" " tổ=" " truyền=" " ta=" " mới=" " nhớ=" " tới=" " gia=" " tộc=" " norton=" " chúng=" " ta=" " ở=" " phía=" " nam=" " hải=" " phận=" " atlances=" " có=" " một=" " từ=" " đường=" " nhỏ=" " bây=" " giờ=" " đã=" " được=" " ta=" " kế=" " thừa=" " tổ=" " tiên=" " có=" " giáo=" " huấn=" " bắt=" " cứ=" " thứ=" " gì=" " trên=" " đảo=" " đều=" " có=" " thể=" " cái=" " biến=" " nhưng=" " chỉ=" " có=" " ngôi=" " xà=" " miếu=" " xây=" " trên=" " núi=" " không=" " được=" " thay=" " đổi=" " một=" " chút=" " nào=" " nhất=" " định=" " phải=" " duy=" " trì=" " nguyên=" " dạng=" " để=" " chờ=" " xà=" " thần=" " hàng=" " lâm=" " khi=" " ta=" " còn=" " nhỏ=" " cha=" " đã=" " dẫn=" " ta=" " đi=" " một=" " lần=" " ta=" " chính=" " là=" " ở=" " trong=" " ngôi=" " xà=" " miếu=" " đó=" " nhìn=" " qua=" " chiếc=" " nhẫn=" " này=" " "thực=" " sự=" " thật=" " tốt=" " quá=" " ông=" " trời=" " phù=" " hộ=" " "thánh=" " sứ=" " nguyên=" " bản=" " dùng=" " nhan=" " tiêu=" " tụy=" " hôm=" " nay=" " có=" " vẽ=" " dùng=" " quang=" " toả=" " sáng=" " giống=" " như=" " hai=" " người=" " "hạm=" " trưởng=" " kỷ=" " hạn=" " cứu=" " đại=" " thần=" " rất=" " nhanh=" " sẽ=" " tới=" " có=" " thể=" " xin=" " người=" " nhìn=" " phần=" " tình=" " cảm=" " thăm=" " thiết=" " của=" " na=" " lam=" " đối=" " với=" " người=" " đem=" " 'xà=" " chi=" " hoàn=" ' " mang=" " về=" " cho=" " chúng=" " ta=" " được=" " chứ=" " mesel=" " nghe=" " được=" " mấy=" " chữ=" " 'tình=" " cảm=" " thăm=" " thiết=" " máu=" " toàn=" " thân=" " đều=" " xông=" " lên=" " mặt=" " hé=" " ra=" " khuôn=" " mặt=" " tuần=" " tú=" " lập=" " tức=" " trưởng=" " đến=" " đỏ=" " bùng=" " gương=" " mặt=" " trước=" " nay=" " lạnh=" " lòng=" " nghiêm=" " nghị=" " nhất=" " thời=" " lộ=" " vẽ=" " kiêu=" " diễm=" " không=" " gì=" " sánh=" " được=" " dẫn=" " tới=" " 'người=" " nào=" " đó=" " ở=" " một=" " bên=" " nhìn=" " thố=" " kính=" " đại=" " phát=" " (hũ=" " dấm=" " đổ=" " đầy=" " nhà=" " òi=" ")))) "ai=" " cũng=" " không=" " được=" " nhìn=" " na=" " lam=" " vương=" " tử=" " một=" " phen=" " đem=" " nam=" " nhân=" " gắt=" " gao=" " ôm=" " vào=" " lòng=" " ánh=" " mắt=" " lãnh=" " lệ=" " nhìn=" " chòng=" " chọc=" " vào=" " mọi=" " người=" " "vương=" " tử=" " xin=" " tôn=" " trọng=" " một=" " chút=" " ở=" " trước=" " mắt=" " bao=" " nhiêu=" " người=" " bị=" " nam=" " nhân=" " ôm=" " mesel=" " xấu=" " hổ=" " không=" " thôi=" " vội=" " vàng=" " cổ=" " sức=" " đẩy=" " y=" " ra=" " "tôn=" " trọng=" " na=" " lam=" " đột=" " nhiên=" " ôn=" " nhu=" " cười=" " "được=" " bản=" " vương=" " tử=" " sẽ=" " đưa=" " hạm=" " trưởng=" " lên=" " giường=" " hảo=" " hảo=" " "tôn=" " trọng=" " một=" " phen=" " "thánh=" " sứ=" " chúng=" " ta=" " cáo=" " lui=" " trước=" " "a=" " a=" " —=" " vương=" " bát=" " dẫn=" " mau=" " thả=" " bản=" " hạm=" " trưởng=" " xuống=" " bị=" " vương=" " tử=" " ôm=" " ngang=" " người=" " mesel=" " tức=" " giận=" " đến=" " liên=" " tục=" " dấm=" " thùm=" " thụp=" " thấy=" " na=" " lam=" " như=" " cường=" " đạo=" " cướp=" " đi=" " hạm=" " trưởng=" " ma=" " quỷ=" " nổi=" " tiếng=" " số=" " một=" " thể=" " giới=" " định=" " vân=" " vương=" " tử=" " vỗ=" " tay=" " cười=" " to=" " "ha=" " ha=" " quá=" " tuyệt=" " vời=" " na=" " lam=" " rớt=" " cuộc=" " cũng=" " tìm=" " được=" " bà=" " xà=" " rồi=" " "đúng=" " vậy=" " xem=" " ra=" " hạm=" " trưởng=" " cũng=" " rất=" " thích=" " na=" " lam=" " nhà=" " chúng=" " ta=" " nhỉ=" " hai=" " người=" " họ=" " thực=" " sự=" " là=" " trời=" " sinh=" " tuyệt=" " phối=" " "thánh=" " sứ=" " mỉm=" " cười=" " gật=" " gật=" " đầu=" " "chúc=" " mừng=" " "thánh=" " sứ=" " không=" " chỉ=" " 'xà=" " chi=" " hoàn=" ' " sắp=" " tới=" " tay=" " chung=" " thân=" " đại=" " sự=" " của=" " na=" " lam=" " cũng=" " đã=" " được=" " xếp=" " đặt=" " thực=" " sự=" " là=" " song=" " hỷ=" " lâm=" " môn=" " a=" " đối=" " nhạc=" " ở=" " một=" " bên=" " động=" " viên=" " tình=" " thần=" " "thánh=" " sứ=" " "đúng=" " vậy=" " ta=" " thực=" " sự=" " rất=" " cao=" " húng=" " nếu=" " như=" " đại=" " thần=" " cũng=" " có=" " thể=" " thuận=" " lợi=" " thúc=" " tỉnh=" " vậy=" " bản=" " sứ=" " dù=" " chết=" " cũng=" " không=" " hối=" " tiếc=" " nghe=" " lời=" " "thánh=" " sứ=" " nói=" " đối=" " nhạc=" " và=" " định=" " vân=" " không=" " khỏi=" " đưa=" " mắt=" " nhìn=" " nhau=" " trong=" " lòng=" " cùng=" " hiện=" " lên=" " dự=" " cảm=" " không=" " >

9. Bộ 3 - Chương 9

Sau khi Mesel Iris Norton tướng quân trở lại Articulation No. bàn giao quyền hành cho phó hạm trưởng, liền ngồi ca nô cùng Na Lam vương tử đi đến Tân Xã đảo hân thừa kế.

Mesel vừa bước xuống ca nô, liền thấy cư dân trên đảo đang đứng xếp thành hàng hai bên hoan nghênh – “Hoan nghênh Norton tướng quân!”

Tiếng hoan hô của mọi người khiến Mesel thực sự có chút không quen, “Mọi người không cần phải khách sáo như vậy.” “Không không, Norton tướng quân, thôn dân chúng ta chờ gặp người thế nhưng chờ rất nhiều năm rồi, người cứ để chúng ta vui vẻ một chút đi!” Một cụ già tóc hoa râm tiến lên trước, cười toe toét nói: “Ta gọi là lão Cổ, là trưởng thôn nơi này, lúc Norton tướng quân ở đây hãy để ông già này phục vụ cho người đi. Tướng quân lần này là đi một mình sao?”

“Không, còn có một người.” Mesel quay đầu lại nhìn về phía người thanh niên đứng cạnh ca nô.

Không giống lúc hoan nghênh Mesel Iris Norton tướng quân, mọi người phát ra tiếng hoan hô, khi Na Lam vương tử bước xuống ca nô, tất cả thôn dân đều trừng lớn mắt, một mảnh lặng ngắt như tờ.

Mesel tưởng là thôn dân không quen thấy người lạ, vội vàng bước lên phía trước giải thích. “Đây là Na Lam vương tử của Cao Già Thánh quốc, hân là của ta...của ta...”

Nói đến đây, khuôn mặt Mesel Iris Norton tướng quân đột nhiên nhuốm một vệt đỏ ửng khó mà xóa được, có chút khó mở miệng làm sao giải thích quan hệ của hai người.

Bất quá không một thôn dân nào phát hiện dị trạng của tướng quân, bởi vì mỗi người đều gắt gao nhìn chằm chằm vào mặt vương tử, như nhìn thấy được thần linh.

“Hạm trưởng, đây là có chuyện gì?” Na Lam cảm thấy kỳ quái nhíu mày.

“Ta cũng không biết.” Mesel cũng phát hiện thôn dân không thích hợp. “Lão Cổ, người nói xem, đây là thế nào — ”

Mesel còn chưa hỏi xong, đột nhiên thấy tất cả thôn dân đều bụm một tiếng quỳ xuống. Đầu cúi rạp xuống đất, miệng kêu lớn—— “Cung nghênh kim xà đại thần hàng lâm!”

Mesel nghe xong tim nhảy lên, không khỏi nhìn vương tử một cái.

Lẽ nào... Lẽ nào vương tử thực sự là ‘Hân’ trong mộng?

“Lão Cổ, đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra? Người mau đứng lên trả lời.”

“Không, không, kim xà đại thần không cho phép, lão nhân sao dám đứng lên.” Lão Cổ quỳ trên mặt đất, cung kính nói. Mesel bất đắc dĩ đưa mắt nhìn vương tử.

Na Lam vương tử mặc danh kỳ diệu bị nhìn thành cái gì kim xà đại thần, không khỏi có chút dở khóc dở cười. “Được được, miễn lễ, mọi người đứng lên đi.”

“Cảm tạ kim xà đại thần.” Đám thôn dân lúc này mới dám đứng dậy, bất quá vẫn tiếp tục cúi đầu không dám nhìn thẳng đại thần, bày tỏ lòng cung kính.

“Được rồi, lão Cổ, người hiện tại có thể nói rồi, đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?” Mesel tò mò nhất hỏi.

“Tướng quân, người có điều không biết a.” Lão Cổ giọng nói: “Thôn dân trên đảo chúng ta, nhiều đời đều là lấy đánh bắt cá mà sống, có một năm, một con quái vật biển chẳng biết từ đâu tới, ăn hết toàn bộ ngư dân ra khơi, còn ở trên biển làm mưa làm gió, dẫn tới biển động, thiếu chút nữa hại chết tất cả thôn dân trong thôn. May mà, ông trời phù hộ, kim xà đại thần vừa lúc đi qua vùng biển này của chúng ta, dưới một trận thường đầu, đánh chết con hải quái tàn bạo kia, các thôn dân vì cảm niệm ân điển của kim xà đại thần mới lập nên ngôi xà miếu trên núi. Kim xà đại thần đã từng nói qua, hân đang nỗ lực tu luyện thành người, lần sau tới đảo, nhất định sẽ lấy hình người hiện thân. Đáng tiếc tổ tiên chúng ta đợi trăm nghìn năm cũng không nhìn thấy kim xà đại thần lên đảo, hôm nay đời chúng ta may mắn thấy được đại thần, thực sự là phúc khí tu luyện ba đời a!”

“Đúng vậy đúng vậy, thực sự là phúc khí a!” Hết thấy thôn dân đều kích động đến khóc thành một đoàn.

Na Lam vương tử thấy thế không khỏi cười khổ một chút. “Vậy các người làm sao lại cho rằng bản vương tử là kim xà đại thần chứ?”

“Vương tử, điểm ấy người không cần hoài nghi, mời đến xà miếu nhìn một cái, người sẽ biết ngay.” Thôn trưởng lộ ra một nụ cười thần mật...

Xà miếu tập hợp toàn bộ đảo lực khởi công xây dựng từ bề ngoài nhìn qua đơn giản đến bất ngờ. Nhưng đi vào trong miếu nhìn, lại sẽ khiến người thất kinh. Từ trần nhà đến vách tường tất cả đều phủ kín giấy dát vàng, ở chính giữa trên trần đàn cung phụng ‘Kim xà đại thần’ hoàn toàn làm từ vàng —

“A, người xem mắt kim xà đại thần — ”

Không cần hạm trưởng nhắc nhở, Na Lam vương tử liếc mắt đã thấy được.

Đôi mắt vàng không biết do bảo thạch nào tạo thành, bộ dáng cùng vương tử giống nhau như đúc, ánh sáng vàng sống động không gì sánh được đang lưu động, xem ra sinh động như thật...

“Quá bất khả tư nghị rồi...” Cùng kim xà kia trong mộng của ta quả thực giống nhau như đúc a. Tâm tư Mesel một mảnh hỗn loạn.

“Àn, đôi mắt kia xác thực rất giống bản vương tử. Ta đoán, kim xà thôn dân nói, hẳn là tổ tiên của Thánh quốc chúng ta — kim xà đại vương”.

“Phải không? Đây thực sự là quá thần kỳ, quả thực là tình tiết thần thoại cổ sự a”. Mesel Iris Norton tướng quân luôn luôn nhất bản nhất nhãn, rất thực tế nên thực sự khó có thể tiếp thu.

“Mặc kệ đi, chúng ta hôm nay chủ yếu là tới lấy lại xà chi hoàn, người nhớ để ở đâu không?” Na Lam nhìn trong miếu một chút, không phát hiện bất cứ bóng dáng chiếc nhẫn nào.

“Àn, ta nhớ kỹ. Người qua đây, bí mật của chiếc nhẫn này chỉ có tổ tiên ta biết, là cha ta nói cho ta.” Mesel đi tới bên tượng kim xà, cầm chớp đuôi xà nhẹ nhàng vòng vo vài vòng, toàn thân kim xà đột nhiên giống như sống lại, ba ba lắc lư một hồi, một chiếc nhẫn vàng hầu như giống chiếc Định Vân vương tử trước đưa cho hắn nhìn, nhất thời từ phía dưới trần đàn từ từ bay lên.

“Xà chi hoàn!” Tuy Na Lam vương tử tính tình lạnh lùng, lúc này cũng không khỏi kích động không thôi.

“Thì ra đây là xà chi hoàn...” Chỉ trong một tiếng đồng hồ gặp qua một lần Mesel kinh ngạc vươn tay cầm nó đặt lên tay hắn, tỉ mỉ quan sát.

Đúng lúc này, trong miếu đột nhiên thổi tới một trận gió lạnh, ánh nền trên trần đàn trong nháy mắt tắt phụt, Mesel sợ hãi cả kinh, chiếc nhẫn trên tay không biết làm sao, cứ nhiên mặc danh kỳ diệu đeo vào ngón tay hắn —

Ngay trong khoảnh khắc chiếc nhẫn được đeo vào, một lực hút cường đại mạnh mẽ từ chiếc nhẫn kéo tới, trong đầu Mesel đột nhiên một trận thiên toàn địa chuyển, toàn thân nóng như sắp bốc cháy, chiếc nhẫn trên tay trong nháy mắt rực sáng, một đạo kim quang bắn ra, vừa lúc bắn trúng vương tử trước mắt.

“A a a — ” Na Lam chỉ nhìn thấy một luồng sáng mạnh kéo tới, bốn phía sáng đến mức cái gì cũng không nhìn thấy, đột nhiên xương cốt toàn thân vang lên một trận cạch cạch thật lớn, y đau đến thất thanh gào nhẹ, khổ sở giãy dụa trên mặt đất.

“Na Lam!” Mesel hoảng hốt, một phen ôm vương tử yêu dấu vào lòng.

Đúng lúc này, kỳ tích xảy ra!

Đôi mắt vàng của vương tử đột nhiên phát ra hai luồng kim quang, một vòng quyền hướng về phía trước xoay quanh, tia sáng càng lúc càng sáng, càng lúc càng sáng, bao quanh hai người trong đó.

Mesel dường như còn có thể thấy có ký hiệu kỳ dị gì bay trong luồng sáng mạnh —

Mà ngay trong kỳ quang này, hắn phát hiện vương tử trong lòng bắt đầu nổi lên biến hóa!

Da thịt trơn nhẵn bắt đầu mọc lên vảy vàng, thân thể cường tráng bắt đầu biến ảo thành thân thể thon dài, cái đuôi vàng có móc câu cũng bắt đầu thành hình.

Ngay lúc Mesel không dám tin tưởng, Na Lam vương tử biến thành một kim sắc cự xà dài chừng năm thước.

“Trời ạ...”

‘Hắn’ giống y chang trong mộng ở ngay trong lòng mình, Mesel không thấy chút sợ hãi nào, chỉ là như si như túy nhìn chăm chú vào cặp mắt vàng kia.

“Thật sự là người...” Mesel run rẩy vươn tay ôm thân thể lạnh lẽo kia...

Kim xà yêu thương lẽ đầu lưỡi thật dài ra, liếm môi nam nhân.

Đôi môi Mesel một trận tê dại, nhưng vẫn tự động vươn đầu lưỡi nhiệt tình quấn lấy.

“Hanh ân... Hôn ta...”

Nam nhân rên rỉ khiến kim xà hoàn toàn không khống chế được nữa, đuôi liên tục giật giật, phát sinh tín hiệu ‘Tê tê’ tìm phối ngẫu —

Mesel vừa nghe được thanh âm này, *** lập tức sôi trào, như ma xui quỷ khiến quỳ rạp trên mặt đất, mô phỏng theo mẫu xà nhếch đuôi rắn, vểnh mông lên thật cao.

“Hanh ân... Đến đây đi... kim xà vương tử của ta...Ta là của người — ”

Mesel tự động bài khai cái mông, lộ ra cục huyết giữa hai tay, lợi dụng mùi tinh tảo phát ra, câu dẫn xà vương đến đây ***...

Kim xà vừa ngửi thấy mùi tảo, lập tức giống như điên, hoả tốc di động cơ thể từ phía sau quấn lấy thân thể trắng nõn của nam nhân, mở miệng cắn lên cổ nam nhân.

“A a a — ” Răng xà bén nhọn đâm vào da thịt mình, nọc độc từ từ chảy vào tứ chi bách hại như xuân dược cường liệt khiến Mesel điên cuồng.

Kim sắc cự xà vươn đầu lưỡi thật dài liếm toàn thân nam nhân, nhất là thịt huyết đỏ tươi *** mỹ, càng khiến y yêu đến tận xương tủy, từ huyết khẩu chui vào thật sâu, lại điên cuồng liếm láp tràng bích *** tảo.

“A a a — liếm chết ta rồi — ”

Đầu lưỡi xà vương không biết dài hơn bao nhiêu so với nhân loại mạnh mẽ đâm chọc như muốn chui vào tủy não mình, Mesel phát ra tiếng thét chói tai thật dài, thoáng chốc đã bị ‘Lưỡi giao’ đến đạt được cao trào.

“A a — ta muốn bắn — ”

Cái mông một trận co giật, dịch thể Mesel từ tính khí cương cứng bắn ra, đại lượng *** dịch cũng từ hoa tâm phun trào, khiến cho kim sắc cự xà nếm được tư vị *** ‘Xà hậu’ yêu dấu của hắn...

Sau khi rút lưỡi ra, cục huyết nam nhân giống như cái miệng nhỏ nhắn đói khát, bắt mẫn hé ra co lại, “Ô... Không được...Xà vương của ta... Mau vào...Thao ta! Thao ta!” Mesel *** dâng giẫy dựa vòng eo, khóc lóc khẩn cầu xà vương yêu dấu càng xâm nhập thô bạo.

Kim sắc xà vương giống như các loại xà khác, có hai phân thân. (*)

Thông thường lúc công xà *** có thể đồng thời cùng mấy mẫu xà ***, nhưng xà vương si tình đối mặt với ‘Xà hậu’ yêu dấu, lại chỉ muốn đem tất cả phân thân đều cắm vào trong cơ thể một mình hắn.

Mesel cảm giác được đuôi xà vương đi qua giữa hai chân hắn, tới phía trước cuốn lấy tính khí hắn, một phân thân vừa thô vừa nóng từ thịt huyết khẩu hắn mạnh mẽ đâm vào.

“Úc úc úc — ” Mesel giẫy dựa cái mông, phát sinh tiếng la sướng khoái.

Nhưng lúc hắn còn chưa kịp hưởng thụ, một phân thân khác của cự xà cũng đã banh tiểu huyết ra đến chạt như nếm cối, cứng ngắc đâm vào.

“Ô a a a — ” Mesel cong người lên, phát ra tiếng khóc kêu thảm thiết.

Tràng đạo nho nhỏ mềm mại song song nhét vào hai căn phân thân cự xà, Mesel đau đến thân thể một trận co quắp kịch liệt, thống khổ khóc lóc cầu xin tha.

“Ô... Tha ta đi... Bảo bối... Ruột ta cũng bị ngươi banh rách — ô...”

Xà vương như muốn trấn an xà hậu của nó, sử dụng một phân thân khác nhẹ nhàng vỗ về an ủi cú huyết khẩu bị banh to ra, lại dùng đuôi bắt đầu chơi đùa tính khí của hắn...

Như vậy một lát sau, Mesel bắt đầu thoải mái mà quên đau đớn, tự động phân bố *** dịch trơn tru...

“Hanh ân... Hảo bổng...Ta muốn...Ta còn muốn...”

Nam nhân quay đầu cùng xà vương điên cuồng hôn lưỡi, hai đầu lưỡi hồng hồng giao triền trong không trung, phát ra *** thanh nhiếp hồn người...

Hai căn phân thân của kim sắc cự xà bị tràng thịt nam nhân mở ra co lại hút lấy, sướng đến *** tính đại phát, không cần biết gì hết bắt đầu mãnh liệt trừu sát —

“Y a a — trời ạ — ” tử huyết trên hoa tâm bị hai căn phân thân của cự xà đụng phải *** thủy cuồng phun, hồn Mesel Iris Norton tướng quân như bông chốc bị quăng lên chín tầng mây, hắn sướng đến hai mắt trắng dã, thân thể run rẩy như phát cuồng, trong miệng lung tung *** thanh gầm gừ mà khi thanh tỉnh đánh chết cũng không nói...

“A a a — sướng chết ta rồi! Ta yêu ngươi — ta hảo yêu ngươi — van cầu ngươi thao ta — thao chết mẫu xà của ngươi — ta muốn làm xà hậu của ngươi — cả đời để ngươi thao ta — ”

Kim xà vương tử nghe đến đó quả thực hưng phấn đến phát cuồng, thân rắn thật dài càng thêm cố sức quấn chặt thân thể nam nhân, khiến Mesel xém hít thở không thông sáng khoái co quắp cắn chặt hai căn phân thân trong miệng.

“Tê tê — ”

Đuôi xà vương đột nhiên kịch liệt run rẩy, đón một cổ lại một cổ bạch sắc xà tinh tanh hôi phun trào mãnh liệt vào tràng đạo của nam nhân, bắn đến Mesel kêu to, cũng lần thứ hai bắn ra dương tinh nóng như lửa.

Trong xà miếu hôn ám, đang trình diễn một màn kinh thế hãi tục, một người một xà trên mặt đất điên cuồng ***, liều chết triền miên...

§§§ §§§ §§§ §§§ §§§ §§§

Xà tính bản ***.

Thời gian *** của xà có thể dài đến hơn mười tiếng đồng hồ, thân thể cường kiện như Mesel Iris Norton tướng quân cũng không khỏi bị xà vương *** tính đại phát thao đến chết ngất mấy lần.

Qua một ngày một đêm, lúc Mesel lần thứ hai tỉnh lại, phát hiện kim xà vương tử yêu dấu của hắn còn đang trong cơ thể hắn phốc phốc bắn tinh, cũng nhận không được nữa khóc lóc cầu xin tha...

“Ô... Bảo bối, van cầu ngươi, đừng bắn nữa, bụng ta sắp bị ngươi trướng phá...”

Bụng dưới của Mesel quả thực như hắn nói, lồi lên một khối nhỏ cao cao, giống như mang thai ba tháng...

Kim sắc xà vương cũng biết nam nhân rất khổ cực, nhưng xà *** tính, là ngay cả bản thân cũng không chế không được, không khỏi hồ thẹn vươn đầu lưỡi, liếm liếm mặt hắn.

“Ô... Bại hoại! Làm nũng cũng vô dụng, còn làm tiếp ta thực sự sẽ chết luôn”.

Nói xà vương của hắn làm nũng, Mesel Iris Norton tướng quân không phải cũng đang làm nũng sao.

Một người một xà vừa ôm vừa hôn làm nũng nhau một hồi lâu sau, Mesel mắt thấy bảo bối của hắn vẫn là sống chết ở trong cơ thể mình không ra, đành phải hạ quyết tâm.

Không được, con *** xà này làm quả thực không dứt, đường đường Mesel Iris Norton tướng quân như hắn không muốn chết khó coi vì cùng xà ***, hắn phải tự cứu lấy mình!

Ân... Rốt cuộc phải làm như thế nào đây?

Nhìn ‘Xà chi hoàn’ trên tay, Mesel thông minh đột nhiên linh quang chợt lóe —

A, nếu như chiếc nhẫn làm vương tử biến thành kim xà, vậy để kim xà biến trở về vương tử hẳn là cũng cần nhờ nó!

Được, để ta thử xem!

Mesel đột nhiên ôn nhu cười, “Kim xà bảo bối, nhìn đây”.

Kim sắc xà vương vừa bắn tinh xong, đang chuẩn bị hiệp *** tiếp theo, nghe được xà hậu âu yếm của y ngọt ngào gọi, lập tức vui vẻ ngẩng đầu lên.

“Xem chiêu!” Mesel đột nhiên đem ‘Xà chi hoàn’ nhắm ngay hai mắt kim xà, chiếc nhẫn trong nháy mắt lóe ra quang mang, một luồng ánh sáng vàng mạnh mẽ bắn về phía kim xà vương tử còn chưa rõ tình huống cho lắm.

Chú thích:

(*) Rắn đực có một cặp phân thân gọi là “hemipenes”. Cặp phân thân này nằm bên trong đuôi và có thể được đẩy ra ngoài qua lỗ ven (là nơi cuối cùng của thân và là điểm bắt đầu của đuôi).

Xem thêm về đặc điểm hình thái, sinh lý, cách sống...của các bạn rắn ở đây nha.

10. Bộ 3 - Chương 10

Kim xà vương tử ác hành bởi vì đắc tội bảo bối yêu dấu, sau khi biến trở về nhân thân, bị đông lạnh triệt để.

Đến tận lúc về tới cổng hoàng cung Thánh quốc, Na Lam vương tử còn đang ra sức xum xoe, “Mesel bé bỏng, van cầu người, đừng giận nữa mà”.

“Đừng gọi nghe buồn nôn như vậy! Cút!” Mesel không chút lưu tình đẩy bàn tay *** ma kia ra.

“Đừng như vậy mà, hạm trưởng lúc làm cũng là sướng lắm a, còn liên tục kêu ta dùng sức, đừng có ngừng, làm chi mà bây giờ còn chê ta làm lâu quá a?”

“Người cầm miệng cho ta!” Mesel xấu hổ giận dữ trừng y một phát! “Bản hạm trưởng dù thích làm cỡ nào cũng không thể liên tục làm hơn mười mấy tiếng a? Người cho Mesel Iris Norton tướng quân ta là búp bê bơm hơi làm không hư a”.

“Kia cũng không phải ta có thể khống chế được a, người muốn trách thì trách *** xà kia đi”. Na Lam vương tử nhún vai, đem trách nhiệm đẩy đi không còn một mảnh.

“Người... Người cái tên vô lại này!” Mesel tức giận đánh y một cái. (ây dô, đánh iu kia ^^)

“Ai dục, đánh là thương, mắng là yêu a!” Định Vân vương tử không biết từ chỗ nào nhảy ra, trêu chọc, “Xem Mesel Iris Norton tướng quân cố sức đánh như thế, khẳng định yêu Na Lam nhà chúng ta ghê gớm rồi”.

“Định Vân vương tử, xin đừng nói lung tung!”.

“Ta nói lung tung? Nga, đó chính là biểu thị người không thương Na Lam?” Định Vân bộ dáng bừng tỉnh đại ngộ, “Được rồi, vậy để tránh Na Lam thành kẻ độc thân duy nhất trong ‘Tứ công tử Thánh quốc’ chúng ta, bản vương đành phải giúp hân an bài thân cận”.

“Y dám?” Mesel Iris Norton tướng quân lạnh lùng liếc Na Lam vương tử một phát.

“Bản vương tử không phải không dám, là không cần!” Na lam cười cười hôn trộm lên môi bảo bối của y một cái. “Ta đời này chỉ cần hạm trưởng ma quỷ số một thế giới của ta bởi ở bên cạnh ta thôi!”

“Ba hoa!” Mesel trong lòng ngọt lịm, bất giác tặng một lần thu ba kiến người ta toàn thân tê dại.

Na Lam vương tử yêu hạm trưởng tận xương, vừa nhìn chí nguy, xà chi *** tính tiềm tàng trong cơ thể lập tức đại phát đặc phát, mãnh liệt quần lấy —

“A a — người lại muốn làm gì? Buông ta ra!” Mesel vừa then vừa mặt ra sức giãy dụa.

Định Vân vương tử ở một bên thấy mùi ngon, thiếu chút nữa đem hạt dưa tới cắn luôn.

“Trời ạ, tiểu hồ ly, Thánh sứ bảo người nhanh một chút mời Na Lam và hạm trưởng cầm ‘Xà chi hoàn’ đi Quan Linh điện, người thế nào lại ở một bên xem trò hay?” Đới Nhạc từ xa vội vã chạy tới, cho bà xã sợ thiên hạ bắt loạn của hắn một cặp mắt trắng dã.

“Úc úc! Quên mất”. Định Vân ngại ngừng lẽ lười.

“Trời của ta ạ! Chuyện quan trọng như thế người cũng có thể quên?” Na Lam và hạm trưởng ở một bên nghe xong cũng không khỏi lắc đầu.

“Được rồi, ít nói nhảm, nhanh lên một chút, Thánh sứ đã chờ không kịp muốn thấy ‘Xà chi hoàn’!”

“Rồi rồi, đi mau”.

Na Lam vương tử dẫn theo Mesel tiến vào thần miếu thiêng liêng ẩn mật nhất — Quan Linh điện.

Quan Linh điện, là cung điện Thánh sứ nhiều lần bói ra được xây dựng ven hồ.

Kể xông vào, giết không cần luận tội!

Nhưng thế nhân không biết chính là, kỳ thực nơi này còn cất dấu một bí mật trọng đại không để thế nhân biết...

“Na lam, Norton hạm trưởng, các người rút cuộc đã trở về!” Thánh sứ kích động chạy vội tới trước mặt bọn họ, ‘Xà chi hoàn’ đâu?”

“Ở đây”. Mesel từ trong túi lấy ra một chiếc nhẫn.

“Xà chi hoàn... Đây là Xà chi hoàn...Đủ rồi, ba chiếc nhẫn cuối cùng đã tề tựu!” Thánh sứ nhin không được lệ nóng lưng tròn. “Hiện tại, các người lập tức theo ta đi gặp Tham Thiên đại thần”.

Thánh sứ dẫn bọn họ đến trước một tòa tượng thần vĩ đại ở giữa điện.

Chỉ thấy Thánh sứ cung kính đối thần tượng lạy ba lạy, sau đó vươn tay phải, từ trong ngực thần tượng, một đồ đồ kỳ dị, lòng bàn tay nhẹ nhàng ấn lên —

Ngay trong một giây lòng bàn tay ấn lên đó, chuyện thần kỳ đã xảy ra.

Thần tượng cư nhiên giống như bay lên, vô thanh vô tức chậm rãi lên cao, từ lòng đất lộ ra một cầu thang cực dốc, một đường đi xuống nơi tối tăm sâu không thấy đáy —

Na lam và Mesel thấy kinh ngạc không ngớt.

A, không nghĩ tới nơi này còn có một cơ quan.

Ngay cả Na Lam ở hoàng cung chơi đùa từ nhỏ đến lớn cũng không biết bí mật này.

“Đi theo ta”. Thánh sứ đốt một cây đuốc, dẫn đầu đi xuống bậc thềm.

Hai người liếc nhìn nhau một cái, Na Lam ôn nhu dắt tay Mesel, gắt gao theo sau Thánh sứ, từng bước một đi xuống cuối cầu thang.

Dưới đáy thâm cốc tối tăm cái gì cũng không có, chỉ có một hồ nước sâu rộng xanh thẳm như biển lặng lặng nằm ở giữa, ánh sáng lấp lánh, mê hoặc lòng người...

Thánh sứ ánh mắt ôn nhu chỉ vào hồ nước, “Các người xem, Tham Thiên đại thần ở ngay chỗ này”.

Hai người chăm chú nhìn theo hướng hắn chỉ, mới bắt ngờ phát hiện nơi giữa hồ sâu ba thước, lại tồn tại một bóng khí rất lớn.

Giữa bóng khí có kim quang lưu động, mơ hồ có một nhân thể trôi lơ lửng...

Na Lam và Mesel đều là lần đầu tiên thấy Tham Thiên đại thần trong truyền thuyết, tự nhiên nhìn không chuyển mắt.

“Norton hạm trưởng, bản sứ hiện tại muốn hỏi người một chuyện phi thường quan trọng, lúc người đeo chiếc nhẫn, phải chăng làm Na Lam biến thành kim xà?”

Mesel chấn kinh nhìn Thánh sứ, “Sao Thánh sứ lại biết?”

“Bởi vì chỉ có người đại thần chuyển thể vận dụng thần lực của bản thân cùng linh lực trong chiếc nhẫn, mới có thể triệu hồi ra thần xà viễn cổ của Thánh quốc! Thần thượng, người chính là một trong tam hồn chuyển thể của Tham Thiên đại thần!”

“Cái gì?!” Lãnh tinh như Mesel Iris Norton tướng quân cũng không khỏi thất thanh kêu to! “Người nói ta là Tham Thiên đại thần chuyển thể?”

“Đúng vậy, nếu thần thượng không tin, xin đeo Xà chi hoàn, nhìn bóng khí phong ấn đại thần trong nước, có thể có bất cứ biến hóa nào?”

“Chờ một chút!” Na Lam đưa tay che trước người hạm trưởng, “Thánh sứ, người phải cam đoan với ta, Mesel của ta không có bất cứ nguy hiểm gì”.

“Yên tâm đi, Na Lam, có kinh nghiệm hai lần trước, bản sứ nắm chắc mười phần, sẽ không để thần thượng thiệp hiểm. Hôm nay ta chỉ là muốn kiểm tra linh lực của hân một chút, xem phải chăng nên vì hân tăng cường ác bổ ‘khởi linh thức’ ”.

“Chờ một chút, Thánh sứ, người vừa nói chính là ‘khởi linh thức’ viễn cổ lưu truyền tới nay sao?” Mesel đột nhiên kinh ngạc hỏi.

“Đúng vậy, đây là một loại pháp lực cổ xưa, Norton hạm trưởng đã nghe qua?”

“Pháp lực? Nay thì ta không biết. Ta chỉ biết là, phụ thân ta từ nhỏ đã bảo ta luyện ‘khởi linh thức’, coi như là một loại tu luyện khí công, không biết chúng có phải cùng loại hay không?”

“Nếu như đúng vậy thì quá tốt rồi”. Trong mắt Thánh sứ lóe ra tia hưng phấn, “Như vậy linh lực của thần thượng nhất định thập phần cường đại, đối với việc cứu đại thần càng thêm chắc chắn”.

“Thánh sứ trước không nên vui vẻ quá sớm”. Mesel cười khổ một chút, “Vạn nhất nếu không phải, lại khiến Thánh sứ thất vọng thật nhiều”.

“Không sao, chúng ta hiện tại thử xem sẽ biết. Hiện tại xin thần thượng đeo ‘Xà chi hoàn’ vào trước, rồi vận dụng ‘khởi linh thức’ nhắm ngay bóng khí trong hồ — ”

“Được”.

Mesel khí thủ đan điền, tập trung tất cả tinh thần, trong một khắc chiếc nhẫn đeo lên ngón tay, lực hút cường đại như trước theo dự đoán từ chiếc nhẫn kéo tới, hân lập tức vận khởi ‘khởi linh thức’ từ nhỏ sở học đem thần lực từ ngón tay cùng linh lực trong cơ thể mình tương hỗ dung hợp, hình thành một luồng cường quang thật lớn, phút chốc bắn về phía bóng khí bao phủ Tham Thiên đại thần trong hồ nước —

Mặt nước cuộn lên cơn sóng gió động trời chưa bao giờ gặp qua, cường quang lại tiếp tục xuyên qua mặt nước, liên tục không ngừng bắn về phía bóng khí bập bênh trong nước.

Bóng khí trải qua va chạm, càng không ngừng biến hóa hình dạng, nhưng trước sau không để cường quang xuyên qua —

Đúng lúc này, một cỗ động lực không rõ đột nhiên từ trong cơ thể Mesel tuôn ra, lực lượng cường quang trong nháy mắt tăng cường, hân lập tức hét lớn một tiếng — “Khởi!”

Nhiều chùm sáng nhỏ xuyên qua bóng khí, bắn về hướng Tham Thiên đại thần nổi trong bóng khí —

Tứ chi đại thần được chùm sáng trùng kích toàn thân đột nhiên chấn động, cả ba người ở đây đều tận mắt thấy nam nhân ngủ say trăm nghìn năm kia chậm rãi đứng lên, mở hai tay —

“Đại thần!” Thánh sứ thấy thể kích động như điên, nhin không được phát ra một tiếng khóc kêu!

Kiếp trước của Thánh sứ chính là Vu sư (thầy mo) của một thôn trang nhỏ, sau khi Tham Thiên đại thần hi sinh chính mình cứu vớt cả khu rừng, hắn liền không ngừng trải qua luân hồi chuyển thế, muốn tìm được phương pháp làm cho đại thần hồn quy nguyên thần, khởi tử hồi sinh.

Hôm nay một chiếc ‘Xà chi hoàn’ cuối cùng và người đại thần chuyển thế đều tìm được rồi, sao lại không khiến hắn mừng rỡ như điên?

Đáng tiếc niềm vui của Thánh sứ cũng không duy trì bao lâu, theo thể lực hạm trưởng dần dần kiệt quệ, lực lượng chòm tia sáng dần dần yếu bớt, đại thần cuối cùng vẫn là hồi phục tư thái ban đầu của hắn, tiếp tục giấc ngủ say trăm nghìn năm của hắn...

“Không — ”

Thánh sứ lần thứ hai gặp đả kích, kích động mất đi lý trí, may là Na Lam đã có phòng bị, lập tức vươn tay kéo Thánh sứ lại, không cho hắn ngã vào hồ.

“Ồ... Buông ta ra! Ta muốn đi tìm hắn! Ta chờ không nổi nữa rồi! Đại thần... Đại thần!”

Mất thấy Thánh sứ tâm tình sụp đổ, khóc đến hầu như chân đứng không vững, Na Lam nhìn không được hét lớn một tiếng: “Thánh sứ! Người bình tĩnh một chút! Chúng ta thật vất vả lấy được chiếc nhẫn thứ ba, người không nghĩ làm sao cứu đại thần, lại ở đây làm chuyện vô dụng cỡ này, vạn nhất trễ thời cơ cứu đại thần, người chẳng phải là hại hắn sao!”

Lời Na Lam dường như cảnh tỉnh, Thánh sứ bỗng chốc thanh tỉnh lại! “Đối... Ta phải lãnh tỉnh... Ta phải lãnh tỉnh... Cứu đại thần... Ta nhất định phải cứu đại thần...”

Mesel lo lắng nói: “Na Lam, chúng ta mau đưa Thánh sứ về đi, hắn cần hảo hảo nghỉ ngơi”.

“Được, chúng ta đi”.

Hai người dìu Thánh sứ đang suy yếu rời đi.

Sâu thẳm trong hồ nước, như cũ chỉ có Tham Thiên đại thần lặng lẽ chờ đợi kỳ tích...

Trải qua một đêm nghỉ ngơi cùng sự chăm sóc của mọi người, Thánh sứ rốt cuộc khôi phục sinh khí vốn có.

Ngay cả thân thể là có điểm suy yếu, nhưng để mau chóng tiến hành chuyện cứu đại thần, Thánh sứ cũng lo không được nhiều như vậy.

“Hôm nay tập hợp mọi người lại như vậy, trong lòng bản sứ thật sự là ngổn ngang trăm mối cảm xúc”.

Thánh sứ ngồi bên hồ nước, đối mặt với Tử Thần, Tử Lãm, Định Vân, Na Lam bốn vị vương tử cùng ba vị đại thần chuyển thế, viên mắt dần dần ẩm ướt.

“Đã trải qua trăm nghìn năm chờ đợi, ngày hôm nay, chính là thời khắc chúng ta có thể hay không làm Tham Thiên đại thần hồn quy nguyên thần, khởi tử hồi sinh, thắng bại thành bại, trong một lần hành động này”.

Thật sâu ngóng nhìn thân ảnh đại thần ngủ say, Thánh sứ biết nếu như lần này còn thất bại, hắn tuyệt đối cũng chống đỡ không nổi nữa.

Dầu hết đèn tắt.

Thân thể hắn giờ như ngọn đèn tàn trong gió thực sự vô pháp gánh vác tuyệt vọng khó có thể thừa nhận nữa.

“Thánh sứ người yên tâm, chúng ta nhất định có thể thành công!” Định Vân là người đầu tiên nhảy ra cổ vũ hắn.

“Đúng, đại thần thiên lương như thế, ông trời nhất định sẽ cho chúng ta thành công cứu sống hắn!” Tử Lãm cũng nỗ lực khích lệ sĩ khí.

“Thánh sứ, hiện tại quan trọng nhất là, người phải bảo trì lãnh tỉnh, tọa trấn chỉ huy, như vậy chúng ta mới có thể một tiếng trống làm tỉnh thần hăng hái thêm hoàn thành nhiệm vụ a”. Na Lam lo lắng nhất kỳ thực là Thánh sứ tự loạn đầu trận tuyến.

“Na Lam nói đúng”. Mesel nhìn biểu hiện hôm qua của Thánh sứ thực sự rất lo lắng, “Chúng ta hiện tại như lưỡng quân tác chiến, phải đối kháng chính là phong ấn trên người đại thần. Chủ soái của quân ta nếu như trước trận tự loạn trận tuyến, thiếu quyết tâm tất thắng, vậy hậu quả thật khó lường”.

“Không hổ là Mesel Iris Norton tướng quân vĩ đại, lời nói ra chính là không giống, hai người các người học hỏi một chút cho ta”. Lâm Đạm Chi gõ gõ đầu Tử Thần và Tử Lãm.

Đới Nhạc lúc này cũng nói, “Thánh sứ, mọi người nói, người đều nghe thấy rồi. Nhất định phải có lòng tin a! Từng người chúng ta đều là nhân trung chi long, đoàn kết lại, không có chuyện gì làm không được!”

“Ha ha, cười chết người đi được, chúng ta nơi này có báo, có hồ ly, có xà, còn có con đại hôi hùng người, chính là không có long, người nói có phần quá không hợp rồi. Ha ha...” Định Vân ở một bên cười đến ngã trái ngã phải.

Mọi người nghe vậy thiếu chút nữa té xỉu.

“Định Vân vương tử, ‘nhân trung chi long’ là câu thành ngữ, là ý tứ hình dung nhân trung hào kiệt”. Mesel hảo tâm đi ra giải thích.

“A? Thật vậy hả?” Định Vân then thùng le lưỡi.

“Bình thường bảo người đọc sách nhiều một chút người không nghe, hiện tại quê to chưa?” Đới Nhạc tức giận thưởng cho tiểu hồ ly của hắn một cái cốc nhẹ lên đầu.

“Ồ... Thánh sứ, đại hùng thối đánh ta”. Định Vân chạy đến bên cạnh Thánh sứ làm nũng. (ảnh cu te wá :x)

“Đều là ta không tốt, khiến mọi người lo lắng rồi”. Thánh sứ cuối cùng cũng lộ ra một chút vẻ tươi cười, “Ta biết chúng ta nhất định sẽ thành công. Hiện tại, xin mọi người sắp xếp theo trận liệt trước kia bản sứ dạy, chúng ta sắp bắt đầu tiến hành rồi”.

“Được”. Mọi người cùng kêu lên phụ họa.

Lâm Đạm Chi, Đới Nhạc và Mesel đứng ở ngay hàng đầu hồ nước, trong tay cầm ba chiếc nhẫn khác nhau. Bốn vị vương tử thì đều tự đứng phía sau người yêu của mình, lòng bàn tay đặt trên lưng bọn họ —

Thánh sứ ngồi xếp bằng bên hồ, tọa trấn chỉ huy, “Mọi người chú ý kỹ. Bản sứ ra lệnh một tiếng, mời ba vị thần thượng lập tức đeo nhẫn vào tay, bốn vị vương tử thì phải theo thần thượng, lập tức vận ‘khởi linh thức’, giúp thần thượng đem thần lực trên chiếc nhẫn bắn về phía bóng khí!”

“Rõ”.

Thánh sứ mắt thấy mọi người đều chuẩn bị ổn thỏa, tâm tình khẩn trương vạn phần. Hắn hít sâu một hơi, miệng bắt đầu niệm chú ngữ, hai tay ở trước ngực làm ấn kết, lập tức hét lớn một tiếng! “Trung — ”

‘Báo chi hoàn’, ‘Hồ chi hoàn’ và ‘Xà chi hoàn’ theo đó đồng thời được đeo vào tay ba vị thần thượng — Ba chùm tia sáng cực kỳ cường đại phút chốc bắn về bóng khí bao phủ Tham Thiên đại thần trong hồ

Trên mặt hồ sóng dâng cuộn cuộn, ba luồng cường quang lại tiếp tục xuyên thấu mặt nước, hung mãnh bắn về phía bóng khí bỗng bành trong nước.

Bóng khí đã bị ba cỗ lực lượng va chạm, liên tục biến hóa hình dạng, nhưng trước sau không để cường quang xuyên thấu.

Đúng lúc này, mọi người đột nhiên thấy trong ba luồng cường quang, đột nhiên xuất hiện ba loại ký hiệu kỳ lạ khác nhau, không ngừng xoay quanh trong bóng khí.

Thánh sứ thấy thế biết đây là chú ngữ phá giải sau khi ba vòng hợp nhất mới xuất hiện, vội vã hét lớn một tiếng! “Mọi người bắn giữa linh lực, khởi!”

Linh lực của mọi người vừa tập trung, lực lượng cường quang trong nháy mắt tăng cường, ký hiệu kỳ lạ bỗng chốc quần quýt cùng một chỗ, phát ra thanh âm như tiên nhạc, ba chùm tia sáng cuối cùng xuyên thấu bóng khí, bắn về phía Tham Thiên đại thần bỗng bành trong bóng khí —

Toàn thân đại thần được chùm sáng cường liệt chạm vào, như có dòng điện kịch liệt rung động —

Thánh sứ thấy kinh hãi run rẩy, rất sợ thất bại trong gang tấc.

“Mọi người không được lơ lỏng, tiếp tục tăng cường linh lực”.

Mọi người đều mồ hôi đầm đìa, sức cùng lực kiệt, nhưng để đạt thành sứ mệnh, không thể không cắn răng chống đỡ.

Thánh sứ mất thấy đại thần vẫn không thức tỉnh, đột nhiên làm đứt ngón tay mình, dùng ngón tay nhiễm máu hướng không trung vẽ xuống một huyết chú, đem tất cả linh lực của mình toàn bộ bắn về phía Tham Thiên đại thần —

Ầm —

Bóng khí nổ tung trong nháy mắt, đại thần say giấc ngàn năm bỗng chốc mở hai mắt, phát ra một tiếng ngân dài, chân đạp xuống, cả người nhất thời như đại bàng giương cánh, bay đến trước mặt mọi người —

Nam tử trước mặt, tuấn mỹ như thần chi.

Tóc dài đen nhánh, đôi mắt xanh lam, mang theo ma lực chấn động nhân tâm nói không nên lời.

“Đại thần... Tham kiến đại thần!”

Mọi người cuối cùng đã nhìn thấy Tham Thiên đại thần trong truyền thuyết, kích động ào ào quỳ xuống.

Chỉ có Thánh sứ, thất thần đứng ở một bên, dùng ánh mắt không dám tin tưởng si ngốc ngốc nhìn đại thần.

“Người thích ta đúng không?” Đại thần đột nhiên nói với Thánh sứ. (TT^TT)

Thánh sứ trăm triệu lần không ngờ câu đầu tiên đại thần mở miệng nói với hắn cư nhiên lại là như thế, thoáng chốc ngây người.

“Không cần phủ nhận, bản đại thần nhìn ra”. Tham Thiên đại thần đắc ý dào dạt hất hàm. “Người là tiểu Vu sư trong thôn trang kia. Ta thường thường thấy người nhìn lên ta, kỳ thực nếu như người biểu lộ với ta sớm một chút, nói không chừng chúng ta đã sớm động phòng rồi”. (=..=)

Thánh sứ nghe đến đó thiếu chút nữa hôn mê.

“Người... Người thật là Tham Thiên đại thần sao?” Vị đại thần từ bi cứu thế kia sao lại biến thành một tên vô lại?

“Đúng vậy! Nếu người không tin, tiểu mỹ nhân có thể tới sờ sờ”. Tham Thiên đại thần tà tà bay đến trước mặt Thánh sứ, nắm tay hắn lên, đặt trên ngực mình. (bắt đầu thả dè =..=)

“A a a — không... Không thể nào... Người... Người không phải là đại thần của ta!”

Dùng huyết chú, lại thêm đả kích tâm lý quá lớn chịu không nổi, Thánh sứ rốt cuộc nhịn không được hét to một tiếng, hôn mê bất tỉnh.

Nhìn tiểu mỹ nhân ngất xỉu trong lòng mình, Tham Thiên đại thần bưng tỉnh đại ngộ, “Nga, ta đã biết, người dùng chiêu này là kêu bản đại thần ôm người vào động phòng chứ gì? Được được, không thành vấn đề, ngủ lâu như vậy, hẳn là nên hoạt động gân cốt chút”.

Đại thần nói xong, cũng không quản đám người đang quỳ, liền tự biên tự diễn ôm Thánh sứ bay đi (động phòng =)) —

Cả đám người người nhìn đến trợn mắt há hốc mồm, cảm thiếu chút nữa rớt xuống.

“Đây... Đây là Tham...Tham Thiên đại thần?” Lâm Đạm Chi lắp bắp hỏi.

“Xem ra đúng vậy. Hắn biết bay da!” Định Vân sùng bái nói.

“Ngu ngốc a!” Đối Nhạc lại thưởng cho tiểu hồ ly một cái cốc đầu! “Này không phải trọng điểm có được hay không?”

“Ồ...Người lại đánh ta”.

“Định Vân đừng náo loạn. Chúng ta hẳn là ngấm lại đi, vì sao đại thần này cũng không giống trong truyền thuyết chứ? Có lộn chỗ nào hay không?” Tử Lãm thận trọng hỏi.

“Này có cái gì mà nghĩ, truyền thuyết chính là truyền thuyết, đương nhiên sẽ có chút mỹ hóa rồi”. Tử Thần nhún nhún vai, lơ đãng nói.

“Không, hoài nghi của Tử Lãm là đúng, sự tình tuyệt đối không đơn giản như thế”. Na Lam cũng tán thành ý kiến của Tử Lãm.

“Cái này mặc kệ đi, hiện tại quan trọng nhất là phải biết đại thần mang Thánh sứ đi đâu rồi”. Mesel nói.

“Xong đời rồi, đại thần này biết bay da, muốn đi chỗ nào thì đi chỗ đó, chúng ta tìm ở đâu a?” Định Vân phiến não gãi gãi đầu.

“Vẫn là về hoàng cung trước đi, rồi chúng ta phái người tìm khắp nơi xem sao”. Lâm Đạm Chi đề nghị.

“Xem ra cũng chỉ có thể như vậy”.

Mọi người ủ rũ chán ngán đi ra, một màn đại tác chiến cứu đại thần lại kết thúc bằng cách kì quái như thế.

Để biết thêm chi tiết về cặp đôi kỳ lạ này, thỉnh xem “Thú tính đại phát chi thần hồn điên đảo” bên nhà đồng chí Hoàng Tịch Vân

11. Bộ 3 - Chương 11

Sau khi vụ cứu đại thần kết thúc, Na Lam vương tử liền cùng hạm trưởng trở lại Articulatio No.

Hai người ban ngày chăm chỉ xử lý sự vụ của hạm thượng, tối đến thì ở ‘Căn phòng trắng mặt’ trên tầng cao nhất cùng hưởng khoảng thời gian bí mật của tình nhân.

Hôm nay, nhân ngày nghỉ, hai người cùng nhau tới một hòn đảo nhỏ không người

“Bảo bối, nào, ăn nhiều một chút”. Ngồi dưới tán cây dừa, Na Lam vương tử cầm một miếng táo, đưa đến bên miệng nam tử nằm trên đùi y...

“Àn... Chính ngươi cũng ăn chút đi, làm chi mà cứ ụy ta hoài?” Mesel bất mãn nói.

Kiểu mẫu quân nhân chính là tuyệt đối không được biến dạng, huống hồ hắc thân là sĩ quan chỉ huy tối cao, vạn nhất có một cái bụng bự, còn không bị người cười đến rụng răng.

“Uy bà xã ăn là quyền lợi của ông xã a”. Na Lam sủng nịch ngất mũi hắc.

“Ai là bà xã của ngươi hả?” Mesel xấu hổ đập tay vương tử.

“Tuy là vì Thánh sứ còn chưa trở về, không có cách cử hành hôn lễ, nhưng ngươi sớm đã là bà xã của ta rồi”.

“Ba hoa! Được rồi, nói đến Thánh sứ, chuyện xấu không có tin tức của hắc sao?” Mesel vui vẻ hỏi.

“Không có. Từ sau khi đại thần đưa hắc đi, Thánh sứ chỉ phái người truyền lời nhắn lại, nói hắc hết thấy bình an. Từ đó không nghe được tin tức của hắc nữa”.

“Thật là, sao có thể như vậy? Lẽ nào chúng ta sau này sẽ không còn được gặp lại Thánh sứ nữa?”

“Việc đời khó liệu, nói không chừng đợi một hồi họ lại tự nhảy ra đấy”. Na Lam nghịch ngợm cười cười.

“Lại nói mò, không nhắm nhĩ với ngươi nữa. Chúng ta đi bơi đi”. Mesel nhảy lên.

“Được rồi, ta tiện thể đi bắt cá về làm cơm trưa”. Na Lam đứng lên, đột nhiên cởi quần bơi. (1 đức lang quân gương mẫu, hiếm có khó tìm a~)

“Ngươi làm cái gì?”

“Biến thành xà rồi, sẽ làm hồng quần bơi, đương nhiên phải cởi ra trước”.

“Người lại muốn biến thành xà? Không được, ta không cho người làm như vậy ~ mau lấy quần bơi mặc vào!” Mesel xấu hổ đỏ mặt kêu to.

Cái tên sắc ma này, mỗi lần biến thành xà, thế nào cũng đem hắc thảo đến chết đi sống lại, không làm hơn nửa ngày thì sẽ không bỏ qua, hại chân hắc nhuyển đến đứng không nổi, này đối với hắc, Mesel Iris Norton tướng quân đã thụ qua huấn luyện nghiêm khắc mà nói, quả thực chính là điều sỉ nhục cực lớn.

“Úc úc, hạm trưởng của ta thật *** dâng, có phải nghĩ đến phương diện kia không?” Na Lam ái muội nháy mắt với hắc mấy cái.

“Người chẳng lẽ không phải lại muốn động tay đông chân với ta?” Mesel hoài nghi bực bội liếc y.

“Hi, xà không có tay chân, hạm trưởng anh minh đừng có loạn oan uổng người ta a”.

“Đáng ghét, dám cười ta! Hôm nay người chết chắc rồi!”

“Tới đây, đuổi kịp rồi nói”.

Mesel chạy đuổi theo vương tử tới một cửa sơn động —

“Suyt, Mesel bé bỏng, người xem đây là cái gì?” Na Lam chỉ chỉ một cái áo choàng trắng rơi trên mặt đất, nhẹ giọng hỏi.

“A, áo này nhìn thật quen mắt...”

“Hi, đây là áo choàng của Thánh sứ a”.

“A, đúng, quả nhiên không sai”. Mesel thấy hoa văn thêu chỗ tay áo mới nhớ ra.

“Xem đi, đã nói với người, bọn họ sẽ tự nhảy ra người còn không tin?”

“Rồi rồi, coi như người lợi hại. Đi thôi, chúng ta vào xem Thánh sứ có trong đó không?”

“Được, nhỏ giọng chút, đừng quấy nhiễu đại thần, không thì vạn nhất một hồi hắc lại bay đi, chúng ta lại đuổi không kịp”.

“Rồi, đi, đi vào”.

Hai người rón ra rón rén đi vào sơn động.

Sơn động nhìn từ bên ngoài cũng không lớn, nhưng không ngờ bên trong có động thiên khác, trong này tối như mực, đưa mắt nhìn qua không thấy tận cùng.

“Sơn động này có vẻ âm u tối tăm, bà xã đừng sợ, có ta ở đây rồi”.

“Ai sợ? Ta đường đường Mesel Iris Norton tướng quân lại sợ cái này?” Mesel hừ lạnh một tiếng, dẫn đầu đi vào.

“Phải phải, hạm trưởng của chúng ta dũng cảm nhất. Vậy đổi thành người bảo hộ ông xã được rồi”. Na Lam nói đùa trốn sau lưng hắc.

“Được, cùng bản hạm trưởng đi!”

Hai người nhẹ chân nhẹ tay hướng vào phía trong, đi không biết bao lâu, ngay lúc bọn họ bắt đầu hoài nghi sơn động tối như mực này phải chăng không có tận cùng, đột nhiên thấy một tia sáng từ chỗ sâu trong sơn động chiếu ra.

Hai người phát ra tiếng reo hò nho nhỏ, vội vàng gia tăng cước bộ đi tới.

Ở tận cùng sơn động quả nhiên là liễu ám hoa minh (*) một thôn làng.

Mãn sơn mãn cốc cây cối hoa cỏ đủ mọi màu sắc, tô điểm cho cả sơn cốc đẹp đến sinh khí dạt dào.

“Kỳ quái sao lại không thấy được Thánh sứ?”

“Suyt. Người xem — ” Mesel chỉ chỉ xa xa trên một ngọn đại thụ.

Chỉ thấy thân cây đại thụ lúc đầu chỉ là khế đu đưa, đến sau lại kịch liệt lay động.

“A a... Ghê tởm! Mau thả ta xuống dưới...”

“Xuống dưới làm chi a, làm như trên sách rất kích thích. Úc úc — cái mông tiểu Vu sư càng lúc càng chặt, thật sướng — ”

“Vương bát dẫn! Không được nói hạ lưu như thế!”

“Hạ lưu? Tối hôm qua là ai ôm chặt lấy bản đại thần, nói rất thích ta, còn cầu ta vĩnh viễn cắm vào người?”

“Ai...Ai nói chứ? Dù sao tuyệt đối sẽ không phải là bản sứ! Người còn dám nói vậy, cẩn thận ta đập bẹp người”.

“Tên tiểu Vu sư này hiện tại sao lại trở nên mạnh mẽ như thế? Ta nhớ kỹ người trước đây rất ôn nhu khả ái, người thay đổi, người thực sự thay đổi rồi!”.

“Ta thay đổi? Người mới là thay đổi một trăm tám mươi độ! Tên Tham Thiên đại thần này!”

“Làm sao lại cứ nói ta là giả a? Bản đại thần mặc dù thiếu tam hồn, nhưng vẫn giống như trước đây, anh tuấn tiêu sái, người gặp người thích a. Nếu người không vừa lòng, được, ta đi chộp ba người kia tới, bảo bọn hắn đem tam hồn trả lại hết cho ta!”

“Không được! Người muốn hại chết bọn họ sao? Bọn họ đã là thành viên hoàng thất của Thánh quốc ta, bản sứ không cho người thương tổn họ”.

“Đã thế, vậy người hãy ngoan ngoãn ngậm cái miệng phía trên lại, chỉ cần dùng cái miệng nhỏ nhắn phía dưới hầu hạ bản đại thần là được rồi”.

“Đã bảo người đừng nói chuyện hạ lưu như thế, người sao lại không nghe a? A a — nhẹ một chút — ”

“Đừng dài dòng, mau lắc cái mông cho ta!”

“Vương bát dẫn! Ở trên cây làm sao lắc a? A a — không nên — ta sắp rớt xuống rồi — a a—”

“Vù vù... Không muốn rớt xuống, cái mông liền kẹp chặt! Úc úc — sướng muốn chết — ”

“A a — sâu quá a — cắm chết ta rồi — đại thần — ”

Hai người làm đến thân cây cũng sắp lắc đứt còn không dừng, Na Lam và Mesel nhin không được liếc nhìn nhau, lặng lẽ chuồn ra ngoài —

“Hóa ra đại thần là bởi vì thiếu tam hồn nên tính tình mới biến đổi như thế a. Thánh sứ đáng thương phải nếm mùi đau khổ rồi”. Mesel không khỏi vì Thánh sứ chấp tay rơi nước mắt đồng cảm.

“Ta van người, Thánh sứ yêu đại thần yêu muốn chết, dù cho cá tính đại thần cải biến, Thánh sứ vẫn sẽ không nỡ rời xa hắn”.

“Đúng, bọn họ vui vẻ là tốt rồi”. Mesel nghiêm túc gật đầu.

Ái tình là thứ không cách nào lý giải.

Như chính hắn, nằm mơ cũng nghĩ không ra lại yêu kim xà vương tử nhỏ tuổi hơn hắn nhiều như vậy.

“Hi, hạm trưởng đang nghĩ cái gì? Có phải vừa thấy người khác làm, cái mông bắt đầu ngứa rồi không?” Na Lam vương tử tà tà cười.

“Bản hạm trưởng mới không có!” Mesel đỏ mặt kêu to!

“Vậy sao? Để bản vương tử hảo hảo kiểm tra xem xem liền biết có hay không...”

“Người dám?! Hồn dẫn, a a — người sao lại biến thành xà rồi? A a... Không nên... Đại phôi xà... Không nên cười lên a...”

Một người một xà lại bắt đầu trên mặt đất dây dưa thành một đoàn...

Thánh quốc thần thú truyền kỳ cổ sự cũng sẽ theo tình yêu của vương tử và hạm trưởng vĩnh viễn không tắt, được hậu thế vĩnh viễn vĩnh viễn truyền lưu...

— Toàn bộ thư hoàn —

Chú thích:

(*) Liễu ám hoa minh: : hi vọng; có hi vọng (trong hoàn cảnh khốn khó, tìm được lối thoát. Nguyên câu thơ là của Lục Du “Sơn cùng thủy tận nghi vô lộ, liễu ám hoa minh hựu nhất thôn” – Sơn cùng thủy tận ngờ hết lối, liễu rủ hoa cười lại gặp làng).

12. Bộ 3 - Chương 12

Đặc điển — Giai điệu Carnival

Chiến hạm Articulatio No. năm nay chiếu theo tiền lệ cập bến đảo Witte ở phía đông hải phận Atlances.

Đảo này mỗi năm một lần tổ chức lễ hội Carnival (*).

Thời gian này hàng năm, toàn thể binh sĩ chờ mong nhất là mau chóng tới lễ hội Carnival, tìm một cô em trải qua một đêm cuồng hoan.

Trên chiến hạm Articolatio No., tướng quân Mesel Iris Norton vĩ đại luôn luôn không thích náo nhiệt, trước kia chưa từng lên đảo tham gia lễ hội, mà chọn ở lại trên tàu nghỉ ngơi.

Nhưng hôm nay có người yêu dấu, cá tính hạm trưởng cũng trở nên hoạt bát không ít, thậm chí sợ vương tử buồn chán mà chủ động đề nghị đi lên đảo chơi.

“Người muốn đi không?” Nằm trên chiếc giường đặt làm lớn siêu cấp, Mesel nằm sấp trước ngực vương tử hỏi.

“Đi đi, mặc dù ta không thích nơi ẩm ỉ lắm, nhưng Định Vân gọi điện bảo chúng ta nhất định phải lên đảo tham gia lễ hội Carnival, bởi vì chỗ hân năm nay làm một buổi biểu diễn thời trang, tất cả y phục đều là hân tự tay thiết kế”.

“Nga, như vậy a, vậy chúng ta đương nhiên phải đi cổ vũ Định Vân rồi”. Mesel sớm đã đem thành viên hoàng thất Cao Già Thánh quốc trở thành người nhà của mình.

“Đúng rồi, Đối Nhạc cũng sẽ đi chứ?”

“Đương nhiên rồi, hân nào dám không đi a, con tiểu hồ ly Định Vân kia còn không làm cho hân phiền chết”. Na Lam cười cười nói.

“Kỳ thực hai người họ tuy là hay cãi nhau ẩm ỉ, nhưng xem ra Đối Nhạc dán Định Vân lắm, hiện tại ngay cả đi khảo cổ cũng phải dắt bà xã hân theo”.

“Định Vân đáng thương, mỗi lần đi rừng rậm hẻo lánh nào trở về liền thề không bao giờ đi nữa, nói cái gì đem làn da trắng nõn của hân phơi nắng đen đi, nhưng chỉ cần mỗi lần Đối Nhạc vừa kêu gọi, hân còn không phải ngoan ngoãn cúp đuôi đi theo”.

“Cái này gọi là phu xướng phụ tùy”. Mesel trêu chọc.

“Ha ha, nói rất đúng. Nào, bảo bồi chúng ta đi đi, vạn nhất đến muộn, tên Định Vân kia khẳng định lại muốn dài dòng nửa ngày”. Na Lam xuống giường cầm quần áo giúp hạm trưởng yêu dấu của y mặc vào.

“Ta tự mình mặc được”. Tướng quân Mesel Iris Norton thụ qua huấn luyện quân sự nghiêm ngặt, mọi việc đều tay làm hàm nhai đến bây giờ vẫn rất không quen để người ta hầu hạ mặc quần áo.

“Ngao đi, để ta phục vụ bà xã một chút, không nên cướp đoạt lạc thú làm ông xã của ta”.

“Nga...” Nghe được vương tử yêu dấu nói như vậy, Mesel cho dù cảm thấy xấu hổ hơn nữa cũng chỉ phải thuận theo y.

Hai người ngay cả mặc một bộ đồ cũng là nhu tình mật ý, triền miên phỉ trác, nếu như để cho người ngoài thấy biểu tình ngọt ngào trên mặt hạm trưởng ma quỷ số một thế giới, dám chắc phải thất kinh.

Trên đảo Witte một cảnh vui mừng phấn khởi.

Đường phố nơi nơi đều trang trí dải lụa màu bay lả tả, từng bùng không dứt.

Cả trai lẫn gái đều mang theo mặt nạ cho vũ hội hoá trang, theo tiếng nhạc từ đầu đường nhảy múa, tiếng cười liên miên.

Hai người dọc đường đi một chút lại ngừng, có lúc nghỉ chân xem diễn tấu nhạc cụ, có lúc nhìn mấy món đồ chơi nhỏ mới mẻ trên các quầy hàng.

Vương tử và hạm trưởng đều là người thích yên tĩnh, nhưng thỉnh thoảng tới nơi như thế này vui chơi. Cũng cảm thấy vô cùng thoải mái thú vị.

“Ta thấy cũng sắp tới giờ rồi, chúng ta vẫn là mau tới khách sạn tìm Định Vân đi”. Na Lam đề nghị.

“Được, vậy chúng ta đi thôi”.

Hai người mới vừa nói xong, đã thấy Đối Nhạc từ đầu một phố khác chạy tới —

“Na Lam, hạm trưởng!”

“Đối Nhạc, sao ngươi lại chạy tới đầu đầy mồ hôi thế này?” Na Lam kỳ quái hỏi.

“Vù vù, nếu không phải con hồ ly ngốc kia, chốc thiếu cái này, lát thiếu cái kia, ta muốn bảo trợ lý đi mua, hấn lại lo lắng, ta không đi không được, chạy đến chân ta cũng sắp đứt rồi. Đi, chúng ta cùng vào trong đi. Thấy các ngươi, tiểu hồ ly kia nhất định rất cao hứng”.

Đám người vừa vào đến hậu trường, quả nhiên nhìn thấy Định Vân lập tức bỏ nhào tới.

Bất quá không phải mang theo dáng tươi cười vui vẻ, mà là hai hàng nước mắt cộng nước mũi!

“Ô oa... Đại hùng ngốc, cứu mạng a! Ta chết chắc rồi!” Định Vân ở trong lòng Đối Nhạc khóc đến thật thê thảm.

“Thế nào? Lần này lại làm sao vậy?” Đối Nhạc nhìn không được đảo cặp mắt trắng dã.

“Người mẫu ta tốn một số tiền lớn tuyển vừa bị viêm ruột thừa cấp tính đưa đi bệnh viện cấp cứu rồi”.

“A? Sao có thể như vậy? Vậy mau tìm người khác a”.

“Làm sao tìm? Bộ lễ phục này là đặc biệt đo thân hấn mà làm, cái đảo nhỏ này chỗ nào tìm được người mẫu mang vẻ đẹp trung tính như hấn?”

“Vậy bỏ bộ lễ phục kia đi”. Na Lam đề nghị.

“Không được! Lễ phục này là tác phẩm chính trong buổi biểu diễn lần này của ta, sao có thể bỏ?”

“Này cũng không được, kia cũng không được, ngươi nói làm sao bây giờ?”

“Không thì chúng ta giúp ra phố tìm xem có chọn được người thích hợp hay không?” Mesel hảo tâm đề nghị.

“Chờ một chút!” Định Vân thấy hạm trưởng đột nhiên cặp mắt sáng lên! “Không cần tìm nữa...”

“Ngươi nghĩ ra người thích hợp rồi?” Đối Nhạc hiểu kỳ hỏi.

“Hắc hắc... Xa tận chân trời, gần ngay trước mắt!”

Mesel thấy Định Vân như kẻ trộm nhìn hấn, đột nhiên tâm lý sợ hãi. “Ngươi... Ngươi làm gì nhìn ta như vậy?”

“Đúng vậy, Định Vân, ngươi muốn chết a!” Na Lam vội vã một tay đem bảo bối của y kéo vào lòng che chở.

“Ô... Hạm trưởng! Ngươi hãy đại phát từ bi, hảo tâm cứu cứu ta đi!”

“Tiểu hồ ly, ngươi làm gì? Ta lại không vứt bỏ ngươi?” Đối Nhạc thấy tiểu hồ ly siêu thích biểu diễn của hấn, ngồi xuống đất bưng mặt, khóc như một người vợ bị chồng ruồng bỏ, không khỏi mắt tròn tại chỗ.

“Đúng vậy, Định Vân, có chuyện gì đứng lên hảo hảo nói”. Mesel thấy Định Vân vương tử trước nay vui tươi hoạt bát khóc thương tâm như thế, trong lòng cũng có chút khó chịu.

“Ta mặc kệ, nếu như hạm trưởng không đồng ý giúp ta làm người mẫu khách mời, mặc bộ lễ phục kia vào, ta sẽ không đứng dậy!”

“Người mẫu?” Na Lam và Mesel đồng thời kêu to!

“Đúng vậy, ta van người! Hạm trưởng! Cứu một mạng người, còn hơn xây tám tầng tháp”.

“Là bảy tầng chứ, hồ ly ngốc!” Đới Nhạc gõ lên đầu hân một cái.

“Người mới là đại hùng ngốc chứ! Mạng của bản vương tử tôn quý như thế, đương nhiên phải tám tầng a”. Định Vân tức giận trừng hân một phát.

“Định Vân, không phải ta không giúp người, thật sự là ta không có kinh nghiệm catwalk, sợ phá hỏng buổi diễn của người”. Mesel cẩn thận giải thích.

“Sẽ không sẽ không! Chỉ cần hạm trưởng chịu lên sân khấu, bảo đảm tất cả OK!”

“Này...” Tướng quân Mesel Iris Norton cá tính nghiêm cẩn một chút cũng không thích chơi nổi, nhưng thấy đôi mắt Định Vân trông mong nhìn hân như thế, lời từ chối thật đúng là khó ra khỏi miệng.

“Không được, ta không thích hạm trưởng của ta xuất đầu lộ diện”. Na Lam nghiêm khắc cự tuyệt.

“Sẽ không lộ diện đâu! Lần này phối hợp với chủ đề lễ hội Carnival, người mẫu đều đeo mặt nạ”. Định Vân vội vàng giải thích.

“Vẫn không được”.

“Na Lam, người qua đây, chúng ta hảo hảo thương lượng một chút”. Lúc này Định Vân đột nhiên chạy đến một góc, vẫy vẫy tay với y.

Na Lam vương tử đi qua cùng Định Vân vương tử nói nói mấy câu, đột nhiên mặt mang dáng tươi cười, càng không ngừng gật đầu, hiển nhiên đối với nội dung hai người thương lượng cực kỳ thỏa mãn.

“Các người rốt cuộc nói cái gì?” Mesel và Đới Nhạc đều vô cùng hiếu kỳ.

“Không có gì, chỉ là giao lưu tình cảm anh em một chút, hạm trưởng, ta thấy người nên đi giúp Định Vân đi”. Na Lam đột nhiên thay đổi một trăm tám mươi độ.

“A? Này...”

“Đi đi, coi như là giúp ta”. Na Lam nhẹ nhàng nắm tay hạm trưởng, ôn nhu nhìn hân.

“Được rồi...” Mesel thấy ánh mắt vương tử đầu nữ cự tuyệt.

“Hú hú! Vậy chúng ta mau đi mặc thử lễ phục đi!” Định Vân không thể chờ đợi được kéo Mesel vọt vào phòng thay đồ.

“A a — đây là cái gì?! Bản hạm trưởng chết cũng không mặc!”

“Ô... Hạm trưởng đồng ý giúp rồi mà”.

“Giúp cái gì chứ không thể giúp cái này! Mặc loại y phục này vào vạn nhất bị thấy, bản hạm trưởng về sau làm sao còn có thể chỉ huy toàn thể binh sĩ?”

“Sẽ không đâu, trong khán giả hôm nay cam đoan không có ai quen biết hạm trưởng, hơn nữa người đeo mặt nạ sợ cái gì?”

“Vẫn không được”.

“Ô... Hạm trưởng làm sao có thể lật lọng, hướng hồ chính miệng Na Lam đáp ứng ta, lẽ nào người muốn làm cho ông xã người biến thành người nói không giữ lời?”

“Vây... Khán giả thực sự không nhận ra ta?”

“Đương nhiên là thật rồi. Ta thề!”

“Được rồi... Đưa y phục và mặt nạ cho ta”.

“Oa! Kích cỡ vừa vặn, một chút cũng không cần sửa! Hạm trưởng ma quỷ của chúng ta quả nhiên có vóc dáng ma quỷ a!”.

“Người còn nói thêm một chữ, bản hạm trưởng lập tức quay đầu đi ngay”.

“Rồi rồi, không nói, vậy mời hạm trưởng lên sân khấu đi...”

Đèn trên sân khấu đột nhiên tối sầm lại —

Âm nhạc trở nên chậm mà gợi cảm.

Đèn chiếu vào một tuyệt thế mỹ nhân chậm rãi đi ra từ phía sau rèm.

Chỉ thấy hân đeo mặt nạ, mặc sườn xám màu đen được may thủ công tỉ mỉ, làn tà xẻ chạy liên tục đến thắt lưng, lộ ra cặp đùi đẹp thon dài —

Cả bộ lễ phục dùng thiết kế rất táo bạo, có thể thấy được dưới bộ lễ phục quần lót cũng không mặc, nga, không, hẳn là nói gì cũng không mặc.

Tiểu mỹ nhân mang giày cao gót đỏ chậm rãi đi lên phía trước, bước tiến thong thả mà ưu nhã, thỉnh thoảng lắc mông một cái đều khiêu gợi khiến người ta mơ màng nuốt nước miếng.

Ngay lúc toàn trường khán giả nhìn như si như túy, đột nhiên trên sân khấu xuất hiện một vị nam tử đeo mặt nạ xông lên trước, vươn tay ôm ngang eo tiểu mỹ nhân, hoả tốc nhảy xuống sân khấu, hướng về phía ngoài cửa...

Toàn trường sau ba giây trầm mặc, đột nhiên vang lên tiếng vỗ tay nhiệt liệt, đại biểu tán thưởng đối với hiệu quả của kịch bản diễn xuất.

Định Vân vốn ở hậu trường thấy Na Lam bắt người mẫu của hân đi, gấp đến độ thiếu chút nữa bất tỉnh, sau lại thấy khán giả phản ứng nhiệt liệt, mới dồi dào sức sống, cao hứng bùng bùng đi ra chào cảm ơn!

“Hanh ân... Bại hoại... Không nên...”

Trong một con hẻm nhỏ vắng vẻ, tiểu mỹ nhân bị cường bắt đi đang bị kẻ bắt cóc chà đạp thô bạo.

“Vù vù... Người mặc y phục này thật con mẹ nó câu nhân... Ta thiếu chút nữa ngay trên sân khấu đem người cường gian tại chỗ!”

Na Lam vương tử nói lời *** loạn, giở trò với hạm trưởng khả ái của y.

“A a — đừng với tay vào —”

Chỉ thấy bàn tay vương tử đã xâm nhập từ chỗ xẻ của áo, một tay nắm cái mông yêu kiều, giống như nhào bột, vừa xoa vừa nắn, làm cho đường đường Mesel Iris Norton tướng quân thổ gấp hư hư, *** thủy chảy ròng...

“Hanh ân... Đừng làm nữa... Cái mông ngựa muốn chết...”

“Úc úc... Tiểu tao hóa này, chảy nhiều nước như vậy, làm dơ hết tay ta rồi...” Vương tử đưa ngón tay ướt nhẹp tới bên miệng nam nhân, “Mau, liếm sạch sẽ!”

Mesel do dự một lát, chậm rãi vươn đầu lưỡi run rẩy, từng chút một liếm lên...

“Ân... Nhìn người có vẻ như ăn không đủ no, nào, cho người ăn thứ lớn hơn nữa...” Kẻ bắt cóc đột nhiên đè nam nhân quỳ xuống, móc ra côn thịt thô to tím đen trong đũng quần, *** loạn vỗ vỗ mặt hân, “Có muốn ăn không?”

“Đã biết người muốn rất lâu rồi, nào, tự mình hé miệng ra nuốt vào — ”

Cái miệng nhỏ nhắn của hạm trưởng mới hơi hơi mở, nam nhân đã khấn cấp cắm vào —

Côn thật thật lớn một phát nhét đầy cái miệng nhỏ của Mesel, làm cho hần thiếu chút nữa hít thở không thông —

“Úc úc — bảo bối — cổ sức hút — đúng, liếm nó — hút nó — nó là của một mình ngươi — ”

Tướng quân Mesel Iris Norton vĩ đại nghe được vương tử yêu dấu nói, kích động đến toàn thân run rẩy, hần quỳ gối trên mặt đất dơ bần càng thêm ra sức hút côn thật trong miệng, cổ sức hút như muốn đem nó nuốt vào trong bụng mình —

“Úc úc — bảo bối — sướng chịu không nổi — ”

Thoáng cái đột nhiên rút tính khí gần bạo phát ra, lời hăm dọa yêu dấu của y tới đè lên tường, kéo cao tà sườn xám trên người hần, mãnh lực xé chiếc váy quần màu đen —

“A a — không — ”

Thanh âm vỡ chân bị xé rách nương theo tiếng rên rỉ *** đáng của Mesel Iris Norton tướng quân, làm cho vương tử yêu hần tận xương kích động như cuồng, đem hai chân thon dài vòng quanh thắt lưng mình, côn thật trướng đến phát đau để tại nụ hoa bí ẩn bị y ngày đêm cuồng thao, cổ sức đâm vào —

“A a a a...”

Tướng quân Mesel Iris Norton bị thao đến thất thanh kêu to, thân thể sướng điên cuồng run rẩy, tính khí phía trước một phát phun ra dịch thể màu trắng. Làm dơ sườn xám đen —

“Tiểu huyết quá tao, bị thịt heo bông của ta tùy tiện cảm một phát đã phun tinh rồi, thực sự là một hăm dọa *** đáng...”

“Ô... Đừng nói nữa... Khuôn mặt phía sau mặt nạ của Norton hăm dọa đã hoàn toàn đỏ bừng”.

“Cảm giác làm ở bên ngoài có phải rất kích thích không?” Vương tử hạ lưu vân vê đầu nhũ được vải ren bao lấy của nam nhân—

“Úc úc — hảo bông — ” Đầu vú Mesel bị chà đạp vừa đỏ vừa sưng, trướng như hai viên đá nhỏ, hầu như muốn từ khe hở vải ren chui ra.

“Tiểu tao hóa, đầu nhũ này của ngươi là càng lúc càng *** đáng rồi, mỗi lần ta vừa hút, tiểu lăng huyết của ngươi liền sướng đến liên tục kẹp côn thật của ta. Có hay không a?”

“Không có... Không có...” Mesel Iris Norton tướng quân xấu hổ không ngừng lắc đầu —

“Còn dám nói dối!” Na Lam vương tử đột nhiên vặn vẹo miệng, cổ sức đâm về trước một cú —

“A a — ” Ruột bông chóc bị đâm tới chỗ sâu nhất, Mesel hét lên một tiếng, bị thao đến thiếu chút nữa ngất đi —

“Nói, nói ngươi thích bị ta thao như thế!” Vương tử quơ thịt kiem tím đen thật lớn, một trận số chết cuồng đâm mãnh chọc — ”

“Ô a a — thích — ta rất thích — thao ta — bảo bối — thao chết ta — ta muốn chết — ”

Thấy nam nhân ở trong lòng mình bị thao đến lãng thái chổng chất, Na Lam vương tử đột nhiên cười ha ha, “Nếu như binh sĩ cấp dưới của ngươi thấy bức tao dạng của hăm dọa họ sùng bái, ngươi nói họ sẽ nghĩ như thế nào...”

“Ô... Không được nói...”

“Yên tâm, loại trang phục *** đáng này của ngươi hôm nay, cho dù họ tận mắt nhìn thấy cũng không nhận ra là ngươi đâu...”

“Gạt người...”

“Không tin? Được, ta kêu vài người đến xem xem”.

Kỳ thực vương tử chỉ là nói giỡn, không nghĩ tới trong hẻm nhỏ cư nhiên thực sự có hai binh sĩ ôm nữ nhân đi vào.

Mesel vừa nhìn thấy sĩ binh đều là người cùng hán ở trên thuyền quân dịch (ko bít dùng từ nào: đại ý là đi lính) mấy năm, sợ đến trường lớn mắt, ngay cả thở mạnh cũng không dám thở một chút —

“Nga, tiểu tử, không tệ đâu, người cậu được một tiểu tao hóa nga”.

“Đúng vậy, xem nàng dám làm với nam nhân trong hẻm nhỏ, dám chắc là rất tao”.

Mấy binh sĩ có chút ghen tị nhìn tiểu mỹ nhân hai chân mở lớn bị đè trên tường, thoát nhìn *** đang mê người.

So với nàng, nữ nhân trong lòng mình căn bản là tầm thường cực điểm.

Norton hậm hực nghe được lời bình luận hạ lưu của mấy thuộc hạ đối với mình, tức giận đến thiếu chút nữa bão nổi tại chỗ.

Na Lam vương tử cảm giác được hạm trưởng tức giận, biết hai binh sĩ này dám chắc sắp đại xui xẻo, không khỏi cười cười nói, “Đúng vậy, tiểu mỹ nhân này của ta cũng tao vô cùng”.

“Nàng chắc là lắc mông dữ lắm?” Một binh sĩ thèm thuồng nói.

“Đúng đúng, lắc mông bồng lắm”.

Vương tử *** loạn đâm một phát về phía trước, Mesel quả nhiên kinh hách lắc một cái.

“Oa quả nhiên đủ tao a!” Hai binh sĩ nhìn tới nổi nước bọt sắp rớt xuống.

“Hanh, loại tao hóa này có cái gì đẹp chứ, đi đi!” Hai nữ nhân trang phục mát mẻ vội vàng đổi sắc mặt xấu xí kéo nam nhân thoát ly hiện trường. (Tiểu Long: dứt tay em rầu anh ơi =))) (Tiểu Hi: không sao em, anh dứt tay liên tục ý mà)

“Đáng ghét, dám nói ta như vậy, chờ bản hạm trưởng trở về, bọn họ nhất định phải chết!” Mesel quả thực sắp nổ tung rồi, trong lòng đã suy nghĩ một nghìn loại phương pháp nghiêm phạt bọn họ!

“Hi, bọn họ nói cũng không sai a, tiểu mỹ nhân của ta vốn chính là có một cái mông tiểu tao hóa biết lắc!”

Vương tử tà cười, lại bắt đầu phát động công kích —

“A a — không nên — vạn nhất bọn họ lại chạy về — ”

“Chạy về thì để cho bọn họ nhìn a, xem hạm trưởng vĩ đại của bọn họ làm sao bị thịt heo bồng của bản vương tử chọc đến dục tiên dục tử, sướng đến khóc ra!”

Na Lam vương tử cúi người cắn lỗ tai mẫn cảm của nam nhân, dưới một trận cắn rút mãnh liệt, khàn khàn gào thét bắn tinh trong cái mông hán —

Nổi tiếng thế giới, được toàn thể binh sĩ kính yêu Norton hậm hực, vừa cảm giác vương tử yêu dấu ở trong cơ thể hán bắn tinh, lập tức sướng đến thét to, khóc kêu phun ra dịch thể lửa nóng lẫn nữa...

Hai vị binh sĩ sau khi về thuyền, đột nhiên mặc danh kỳ diệu bị phạt quét WC một tháng, quét đến nỗi bọn họ khóc không ra nước mắt, ai thanh liên tục, thực sự là oan uổng a.

— TOÀN VĂN HOÀN —

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/thanh-quoc-than-thu-he-liet-bo-3>